

การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์
วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์

หนูแพว วัชโสภ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
พ.ศ. 2557

**Development of Basic Economics Supplementary Book using Yum
Ruammit Sakit Setthasart Book in Basic Economics for Certificate
of Vocational Education 2 (CVE 2) Panyapiwat Technological
College Students**

Noopawn Watchasok

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
For the Degree of Master of Education Program in Curriculum
And Instruction College of Education Sciences
Dhurakij Pundit University**

2014

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปี ที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์
ชื่อผู้เขียน	หนูแพว วัช โสภ
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองเอม
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา	2556

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1)พัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น 2) หาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ ก่อนเรียนและหลังเรียน 3) วัดระดับความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ จังหวัดนนทบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง(Purposive Sampling) จำนวน 1 ห้อง 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ประกอบด้วยเนื้อหา 4 เรื่องที่สอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน 4 หน่วย 2)แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น 3)แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ (t-test) และ โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package For Social Science) ผลการวิจัยพบว่า 1) ได้พัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ เพื่อใช้อ่านเพิ่มเติมในวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ พบว่า นักเรียนมีความรู้หลังเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3)ระดับความพึงพอใจที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : หนังสืออ่านเพิ่มเติม /วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

Thesis Title	Development of Basic Economics Supplementary Book using Yum Ruammit Sakit Setthasart Book in Basic Economics for Certificate of Vocational Education 2 (CVE 2) Panyapiwat Technological College Students
Author	Noopawn Watchasok
Thesis Advisor	Asst. Prof. Dr. Anchali Thongaim
Department	Curriculum and Instruction
Academic Year	2013

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to develop a Supplementary book using Yum Ruammit Sakit Setthasart book 2) to study the achievement test using Yum Ruammit Sakit Setthasart before and after learning and 3) to study their satisfaction after using Yum Ruammit Sakit Setthasart book. The samples of the research were 30 students of Panyapiwat Technological College, Nonthaburi. They were obtained by purposive sampling. Research instruments consisted of assessment from 1) the Supplementary book using Yum Ruammit Sakit Setthasart book consisted of 4 lessons 2) Achievement test about Yum Ruammit Sakit Setthasart book in Economics and 3) a questionnaire about students' satisfaction on the Supplementary book using Yum Ruammit Sakit Setthasart book. The statistics used included mean, standard deviation, t-test. The results were as follows 1) Development of the Supplementary book using Yum Ruammit Sakit Setthasart for extra reading in Basic Economics 2) The students who learned by using the Supplementary book using Yum Ruammit Sakit Setthasart book of CVE2 Panyapiwat Technological had their achievement after learning higher than before learning, with statistical significance at .05 and 3) their overall satisfaction of the Supplementary book using Yum Ruammit Sakit Setthasart book was, at the high level

Keywords: Supplementary book / Basic Economic

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยดี จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองเอน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้ให้คำปรึกษา ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องของงานวิจัย ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในกระบวนการดำเนินการวิจัยมาตั้งแต่ต้นจนสำเร็จ ทำให้งานวิจัยมีคุณค่า และเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ผู้วิจัยขอขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ สินลารัตน์ รักษาการคณบดี วิทยาลัยครุศาสตร์และเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมเกียรติ รักษ์มณี และอาจารย์ ดร. ธัญชัช วิภัติภูมิประเทศ ที่เมตตาเป็นคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และได้ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะซึ่งเป็นแนวทางที่เป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จเรียบร้อย

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ธัญชัช วิภัติภูมิประเทศ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เชียง เกาซิด และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนารัตน์ ลิ้ม ที่ให้ความเมตตา อนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ iva คณาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทุกท่าน ด้วยความเคารพยิ่ง และขอขอบคุณ ดร.วาสนา วิสฤตภา ที่ให้กำลังใจและอำนวยความสะดวกตั้งแต่ต้นเสมอมา ตลอดทั้งเจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องที่ได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้บริหารสถานศึกษา และคณะครูผู้สอนวิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ที่สนับสนุนให้ผู้วิจัยได้ศึกษาเล่าเรียนจนสำเร็จการศึกษา

ขอกราบขอบพระคุณ พ่อปลิว แม่คำ วัชโสภ พ่อมแม่ผู้ให้ ญาติพี่น้อง รวมทั้งเพื่อน ๆ ที่เป็นกำลังใจมาโดยตลอดในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องสักการะแก่คุณบิดามารดาครูอาจารย์ทุกท่านที่กรุณาวางรากฐานการศึกษาให้แก่ผู้วิจัยมาเป็นอย่างดี

หนูแพว วัชโสภ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ฉ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	4
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
1.6 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	6
2. แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวดที่ 4 แนวการจัดการศึกษา.....	8
2.2 หลักสูตรการอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ สาขางานธุรกิจค้าปลีก กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น.....	9
2.3 หนังสืออ่านเพิ่มเติม.....	12
2.4 หลักเกณฑ์ทั่วไปในการตรวจหนังสืออ่านเพิ่มเติม.....	24
2.5 การอ่าน.....	28
2.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	43
2.7 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	52

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	57
3. ระเบียบวิธีวิจัย.....	62
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	62
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	63
3.3 วิธีการดำเนินการวิจัย	64
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	70
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
4.1 ผลการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์	77
4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนจากการอ่านหนังสือเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์.....	77
4.3 ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจ.....	80
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	85
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	88
5.2 อภิปรายผล.....	89
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	94
บรรณานุกรม.....	96
ภาคผนวก.....	109
ก ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	111
ข การตรวจสอบดัชนีความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญ.....	136
ค การหาคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมจากผู้เชี่ยวชาญ.....	146
ประวัติผู้เขียน.....	148

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แสดงโครงสร้างหน่วยที่ 1 ของหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิด เศรษฐศาสตร์	64
3.2 แสดงโครงสร้างหน่วยที่ 2 ของหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิด เศรษฐศาสตร์	65
3.3 แสดงโครงสร้างหน่วยที่ 3 ของหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิด เศรษฐศาสตร์	66
3.4 แสดงโครงสร้างหน่วยที่ 4 ของหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิด เศรษฐศาสตร์	67
4.1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ ที่ใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์.....	78
4.2 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อ หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์.....	80
4.3 ระดับความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์	81
4.4 ระดับความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์เป็นรายด้าน.....	84

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 หมวดที่ 4 ว่าด้วยเรื่องแนวการจัดการศึกษากำหนดให้สถานศึกษาจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งนี้ให้ยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพและถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด ดังนั้นในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงยึดหลักการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาและเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต อีกทั้งหลักสูตรที่จัดให้กับผู้เรียนมีโครงสร้างยืดหยุ่น ทั้งด้านสาระเวลาและการจัดการ แผนการจัดการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2545–2549) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ว่า พัฒนาคอนอย่างรอบด้านและสมดุล สร้างสังคมคุณธรรม ภูมิปัญญาและการเรียนรู้ พัฒนาสภาพแวดล้อมของสังคมมีนโยบายปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บทบาทใหม่ทีครูจะต้องเปลี่ยนแปลงตนเองจากการเป็นผู้ให้ความรู้ มาเป็นผู้จัดประสบการณ์ จัดเนื้อหาวิชา พัฒนาสื่อนวัตกรรม เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ครบตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (บัวกิ้นต์ วิลามาต, 2551) ได้กล่าวถึงพระราชดำรัสว่า “การศึกษาคือการพัฒนาคน พัฒนาชาติ จะต้องพัฒนาคนให้มีความรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในศตวรรษที่ 21 นั้นต้องเรียนรู้ให้อ่านออกเขียนได้ เพื่อจะได้รู้ข่าวสาร เรียนรู้ให้มีอาชีพ สามารถทำงานเลี้ยงชีพ เกิดความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ รู้จักดำรงตนให้สมฐานะความเป็นมนุษย์ คืออยู่อย่างสมดุลค่า มีศักดิ์ศรี มีคุณธรรมกำกับความรู้ ไม่เอาเปรียบกัน ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ มีวินัยในตนเอง สามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ เข้าใจผู้อื่น มีความรู้ที่จะประหยัดและใช้ทรัพยากรอย่างมีคุณค่า” และในวันที่ 2 เมษายนของทุกปีคณะรัฐมนตรีกำหนดเป็นวาระการอ่านแห่งชาติ ปี 2552-2561 เป็นทศวรรษแห่งการอ่าน เพื่อขับเคลื่อนการส่งเสริมการอ่านให้เกิดเป็นรูปธรรม สร้างสังคมแห่งการ

เรียนรู้ตลอดชีวิต คนไทยจะได้รับการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการรู้หนังสืออย่างต่อเนื่องอย่างทั่วถึง (ณัฐพัชร์ ทศนรุ่งเรือง, 2554) ได้กล่าวถึงผลการสำรวจของสวนดุสิตโพลว่า สาเหตุที่คนไทยไม่ค่อยรักการอ่าน อันดับแรก สภาพสังคม/สิ่งแวดล้อมรอบตัวของคนไทยในปัจจุบันมีเรื่องของเทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้องมากขึ้น เช่น เกม อินเทอร์เน็ต การแชท 40.51% อันดับ 2 ไม่ได้รับการปลูกฝังให้มินิสัยรักการอ่านตั้งแต่เด็ก ขาดต้นแบบหรือแบบอย่างที่ดีในการอ่าน 26.12% อันดับ 3 คนไทยไม่ชอบอ่านหนังสือเพราะอ่านแล้วรู้สึกเบื่อ ไม่สนุก ง่วงนอน จะชอบฟังหรือชอบดูมากกว่าอ่าน 20.09% อันดับ 4 คนไทยไม่เห็นถึงประโยชน์หรือความสำคัญของการอ่าน ขาดแรงกระตุ้น 7.16% อันดับ 5 หนังสือดีๆ ส่วนมากมีราคาแพง หนังสือทั่วไปมีเนื้อหาไม่น่าสนใจ รูปเล่มไม่สวยงามหรือดึงดูดใจ 6.12% (วิทยากร เชียงกูล, 2555) ได้กล่าวถึงสภาพการอ่านของเด็กไทยไว้ว่า เด็กเรียนรู้ภาษาพูดได้อย่างรวดเร็วโดยธรรมชาติเพราะเขาอยากรู้ อยากรู้อะไรกับคนอื่นอยู่แล้ว แต่ที่เด็กไทยเรียนรู้ภาษาเขียนหรือการอ่านได้ไม่เก่งนัก หรือไม่ได้รับการอ่าน เพราะพวกเขาไม่ได้รับการส่งเสริมที่เหมาะสม พ่อแม่ที่มีการศึกษาเป็นคนชอบอ่านหนังสือ อ่านนิทานให้ลูกเล็กฟังจะช่วยให้เด็กรักถ้อยคำที่มีความหมาย สนุกเพลิดเพลินและรักการอ่านได้มากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่พ่อแม่ไม่อ่าน ไม่สนใจหนังสือ ความสำคัญของการอ่าน คือการอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เป็นเครื่องมือสืบทอดทางวัฒนธรรม ส่งเสริมให้คนมีความคิดอ่านและฉลาดรอบรู้ เป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน บันเทิงใจ ทำให้เป็นคนที่มีบุคลิกทั้งด้านจิตใจและบุคลิกภาพ เป็นเครื่องมือในการพัฒนาระบบการเมือง การปกครอง ศาสนา ประวัติศาสตร์และสังคม

หนังสืออ่านเพิ่มเติมเป็นนวัตกรรมการเรียนสอนอย่างหนึ่งที่ช่วยให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางเรียน สมพร จารุณัญญ (2540, น.3) กล่าวถึงหนังสืออ่านเพิ่มเติม สรุปได้ว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมคือหนังสือที่มีสาระอ้างอิงหลักสูตรเนื้อหาเจาะลึกในความรู้เฉพาะวิชาเพิ่มเติมให้กว้างขวางและลึกซึ้งมากขึ้น สามารถนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอน นักเรียนสามารถอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ด้วยสอน ไว้ว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมเป็นหนังสือที่มีเนื้อหา ความรู้อยู่ในส่วนหนึ่งของหลักสูตรรายวิชาใดวิชาหนึ่ง นอกเหนือจากหนังสือที่กระทรวงกำหนดไว้ จัดทำขึ้นให้นักเรียนอ่านเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์และให้มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องนั้นๆ ได้อย่างลึกซึ้ง ชัดเจนขึ้นด้วยตนเอง โดยคำนึงถึงบุคคลเป็นสำคัญ ซึ่งนักเรียนสามารถเลือกอ่านหนังสือได้ตามวัยตามความสนใจและครูสามารถนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอน

ปัจจุบันหนังสืออ่านเพิ่มเติมมีความสำคัญต่อการเรียนการสอน ครูมีหน้าที่นำความรู้มาจัดประสบการณ์และสร้างนวัตกรรมเพื่อให้นักเรียนเกิดนิสัยรักการอ่านและใฝ่หาความรู้ด้วยตนเอง โดยพัฒนาหนังสือให้เหมาะสมกับนักเรียน ไปสู่จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ เป็นสถาบันหนึ่งที่มุ่งให้ความสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามมาตรฐานที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ว่าด้วยร้อยละของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสะสม 2.00 ขึ้นไปและการสร้างนวัตกรรมและการวิจัยตามมาตรฐานที่ 5 ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ว่าด้วยระดับคุณภาพในการบริหารจัดการ นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์หรืองานวิจัยของครู

ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ซึ่งเป็นวิชาบังคับของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในรายวิชาที่ตนเองสอน เพราะสาเหตุหลายประการ ดังนี้ 1) วิชาเศรษฐศาสตร์เป็นศาสตร์เชิงวิชาการมีหลักการและทฤษฎีที่สลับซับซ้อนและลักษณะเป็นนามธรรม มีเนื้อหาสาระค่อนข้างมาก 2) หนังสือที่มีอยู่ในปัจจุบันมีรูปภาพประกอบน้อยทำให้ยากที่จะเข้าใจเรื่องนามธรรม 3) ภาษาที่ใช้เป็นทางการทำให้ผู้เรียนเข้าใจความรู้ได้ยาก 4) ไม่มีสื่อการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนที่เร้าความสนใจ 5) หนังสือที่นักเรียนสนใจอ่าน ส่วนใหญ่เป็นหนังสือการ์ตูนและหนังสือนิยายที่เร้าความสนใจ เป็นเรื่องราวชวนติดตาม ในฐานะครูผู้สอนหากสามารถแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ก็น่าจะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จได้มากขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยเห็นว่าควรจัดทำสื่อการเรียนการสอนในลักษณะของหนังสืออ่านเพิ่มเติม ที่มีเนื้อหาสาระอิงหลักสูตรและเพิ่มเติมประเด็นความรู้และประสบการณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงจัดทำหนังสือขึ้นมาเพื่อประกอบบทเรียน โดยมีเนื้อหาสอดคล้องเชื่อมโยงกันและมีภาพการ์ตูนประกอบเพื่อเร้าความสนใจ ทั้งนี้เพื่อช่วยให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นเพิ่มขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น
2. เพื่อหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ ก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อวัดระดับความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้น้ำหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่อ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ในการทำวิจัยเรื่องการพัฒนาหนังสือวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ จังหวัดนนทบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 8 ห้อง 240 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ จังหวัดนนทบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 1 ห้อง 30 คน เพราะนักเรียนกลุ่มดังกล่าวเป็นห้องประจำที่ผู้วิจัยเป็นที่ปรึกษา ซึ่งสามารถกำกับ ดูแล ได้สะดวก อีกประการคือระยะเวลาในการเรียนการสอนเป็นระยะเวลาสั้นเพราะนักเรียนเรียนแบบ Block Course ใช้เวลาเรียน 3 เดือนและฝึกงาน 3 เดือนจนสำเร็จการศึกษา

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ รายวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น จำนวน 1 เล่ม ประกอบด้วยเนื้อหา 4 เรื่องสอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน 4 หน่วย ใช้เวลาเรียน หน่วยละ 4 คาบๆละ 50 นาที ประกอบด้วย

หน่วยที่ 1 สินค้าเรา สินค้าเขา....เราได้อะไร

หน่วยที่ 2 เงิน เงิน เงิน ชื่อนี้ดี...แต่มีปัญหา

หน่วยที่ 3 แหล่งเงิน แหล่งงานของประเทศ

หน่วยที่ 4 การพัฒนาเศรษฐกิจ :คำตอบคือคุณภาพชีวิตประชาชน

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย 1 ภาคการศึกษา

3. ตัวแปรที่จะศึกษา

ตัวแปรต้น คือ นักเรียนใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์

ตัวแปรตาม คือ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 3) รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงทดลอง

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ที่มีคุณภาพ
2. นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองจากการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์
3. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน ในการจัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่มีลักษณะเหมือนหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ ในรายวิชาอื่นๆ

1.6 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

การพัฒนาวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น หมายถึง การพัฒนาวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น โดยการจัดทำหนังสืออ่านประกอบเพื่อเพิ่มพูนความรู้จากเนื้อหาในรายวิชา

หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดขำรวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ หมายถึง หนังสือที่จัดทำขึ้น เพื่อเสริมเนื้อหาวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ประกอบด้วยเนื้อหาที่เป็นเรื่องราวสะท้อนกับสภาพ ปัญหาของสังคมในปัจจุบัน ใช้ภาษาที่ไม่เป็นทางการ เข้าใจง่าย มีภาพการ์ตูนประกอบตลอดเล่ม ประกอบด้วยเนื้อหา 4 เรื่องสอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน 4 หน่วยและนอกจากนั้นยังมี ส่วนประกอบอื่นๆ เช่น รูปเล่ม สี ขนาดตัวอักษร เป็นต้น

นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สาขาวิชาธุรกิจ ค้าปลีกวิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถจากการอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด ขำรวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ ที่วัดได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลัง เรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีของผู้เรียนที่มีต่อการใช้นี้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด ขำรวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับเนื้อหา ภาพการ์ตูน การผูกเรื่อง ลักษณะและรูปเล่ม รวมทั้ง คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการทำวิจัยเรื่องการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร ตำรา บทความ และงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง โดยมีประเด็นสำคัญที่นำเสนอคือ

2.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวดที่ 4 แนวการจัดการศึกษา

2.2 หลักสูตรการอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม สาขางานธุรกิจค้าปลีก กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

2.2.1 ความเป็นมาของวิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์

2.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

2.2.3 จุดประสงค์ มาตรฐานรายวิชาและคำอธิบายวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

2.3 หนังสืออ่านเพิ่มเติม

2.3.1 ความหมายของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

2.3.2 ความสำคัญของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

2.3.3 จุดมุ่งหมายของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

2.3.4 รูปแบบของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

2.3.5 ลักษณะการเขียนหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ดี

2.3.6 การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม

2.3.7 ประโยชน์ของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

2.4 หลักเกณฑ์ทั่วไปในการตรวจหนังสืออ่านเพิ่มเติม

2.5 การอ่าน

- 2.5.1 ความหมายของการอ่าน
- 2.5.2 ความสำคัญของการอ่าน
- 2.5.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
- 2.5.4 ประเภทของการอ่าน
- 2.5.5 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
- 2.5.6 ประโยชน์ของการอ่าน
- 2.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.6.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.6.2 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.6.3 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.6.4 ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.6.5 ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.6.6 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.6.7 ประโยชน์ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.7 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
 - 2.7.1 ความหมายของความพึงพอใจ
 - 2.7.2 ทฤษฎีความพึงพอใจ
 - 2.7.3 การวัดความพึงพอใจ
- 2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.8.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 2.8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวดที่ 4 แนวการจัดการศึกษา

มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ

มาตรา 23 การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญ ทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความ

เหมาะสม ของแต่ละระดับการศึกษา ตามข้อ 1)ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ตามข้อ 1) ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา 2) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็นและทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

2.2 หลักสูตรการอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม สาขางานธุรกิจ ค้ำปลีก กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

2.2.1 ความเป็นมาของวิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์

วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ ภายใต้การบริหารงานของบริษัทศึกษาภิวัฒน์ จำกัด ในเครือของบริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน) ได้เปิดดำเนินการการเรียนการสอน เมื่อปีการศึกษา 2548 โดยมีเจตนารมณ์ “เพื่อช่วยพัฒนาสังคม และประเทศชาติในด้านการศึกษา” โดยมีวิสัยทัศน์ “เป็นสถาบันการศึกษาชั้นนำในการผลิตบุคลากร ที่เน้นการเรียนรู้ภาคทฤษฎีควบคู่ไปกับภาคปฏิบัติ เพื่อให้ได้พนักงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตรงตามความต้องการของภาคธุรกิจในประเทศไทย”

การเรียนการสอนในวิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ เป็นการเรียนการสอนในระบบทวิภาคี 100% เรียนภาคทฤษฎีที่วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ หรือที่ศูนย์การเรียนปัญญาภิวัฒน์ หรือที่โรงเรียนอาชีวศึกษาเครือข่ายเอกชนและรัฐบาล ระยะเวลา 3 เดือนสลับกับการเรียนภาคปฏิบัติงานจริงที่สถานประกอบ (ร้านเซเว่นอีเลฟเว่น และบริษัทที่เข้าร่วมโครงการ) 3 เดือน โดยเรียนสลับกันไปตลอดนี้เป็นระยะเวลา 3 ปี จนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร โดยได้รับใบประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) รับรองโดยกระทรวงศึกษาธิการ รูปแบบการเรียนการสอนในวิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ เป็นรูปแบบการสลับเรียนหรือ Block Course ภายใน 1 ปีการศึกษา แบ่งเป็น 2 ภาคเรียน แต่ละภาคเรียนมีระยะเวลาเรียน 6 เดือน แบ่งการเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่ม A เรียนภาคทฤษฎี ใช้เวลาเรียน 3 เดือนเป็นการเรียนในห้องเรียนตามปกติ โดยเรียนที่วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ และสำหรับศูนย์การเรียนปัญญาภิวัฒน์ หรือโรงเรียนเครือข่ายอาชีวศึกษาเอกชน มีการเรียนโดยเรียนจากระบบ"การเรียนการสอนทางไกลแบบ 2 ทาง (2 Ways Video Conference) มีอาจารย์สอนจากส่วนกลางผ่านระบบ Video Conference ไปยังศูนย์การเรียนปัญญาภิวัฒน์ หรือโรงเรียนเครือข่ายอาชีวศึกษาเอกชน

กลุ่ม B เรียนภาคปฏิบัติ ใช้เวลาเรียน 3 เดือน โดยจะเรียนภาคปฏิบัติ ณ ร้านเซเว่นอีเลฟเว่น ที่ผู้เรียนได้เลือกไว้ เป็นระบบการเรียนแบบปฏิบัติงานจริง (มีรายได้จากการฝึกปฏิบัติงาน) เมื่อครบ 3 เดือน ทั้งสองกลุ่มจะสลับการเรียน หลักสูตรที่วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ เปิดสอนอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มี 2 สาขา ได้แก่

หลักสูตร ธุรกิจค้าปลีก

เป็นหลักสูตรที่เปิดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียน ได้มีความรู้ในด้านการค้าปลีกอย่างครอบคลุม และครบวงจรของการบริหารธุรกิจ เป็นการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมและความสามารถเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว วิชาที่สอนในหลักสูตรนี้ จึงครอบคลุมในหลายๆด้าน เช่น บัญชี การขาย เศรษฐศาสตร์ ธุรกิจค้าปลีก คอมพิวเตอร์เพื่องานอาชีพ ศิลปะการขาย การจัดแสดงสินค้า การบริหารงานคุณภาพและเพิ่มผลผลิต เป็นต้น

หลักสูตร ไฟฟ้ากำลัง

เป็นหลักสูตรที่เปิดขึ้นให้ผู้เรียน ได้มีความรู้เกี่ยวกับงานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ การติดตั้งไฟฟ้าในอาคารและนอกอาคาร เครื่องมือกล งานเชื่อม งานเครื่องยนต์เครื่องทำความเย็น ไซดโรลิกส์ เครื่องกำเนิดไฟฟ้า รวมทั้งคอมพิวเตอร์ การเงินและบัญชี

2.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

คณะเศรษฐศาสตร์ (ม.ป.ป.) กล่าวถึงผลการศึกษาวิจัยในต่างประเทศ โดยเฉพาะจากบทความเรื่อง “Why Are Students Afraid of Economics” สรุปได้ว่า การที่วิชาเศรษฐศาสตร์ไม่เป็นที่นิยมเลือกเรียนกันอย่างแพร่หลายนั้น เป็นเพราะผลมาจากสาเหตุหลายประการ รวมทั้งประเด็นที่เกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ซึ่งผลการสำรวจชี้ให้เห็นว่ายังคงใช้วิธีการสอนแบบบรรยายหน้าชั้นแบบเดิมๆ เป็นส่วนใหญ่ ไม่มีการนำเทคนิควิธีการสอนที่น่าสนใจมาใช้กันมากนัก ในมหาวิทยาลัยใหญ่ๆ การสอนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น สอนกันในห้องเรียนขนาดใหญ่ มีนักเรียนนับร้อยคน การจัดห้องเรียนขนาดใหญ่นับว่าเป็นอุปสรรคต่อการเรียนของนักเรียนมาก เพราะวิชาเศรษฐศาสตร์เป็นวิชาที่มีสาระมากมายและสลับซับซ้อน จำเป็นต้องมีเทคนิควิธีการนำเสนอให้สามารถดึงดูดความสนใจของนักศึกษา ซึ่งจำเป็นมากที่จะต้องสอนกันในห้องเรียนขนาดเล็ก นอกจากนี้วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ยังมีขอบเขตครอบคลุมหลักการแนวคิดต่างๆ กว้างขวางมาก ทำให้ยากต่อการที่นักเรียนนักศึกษาจะซึมซับได้ การจัดลำดับหลักสูตรการสอนจากเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นไปสู่ระดับกลาง (Intermediate) และสูงขึ้นไปในขั้นระดับปริญญาโท มักจะประกอบด้วยแนวคิดหลักการเหมือนกัน ที่จริงแล้วหลักสูตรการสอนวิชานี้ในระดับสูงขึ้นไปควรจะมีขอบเขตที่แคบลง มีผลงานวิจัยในมหาวิทยาลัยของสหรัฐชี้ให้เห็นว่า นักศึกษาปริญญาโทยังมีความสับสน ไม่เข้าใจในหลักการและแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ที่พวกเขาควรจะได้

เรียนรู้มา ตั้งแต่ในชั้นปริญญาตรีแล้ว ซึ่งอาจอธิบายได้ว่า การขาดการเรียนรู้ดังกล่าวนี้เป็นผลมาจาก การที่หลักสูตรปริญญาตรีครอบคลุม สาระต่างๆกว้างขวางเกินไป แต่ขาดความลึกลงไป ในรายละเอียด ทำให้ผู้ที่ขาดพื้นฐานทางเศรษฐศาสตร์มาก่อน มักจะรู้สึกไม่สบายใจและเกิดความประหวั่นใจในการเรียนวิชานี้ ซึ่งอาจแก้ไขได้ง่ายๆด้วยวิธีการ ลดขอบเขตของวิชามิให้กว้างเกินไป สอนเพียงบางบทเท่านั้นก็พอเพียง ข้ามไปได้หลายบท เน้นการเรียนการสอนเฉพาะบทที่สำคัญเท่านั้น การใช้แนวคิดตามหลักผู้เรียน เป็นศูนย์กลาง เพื่อให้วิชาเศรษฐศาสตร์น่าสนใจ และนำไปใช้ประโยชน์ให้มากขึ้น กระทำได้หลายทาง โดยเฉพาะการเขียนตำราทางด้านเศรษฐศาสตร์ เบื้องต้น ถ้าหากเราได้ศึกษาคู่มือการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นของต่างประเทศ อาจารย์ผู้แต่ง จะมีความพยายามที่จะหาวิธีการนำเสนอ วิธีการแต่งตำราเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมากขึ้นเรื่อยๆ ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างตำราเรียน Principles of Macroeconomics ของ Professor N. Gregory Mankiw แห่งมหาวิทยาลัย Harvard ซึ่งมีวิธีเขียนตำราที่สอดคล้องกับหลักการที่ใช้ผู้เรียน เป็นศูนย์กลางมากยิ่งขึ้นกว่าตำราที่เขียนกันแบบเดิมๆ โดยปรับเปลี่ยนวิธีการเขียนตำราแบบการ ถ่ายทอดทฤษฎีทางวิชาการทางเศรษฐศาสตร์ มาเป็นนำเสนอวิธีการเรียนวิธีเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ เริ่มต้นจากการทำความเข้าใจง่ายๆว่า วิชาเศรษฐศาสตร์เป็นเรื่องที่อยู่ในตัวคน ไม่ไกลจากตัวคน คือ เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของมนุษย์ ไม่ใช่พฤติกรรมของสมการที่แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปร ต่างๆ ซึ่งดูเสมือนหนึ่งเป็นชิ้นส่วนเครื่องจักรกลที่ไม่มีชีวิต ไม่สะท้อนให้เห็นความเชื่อมโยง สัมพันธ์กันระหว่างคนกับระบบรอบตัวคนอย่างเป็นรูปธรรม วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นเป็นหนึ่งใน กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ ของวิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ มีรายละเอียด ดังนี้

วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น (2201 – 1016) จำนวน 2 หน่วยกิต 4 คาบ/สัปดาห์

2.2.3 จุดประสงค์การเรียนรู้ มาตรฐานรายวิชาและคำอธิบายวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้รู้แนวคิดพื้นฐานทางเศรษฐศาสตร์ เข้าใจโครงสร้างของระบบเศรษฐศาสตร์ เกิดความรู้เกี่ยวกับอุปสงค์ อุปทาน และราคาดุลยภาพ สามารถนำทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน พร้อมทั้งตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์

มาตรฐานรายวิชา

1. อธิบายแนวคิดพื้นฐานทางเศรษฐศาสตร์ โครงสร้างของระบบเศรษฐศาสตร์
2. เข้าใจอุปสงค์ อุปทาน และราคาดุลยภาพ
3. นำหลักเศรษฐศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์ ระบบเศรษฐกิจ อุปสงค์ อุปทาน การกำหนดราคาดุลยภาพ พฤติกรรมผู้บริโภค ทฤษฎีการผลิต ตลาดในระบบเศรษฐกิจ รายได้ประชาชาติ เงินเพื่อเงินฝืด เงินตึงตัว วัฏจักรเศรษฐกิจ ดุลการค้าและดุลการชำระเงิน การพัฒนาเศรษฐกิจ โครงสร้างและปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ และแนวทางแก้ไข มีการแบ่งหน่วยการสอนไว้ทั้งหมด 11 หน่วยในหนังสือวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ดังนี้

หน่วยที่1	เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวิชาเศรษฐศาสตร์
หน่วยที่2	เรื่อง ระบบเศรษฐกิจ
หน่วยที่3	เรื่อง อุปสงค์ อุปทานและดุลยภาพของตลาด
หน่วยที่4	เรื่อง พฤติกรรมผู้บริโภค
หน่วยที่5	เรื่อง ทฤษฎีการผลิต
หน่วยที่6	เรื่อง ตลาดในระบบเศรษฐกิจ
หน่วยที่7	เรื่อง รายได้ประชาชาติ
หน่วยที่8	เรื่อง เงินเพื่อ เงินฝืด เงินตึงตัวและวัฏจักรเศรษฐกิจ
หน่วยที่9	เรื่อง การค้าระหว่างประเทศ
หน่วยที่10	เรื่อง การพัฒนาเศรษฐกิจ
หน่วยที่11	เรื่อง โครงสร้างและปัญหาเศรษฐกิจของประเทศไทย

2.3 หนังสืออ่านเพิ่มเติม

2.3.1 ความหมายของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของหนังสืออ่านเพิ่มเติมไว้ดังนี้

ถวัลย์ มาศจรัส (2538, น.20) กล่าวว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมไม่ใช่หนังสือแบบเรียนบังคับใช้ แต่ถือเป็นสื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งที่จัดทำขึ้น เพื่อช่วยขยายประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนให้กว้างขึ้น

สมพร จารุณัฐ (2540, น.3) กล่าวว่า iva หนังสือที่มีสาระอ้างอิงหลักสูตร เนื้อหาเจาะลึก ในความรู้เฉพาะวิชาเพิ่มเติมให้กว้างขวางและลึกซึ้งมากขึ้น สามารถนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอน นักเรียนสามารถอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง

จินตนา ไบกาซุย (2542, น.6) กล่าวว่า หนังสือที่มีสาระอ้างอิงหลักสูตรสำหรับให้นักเรียนอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองตามความเหมาะสมของวัยและความสามารถในการอ่านของแต่ละบุคคล หนังสือประเภทนี้เคยเรียกว่าหนังสืออ่านประกอบ

ศุวิทย์ มูลคำ (2550, น.73) กล่าวว่า หนังสือที่มีเนื้อหาสาระอิงหลักสูตร เพื่อช่วยในการเรียนการสอนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร นอกจากนั้นยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองตามความเหมาะสมกับวัยและความสามารถในการอ่าน เพื่อการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล

สรุปได้ว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมเป็นหนังสืออ่านประกอบที่ให้ความรู้ตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดหนังสืออ่านเพิ่มเติมเป็นหนังสือที่สร้างขึ้นเพื่อเสริมเนื้อหาวิชาต่าง ๆ มีเนื้อหาเหมาะสมกับวัยและความสามารถในการอ่านของนักเรียน ซึ่งนักเรียนสามารถอ่านได้ทั้งในและนอกเวลาเรียน

2.3.2 ความสำคัญของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

สมพร จารุณี (2540, น.5-8) ได้เสนอถึงความสำคัญของหนังสืออ่านเพิ่มเติม ดังนี้

1. ส่งเสริมความรู้ หนังสืออ่านเพิ่มเติมควรมีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับความรู้หรือทักษะความคิดรวบยอดและหลักการหรือทฤษฎีเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่องที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านในการดำเนินชีวิต การศึกษาหาความรู้ รวมทั้งก่อให้เกิดความเจริญงอกงามและพัฒนาการด้านต่างๆ
2. ส่งเสริมสติปัญญา หนังสืออ่านเพิ่มเติมควรส่งเสริมหรือเปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้พัฒนาทักษะการสังเกต ติความเปรียบเทียบใช้เหตุผล จำแนกแจกแจง วิเคราะห์ประเมินค่า ตลอดจนสามารถนำความรู้และทักษะเหล่านั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการแก้ปัญหาต่างๆ
3. ส่งเสริมเจตคติที่เหมาะสม หนังสืออ่านเพิ่มเติมควรสอดแทรกแนวคิดที่ผู้อ่านเกิดเจตคติ ที่เหมาะสม นำความรู้ไปใช้ตามแนวทางที่พึงประสงค์เป็นประโยชน์แก่ตนและส่วนรวม
4. ส่งเสริมความเข้าใจ หนังสือเพิ่มเติมควรเสนอเนื้อหาสาระในลักษณะที่ส่งเสริมให้ผู้อ่าน สามารถทำความเข้าใจเรื่องราวได้ กล่าวคือใช้ภาษาที่ถูกต้องและพอเหมาะแก่ความรู้และประสบการณ์ทางด้านภาษา เสนอเนื้อหาตามลำดับขั้นตอนของความรู้และตามพัฒนาการทางสติปัญญาของผู้อ่านได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนใช้เทคนิควิธีหรือเครื่องเสริมความเข้าใจอื่นๆ เช่น ภาพประกอบ แผนภาพ ตาราง คำถาม อภิธานศัพท์ เป็นต้น

5. ส่งเสริมการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง หนังสืออ่านเพิ่มเติมควรมีลักษณะที่กระตุ้นผู้อ่านให้เกิดความสนใจ ความกระตือรือร้นศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง กล่าวคือผู้เขียนควรเสนอเรื่องราวที่นักเรียนแต่ละวัยสนใจ ให้ความสำคัญและมองเห็นประโยชน์เรื่องราวที่น่าเสนอซึ่งมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้เรียน ตลอดจนเสนอแนะหนังสืออื่นๆที่ผู้อ่านอาจไปศึกษาให้กว้างขึ้นตามความสนใจ

หนังสือ พฤกษะวัน (2545, น. 6) ได้ให้ความสำคัญของหนังสืออ่านเพิ่มเติมดังนี้

1. ช่วยให้เด็กสามารถเพิ่มทักษะการอ่านได้ดี เพราะเด็กได้มีโอกาสอ่านคำซ้ำช่วยให้เกิดความแม่นยำในการจำรูปคำได้ดีเพราะการจำรูปคำได้เป็นเครื่องมือสำคัญในการอ่านในชีวิตประจำวัน

2. การซ้ำคำในลักษณะที่แปลกแตกต่างไปจากเดิม ย่อมขยายประสบการณ์ในการเข้าใจความหมายของคำได้กว้างขวางยิ่งขึ้น

3. นอกจากจะใช้ภาษาดีแล้วยังมีภาพช่วยในการที่จะให้เด็กได้เข้าใจเรื่องราวแต่ละบทแต่ละตอนกับทั้งความเป็นเหตุเป็นผลอย่างต่อเนื่องอีกด้วย

4. การที่ฝึกอ่านเองทำความเข้าใจภาพเองดีกว่าการเรียนรู้ที่ต้องมีผู้บอก ผู้ฝึกหรือผู้บังคับบัญชาให้อ่านและเป็นทางหนึ่งที่สร้างเสริมนิสัยรักการอ่าน

สรุปได้ว่า ความสำเร็จของหนังสืออ่านเพิ่มเติม คือสื่อการสอนที่มีประโยชน์ต่อผู้สอนและผู้เรียนมีเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์เปิดโอกาสให้ผู้อ่านพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ นำความรู้ไปใช้ตามแนวทางที่พึงประสงค์และมีความรู้กว้างขวาง ส่งเสริมการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง

ความจำเป็นในการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม

จินตนา ไบกาชุย (2542, น.17-19) กล่าวถึง ความจำเป็นในการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ดังนี้

1. หนังสืออ่านเพิ่มเติมมีบทบาทสำคัญอย่างมากในการเรียนการสอนของทั้งครูและนักเรียน หลักสูตรและนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ สนับสนุนให้มีการผลิตและการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอย่างกว้างขวางและแพร่หลาย ทั้งนี้เพราะการเรียนการสอนของครูและนักเรียนจะใช้เพียงหนังสือเรียนที่กำหนดให้เรียนในชั้นเรียนแต่เพียงอย่างเดียว ซึ่งบางครั้งอาจใช้เพียงหนึ่งเล่ม หนึ่งรายวิชา หากเป็นเช่นนี้การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรจะไม่บรรลุเป้าหมาย โดยเฉพาะจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนแล้วว่า ให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะ “มีนิสัยรักการอ่านและใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ ” ดังนั้นการบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้นั้นผู้สอนและผู้เรียนจะต้องใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย นอกเหนือจาก

หนังสือเรียนที่กำหนดไว้หนังสืออ่านเพิ่มเติมจึงมีบทบาทในการเรียนการสอนเกือบเทียบเท่าหนังสือเรียน

2. โรงเรียนจึงควรสนับสนุนการผลิตและการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอย่างกว้างขวาง ทั้งในระดับครูผู้สอนและนักเรียนผู้ใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม เช่น ให้โอกาสครูและนักเรียนเลือกใช้ข้อมูลต่างๆ จากหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่หลากหลายนอกเหนือจากหนังสือเรียนโดยโรงเรียนจัดทำไว้ในห้องสมุดอย่างเพียงพอ เพื่อให้นักเรียนรู้จักการค้นคว้าประกอบการเรียนของตนเอง ทั้งนี้ครูจะเป็นผู้แนะนำวิธีการศึกษาค้นคว้าความรู้ด้วยตนเองให้เหมาะสมกับนักเรียน

2.3.3 จุดมุ่งหมายของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

ถวัลย์ มาศจรัส (2538, น.77-80) กล่าวถึง จุดมุ่งหมายในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. เป็นการให้ความรู้ ข่าวสารใหม่ ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องและเพิ่มเติมรายละเอียดเนื้อหาบางหัวข้อ ที่ไม่สามารถกำหนดลงในแบบเรียนได้หมด โดยสามารถตอบสนองความต้องการ ความสามารถพิเศษ ความอยากรู้อยากเห็นและความกระตือรือร้นของเด็กได้

2. เพื่อเสริมสร้างจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

3. เพื่อให้เด็กรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และเกิดทักษะในการอ่านมากขึ้น

4. ช่วยปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามของสังคมและสร้างศรัทธาในเอกลักษณ์ไทย

5. เพื่อเสริมสร้างนิสัยรักการอ่าน อันจะทำให้เด็กขวนขวายหาความรู้ใหม่ๆ จากหนังสือตามความสนใจ

6. ช่วย让孩子ได้พัฒนาการเลือกหนังสืออ่านที่ดีและเหมาะสมได้

7. เพื่อให้เด็กได้รับความสนุกเพลิดเพลินมีความสุข

8. ช่วยให้เด็กมีหนังสือที่เหมาะสมกับวัย

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม คือใช้เป็นเอกสารจัดการเรียนการสอน สร้างเสริมจินตนาการให้เกิดการคิด สร้างสรรค์ ให้รู้จักอ่านหนังสือและช่วยเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านมีทักษะการจัดการในเรื่องเวลา ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม เจตคติ ค่านิยมที่ดีงาม ได้รับความบันเทิง สนุกสนาน เพลิดเพลินและมีความสุข

2.3.4 รูปแบบของการเขียนหนังสืออ่านเพิ่มเติม

สมพร จารุณี (2540, น.8-9) ได้กล่าวถึงรูปแบบของการเขียนหนังสืออ่านเพิ่มเติมออกเป็น 4 รูปแบบดังต่อไปนี้

1. รูปแบบความเรียง (exposition) เช่นการเขียนอธิบาย บรรยาย อภิปราย สืบค้นแก้ปัญหา วิเคราะห์และพรรณนา เป็นต้น

2. รูปแบบนิทาน (narrative)
3. รูปแบบนิยาย (fiction)
4. รูปแบบคำประพันธ์ (poetry)

ทั้งนี้สมพร จารุณัฐได้อธิบายเพิ่มเติมว่า รูปแบบของการเขียนหนังสืออ่านเพิ่มเติมย่อมขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้เขียน จุดมุ่งหมายและธรรมชาติของเนื้อหาสาระของวิชาที่จะนำมาเขียน วัตถุประสงค์ของผู้อ่านเหล่านี้ เป็นต้น โดยเฉพาะถ้าเป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่มุ่งเสนอความรู้ ความคิดรวบยอด หลักการมักจะนำเสนอเนื้อหา รูปแบบความเรียงมากกว่ารูปแบบอื่น

กรมวิชาการ (2545, น. 36-38) ได้แบ่งรูปแบบของการเขียนหนังสืออ่านเพิ่มเติม ดังนี้

1. รูปแบบอธิบาย สามารถจำแนกแยกย่อยออกไปอีกได้หลายรูปแบบ

- 1.1 การเขียนให้ความหมาย
- 1.2 การเขียนบอกเหตุผล
- 1.3 การเขียนอภิปราย
- 1.4 การเขียนเปรียบเทียบ
- 1.5 การเขียนแสดงกระบวนการ
- 1.6 การเขียนเสนอปัญหาและการแก้ปัญหา
- 1.7 การเขียนวิเคราะห์
- 1.8 การเขียนตามเกณฑ์หรือประเภท

2. รูปแบบพรรณนา

3. รูปแบบบรรยาย

4. รูปแบบนิยายหรือนิทาน

5. รูปแบบคำประพันธ์

จินตนา ไบกาชุกี (2547, น.191-192) กล่าวถึงการเขียนหนังสืออ่านเพิ่มเติมไว้ สรุปได้ว่า แนวการเขียนหนังสืออ่านเพิ่มเติมมีทั้งในลักษณะการเขียนแบบสารคดีและการเขียนแบบบันเทิงคดี แต่จะมุ่งเน้นในลักษณะการเขียนแบบสารคดีมากกว่าเพื่อนำให้สารประโยชน์ความรู้ในเรื่องต่างๆ ทั้งนี้แนวการเขียนที่เหมาะสมสำหรับหนังสืออ่านเพิ่มเติมควรจะเขียนเป็นความเรียงมากที่สุด ในการเขียนความเรียงนั้นมีโวหารหรือวิธีเรียบเรียงที่สำคัญและนิยมใช้มากมีดังต่อไปนี้

1. การบรรยายเป็นวิธีการเล่าเรื่องที่ได้พบเห็นมาอย่างถี่ยิบ อาจมีตัวบุคคลหรือตัวละครมีพฤติกรรมหรือเหตุการณ์หรือปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเนื้อเรื่องดำเนินไปซึ่งนิยมใช้เขียนงานประเภทนิทาน นิยาย ตำนาน ประวัติ เรื่องเล่า รายงานหรือบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

2. การพรรณนา เป็นวิธีการให้รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ได้พบเห็นมาโดยไม่มีเนื้อเรื่องหรือเป็นการรำพันความรู้สึกของผู้เขียนก็ได้ นิยมใช้เขียนในการพรรณนาความงามของธรรมชาติ สถานที่และความคิดของบุคคล เป็นต้น

3. การอธิบายเป็นวิธีการชี้แจง สั่งสอน อธิบายและพิสูจน์ให้เกิดความรู้ความเข้าใจเป็นการให้ความกระจ่างในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

4. การอภิปราย เป็นวิธีการชักจูงใจชี้ชวนให้คล้อยตามและปฏิบัติตามโดยใช้เหตุผลหรือการใช้ตัวอย่าง หรือการอ้างอิงให้น่าเชื่อถือและสมจริง

5. การเปรียบเทียบ เป็นวิธีการเทียบเคียงเพื่อให้ข้อความที่มีอยู่เดิมนั้น มีความหมายกระจ่างขึ้น โดยการยกอีกตัวอย่างหนึ่งมาเทียบให้เห็นความแตกต่างหรือความเหมือนกัน

6. การเล่าเรื่องเป็นการเขียนเล่าประสบการณ์ให้ผู้อ่านได้รับรู้ในลักษณะการบรรยายเล่าเรื่องและมีการพูดคุยสนทนา เพื่อให้เรื่องดำเนินไปมีการใช้สรรพนามระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน

7. จดหมายหรือบันทึกเหตุการณ์ เป็นวิธีการเขียนแบบจดหมายและแบบบันทึกในทำนองเล่าเรื่องที่ได้พบได้เห็นมาโดยไม่จำเป็นต้องเรียงลำดับ แต่เป็นไปตามเรื่องของผู้เขียนมีประสบการณ์

8. สารบัญทึ่ง เป็นวิธีการเขียนที่ผสมผสานระหว่างการเขียนแบบสารคดีและบันทึทึ่งคดี เข้าด้วยกัน โดยให้มีลักษณะการเขียนแบบบันทึทึ่งคดี มีการสมมติตัวละคร มีฉากและใช้กลวิธีเขียนแบบเรื่องสั้นนิยายเข้ามาช่วยในการเขียน เพื่อให้เรื่องสนุกสนานชวนอ่านโดยยังมีเนื้อหาที่เป็นความรู้สาระและความคิดแก่ผู้อ่านอย่างเต็มที่

สรุปได้ว่า การเขียนหนังสืออ่านเพิ่มเติมมีหลายรูปแบบ มีทั้งในลักษณะการเขียนแบบสารคดีและการเขียนแบบบันทึทึ่งคดี วิธีเรียบเรียงที่สำคัญและนิยมใช้มาก คือรูปแบบความเรียงรูปแบบนิทาน รูปแบบนิยายและรูปแบบคำประพันธ์ ทั้งนี้การจะเขียนหนังสืออ่านเพิ่มเติมย่อมขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้เขียน จุดมุ่งหมายและธรรมชาติของเนื้อหาสาระของวิชาที่จะนำมาเขียน หนังสืออ่านเพิ่มเติมมุ่งนำเสนอความรู้ หลักการ ความคิดรวบยอด รูปแบบความเรียงมากกว่ารูปแบบอื่น ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงวัยของเด็กด้วย

2.3.5 ลักษณะการเขียนหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ดี

จินตนา ไบกาซูยี (2547, น. 215-218) ได้สรุปการกำหนดแนวทางในการเขียนหนังสืออ่านเพิ่มเติมให้มีลักษณะน่าอ่านและใช้สอยให้เกิดประโยชน์สูงสุด ดังต่อไปนี้

1. ด้านสำนวนภาษา ต้องเป็นภาษาไทยที่ดี กล่าวคือ ใช้คำที่ถูกต้องตามหลักภาษาตรงความหมาย สะกดถูกต้องตามหลักพจนานุกรม เลือกใช้คำเด่นๆ หลีกเลียงคำศัพท์วิชาการ ใช้คำศัพท์ที่บัญญัติแล้วและใช้สำนวนภาษาที่เพิ่มสีสัน เป็นต้น

2. การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การนำเครื่องหมายวรรคตอนเข้าช่วย มีส่วนทำให้ข้อเขียนแม่นยำกระชับและน่าอ่านมากขึ้น อาจใช้คำย่อได้แต่ควรใช้ให้ถูกต้องและต้องเป็นคำที่เข้าใจกันโดยทั่วไป

3. มีเอกภาพในการเสนอเนื้อหาและถูกต้องตามหลักวิชาการ

4. มีสัมพันธภาพ เป็นลำดับความสำคัญของเนื้อเรื่องตามเหตุผล หรือตามระยะเวลา มีความชัดเจน มีรายละเอียดเข้าใจได้ปราศจากข้อสงสัย

5. มีความกระชับรัดกุม ใช้ภาษาที่ถูกต้อง น่าอ่าน อ่านเข้าใจง่าย

6. ควรมีความยาวพอเหมาะในแต่ละบท

ที่กล่าวมาทั้งหมดสรุปได้ว่า ลักษณะการเขียนหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ดีให้มีลักษณะน่าอ่าน คือใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องตามหลักภาษาตรงตามความหมาย กระชับรัดกุม น่าอ่าน อ่านเข้าใจง่าย มีความยาวพอเหมาะในแต่ละบท ใช้สำนวนภาษาที่เพิ่มสีสัน มีเอกภาพในการนำเสนอเนื้อหา ความสำคัญของเนื้อเรื่องตามเหตุผลหรือตามระยะเวลา มีความชัดเจน มีรายละเอียดที่เข้าใจได้รูปเล่มเร้าความสนใจ อ่านแล้วส่งเสริมการเรียนรู้ได้ดีและเพิ่มขึ้น

2.3.6 การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม

Huck Charlotte S. (1961, pp. 6-14) ได้กล่าวถึง การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม มีหลักเกณฑ์ ดังนี้

1. โครงเรื่อง (Plot) ต้องเป็นโครงเรื่องที่ดี เร้าใจให้ผู้อ่านติดตาม โดยเป็นเรื่องที่น่าสนใจและสมจริง

2. เนื้อเรื่อง (Content) ต้องมีคุณค่าและเหมาะสมกับเด็ก

3. แก่นเรื่อง (Theme) ควรมีความหมายแต่ไม่ต้องสอนโดยตรง เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันและเหมาะสมกับเด็ก

4. ตัวละคร (Characterization) ควรมีส่วนที่ยกระดับจิตใจของผู้อ่านได้ดียิ่งขึ้น

5. ลีลาในการเขียน (Style) เสนอเรื่องราว ชัดเจน บทสนทนาเป็นธรรมชาติ
6. รูปแบบ (Format) รูปภาพและรูปเล่มต้องชวนอ่าน ตัวหนังสือควรพิมพ์ชัดเจน
7. อื่น ๆ (Other Consideration) ควรเป็นหนังสือที่ทำให้เด็กพอใจและติดตามอ่าน

ถวัลย์ มาศจรัส (2535, น.79-80) ได้กล่าวว่า การเขียนหนังสืออ่านเพิ่มเติม นิยมเขียน

ในรูปแบบสารคดีที่มีองค์ ประกอบ ดังต่อไปนี้

1. เนื้อหา
2. ภาษา สารคดี
3. ภาพประกอบ

ในส่วนนี้จะต้องมาจากเรื่องจริงที่ยึดหลักมุ่งแสดงข้อมูล ให้ความรู้แก่ผู้อ่านสาระของเรื่อง ราวสามารถตรวจสอบได้ มิเ่งกิดต่อผู้อ่านประเด็นใดประเด็นหนึ่ง

2. ภาษาสารคดี

เป็นการใช้ภาษาที่เป็นแบบแผน มีหลักในการเขียน สามารถตรวจสอบ ได้คือเป็นคำสุภาพ ไม่มีการตัดทอนรูปประโยค ภาษาไม่แสดงออกถึงความรุนแรง หลีกเลียงภาษาที่เป็น โวหารยึดเยื่อเป็นกลาง ไม่ตลกขบขัน มีความเคร่งครัดและรักษามาตรฐานของภาษา

3. ภาพประกอบถือเป็นหลักของงานเขียนประเภทของสารคดี เพราะภาพถ่ายจะช่วยเสริมเนื้อหาให้ชัดเจน ยิ่งขึ้น และยังช่วยให้ผู้อ่านมีความรู้สึกว่าได้ไปรับรู้เรื่องราวดังกล่าวด้วยตนเอง ภาพประกอบควรมีลักษณะ ดังนี้

- 3.1 เสริมให้เนื้อหาเด่นชัดยิ่งขึ้น
- 3.2 ภาพกับเนื้อหาเป็นเรื่องเดียวกัน
- 3.3 เป็นภาพถ่ายเรื่องราวจากแหล่งข้อมูล โดยตรง

4. มีคำบรรยายที่ถูกต้องชัดเจน

5. ขนาดของภาพที่เหมาะสม ดังนี้

5.1 เด็กเล็ก (อนุบาล ถึง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2) ควรมีขนาด 3 ใน 4 ของหน้า

5.2 เด็กโต (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ถึง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) ควรมีขนาด 1 ใน 2 ของ

หน้า

5.3 เด็กวัยรุ่นตอนต้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ถึง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) ควรมีขนาด

1 ใน 4 ของหน้า

จินตนา ไบกาซุยี (2547, น.146 -214) อธิบายว่า ในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมให้มีประสิทธิภาพนั้นควรดำเนินการเป็นลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การวางแผนการเขียน เป็นการวางแผนการเขียนล่วงหน้า เพื่อใช้เป็นหลักหรือเป็นแนวทางในการเขียน ซึ่งขั้นตอนวางแผนการเขียน มีดังต่อไปนี้

1.1 กำหนดประเภทหนังสือและกำหนดแนวในการเขียนให้ตรงตามจุดประสงค์ของหนังสือประเภทนั้นๆ รวมทั้งตรงกับความสนใจของเด็กด้วย

1.2 กำหนดจุดประสงค์ของการเขียน เพื่อให้การเขียนหรืออ่านนั้นๆ มีเป้าหมายทิศทางที่ชัดเจน ทั้งมีจุดประสงค์ที่เด่นชัด

1.3 กำหนดระดับผู้อ่านกลุ่มเป้าหมาย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการเขียนให้ตรงกับระดับอายุเพศและความสามารถในการอ่าน

1.4 กำหนดเนื้อหาหรือหัวข้อเรื่องให้ตรงกับเนื้อหาในหลักสูตรหรือตรงกับความสนใจและความต้องการการอ่านตามวัยของเด็ก

1.5 กำหนดชื่อเรื่อง ให้สอดคล้องกับหัวข้อเรื่องและโครงสร้างของเนื้อหา เพื่อให้ผู้อ่านสามารถคาดคะเนได้ว่าเนื้อหาภายในเป็นเรื่องอะไร

1.6 กำหนดโครงสร้างเนื้อหาหรือโครงเรื่อง ให้เห็นชัดเจนโดยคำนึงถึงโครงสร้างเนื้อหาทางวิชาการเป็นสำคัญ

1.7 กำหนดแนวการเขียน ให้สม่ำเสมอตลอดทั้งเล่ม ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการเขียนแบบร้อยแก้วและเป็นแบบความเรียง

1.8 กำหนดแหล่งข้อมูลค้นคว้าอ้างอิง เพื่อสะดวกในการนำข้อมูลมาใช้

2. การจัดทำรูปแบบและต้นฉบับมี ดังนี้

2.1 ความยาวของหนังสือ ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง ดังนี้

2.1.1 ความสามารถในการอ่านของผู้อ่านตามวัย ในกรณีที่เขียนให้เด็กเล็กอ่าน ต้องคำนึงถึงความยาวของเรื่องเป็นสำคัญ ส่วนใหญ่มีหลักการปฏิบัติ คือ

วัย 0-5 ขวบ ประมาณ 4-8 หน้า หรือ 8-16 หน้า แนงตั้ง-แนวนอน

วัย 6-11 ขวบ ประมาณ 8-24 หน้า หรือ 16-32 หน้า

วัย 12-14 ขวบ ประมาณ 50-100 หน้า

2.1.2 ความยากง่ายและธรรมชาติของเนื้อหา

2.2 รูปเล่มที่ได้มาตรฐาน การกำหนดรูปเล่มของหนังสือประกอบด้วยขนาดของหนังสือ และจำนวนหน้าของหนังสือ สำหรับมาตรฐานการตัดกระดาษของโรงพิมพ์ที่นิยมกันมีดังนี้

2.2.1 กระดาษ 31X 34 นิ้ว ผลิตหนังสือขนาด 185X260 มม. (8 หน้ายก) แนวตั้ง –นอน ขนาด 130X185 มม. (พอดเกตบุก) แนวตั้ง

2.2.2 กระดาษ 24X35 นิ้ว ผลิตหนังสือขนาด 210X297 มม. แนวตั้งขนาด 148X210 มม. ทั้งนี้หนังสือที่ไม่มีการกำหนดจำนวนหน้าให้เข้ากับมาตรฐานการตัดกระดาษของโรงพิมพ์หนังสือเล่มนี้จะมีราคาสูงมาก

2.3 ภาพประกอบ แผนที่ แผนภูมิอื่นๆ สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นเครื่องมือและเครื่องทุ่นแรงในการอ่านมีหรือไม่ ถ้ามีต้องชัดเจนเข้าใจได้ง่าย มีขนาดเหมาะสม

2.4 การจัดรูปเล่มและการจัดหน้าหนังสือ ผู้เขียนจะต้องรู้วิธีการจัดทำรูปเล่มอย่างคร่าวๆ เช่น รูปเล่มที่จำลองมาจากหนังสือเล่มที่จะจัดพิมพ์จริง ประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับขนาดรูปเล่ม ปก จำนวนหน้า และการจัดวางหน้า เพื่อใช้เป็นแบบสำหรับจัดพิมพ์และเรียงพิมพ์ฉบับจริง

2.5 การจัดทำต้นฉบับ เป็นการจัดทำร่างเรื่องราวที่เขียนขึ้นให้สมบูรณ์เรียบร้อยและชัดเจน โดยการทำเป็นต้นฉบับอย่างน้อย 2 ชุด ส่งให้โรงพิมพ์และเก็บไว้กับตัวผู้เขียนเอง

ยุทธพงศ์ สืบภักดีดี (2010) กล่าวถึงความหมายของภาพประกอบงานพิมพ์ ภาพประกอบงานพิมพ์ หมายถึงเนื้อหาส่วนที่เป็นภาพซึ่งปรากฏในเอกสาร สิ่งพิมพ์ต่างๆ นอกเหนือจากเนื้อหาข้อความที่เป็นตัวอักษร ภาพเหล่านี้อาจเป็นภาพวาด หรือภาพถ่ายก็ได้และยังนับรวมถึงภาพ กราฟิกต่างๆ เช่น จุด เส้น สี แถบกราฟิกหรือ ภาพลายเส้นเรขาคณิตอื่นๆที่ใช้ในการตกแต่งงานพิมพ์ ภาพประกอบงานพิมพ์มีความสำคัญต่องานพิมพ์มาก เพราะสามารถให้รายละเอียดและความเหมือนจริงเกินคำบรรยาย ให้ความสวยงามและความประทับใจ พอสรุปความสำคัญของภาพประกอบงานพิมพ์ได้ดังนี้

1. ใช้สร้างความเข้าใจ

บางครั้งการอธิบายถึงสิ่งหนึ่งสิ่งใด ตัวอักษรมีข้อจำกัดที่จะบ่งบอกถึงสิ่งที่อธิบายนั้นว่าเป็นอย่างไร ในบางกรณีแม้ว่าผู้บรรยายจะมีความสามารถในการใช้ถ้อยคำมากสักเพียงใด ก็ไม่

อาจทำให้เกิดความเข้าใจได้โดยง่าย เช่นการจะอธิบายความแตกต่างระหว่างม้ากับลา ให้กับคนที่ไม่เคยเห็นสัตว์ทั้งสองชนิดนี้คงเป็นเรื่องที่ลำบากมาก

2. ใช้เสริมความเข้าใจ

ในกรณีที่ข้อความสามารถสร้างความเข้าใจได้ระดับหนึ่งแล้วแต่ยังไม่ชัดเจนจึงจำเป็นต้องใช้ภาพประกอบเพื่อเสริมความเข้าใจให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่นการอธิบายพุทธลักษณะของพระพุทธรูปสมัยต่างๆ ถ้ามีภาพประกอบเพื่อเสริมความเข้าใจในรายละเอียดเพิ่มเติม ก็จะทำให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น

3. ใช้เป็นหลักฐานเพื่อบ่งบอกบุคคล

การนำเสนอภาพเพื่อบ่งบอกถึงตัวบุคคล ไม่อาจใช้ข้อความอธิบายให้เห็นได้ว่า บุคคลผู้นี้มีหน้าตาเป็นอย่างไร แต่ถ้าพิมพ์ภาพลงแล้วบอกชื่อผู้ที่เห็นก็จะรู้จักและจดจำได้ทันที

4. ใช้ตกแต่งหน้าสิ่งพิมพ์

ภาพประกอบช่วยให้งานพิมพ์สวยงามน่าอ่านมากยิ่งขึ้น เทคโนโลยีการถ่ายภาพ ตกแต่งภาพและการพิมพ์ในปัจจุบัน เอื้ออำนวยให้การทำงานกับภาพประกอบสะดวกยิ่งขึ้น การถ่ายภาพทำได้ง่ายขึ้น ลดขั้นตอนการตกแต่งภาพลง ใช้เวลาน้อยลง การจำลอง ภาพอย่างการถ่ายภาพเอกสารหรือการกราดภาพ (scan) ก็ทำได้คุณภาพดีและสะดวกรวดเร็ว อีกทั้งเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์ ยังช่วยให้ตกแต่งตัดแปลงภาพทำได้หลายรูปแบบ

ที่กล่าวมาทั้งหมดสรุปได้ว่า การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม ต้องพิจารณาให้ครอบคลุมด้านเนื้อหา ภาษาและรูปแบบภาพประกอบ เพื่อให้การสร้างหนังสือเกิดคุณภาพและสนองจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้และเกิดประโยชน์ต่อผู้อ่าน สำหรับการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมผู้วิจัยเลือกใช้หลักการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมของ Huck Charlotte S. (1961) ซึ่งมีหลักเกณฑ์ ก็เป็นโครงเรื่องที่ดี เราใจให้ผู้อ่านติดตาม โดยเป็นเรื่องที่น่าสนใจและสมจริง เนื้อเรื่องต้องมีคุณค่าและเหมาะสมกับเด็ก แก่นเรื่องควรมีคุณธรรมแต่ไม่ต้องสอนโดยตรง เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันและเหมาะสมกับเด็ก ตัวละครควรมีส่วนที่กระตือรือร้นของผู้อ่านได้ดียิ่งขึ้น ลีลาในการเขียนเสนอเรื่องราวชัดเจน บทสนทนาเป็นธรรมชาติ รูปแบบรูปภาพและรูปเล่มต้องชวนอ่าน ตัวหนังสือควรพิมพ์ชัดเจนเหมาะสมกับวัย ซึ่งผู้วิจัยเลือกกลุ่มนักเรียนที่อยู่ในวัย 12-14 ขวบขึ้นไป ประมาณ 50-100 หน้า ใช้กระดาษขนาด A5

2.3.7 ประโยชน์ของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

สมพร จารุณัฏ (2540, น.5-8) และจินตนา ไบกาชุยี (2547, น.5-8) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของหนังสืออ่านเพิ่มเติมสรุปได้ ดังนี้

1. ส่งเสริมความรู้ หนังสืออ่านเพิ่มเติมควรมีเนื้อหาสาระที่เกี่ยวกับความรู้หรือทักษะความคิดรวบยอด หลักการหรือทฤษฎีเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่อง ซึ่งเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านในการดำเนินชีวิตการศึกษาหาความรู้รวมทั้งก่อให้เกิดความเจริญงอกงามและพัฒนาการ

2. ส่งเสริมสติปัญญา หนังสืออ่านเพิ่มเติมควรมีลักษณะส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญาโดยเปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้พัฒนาทักษะในการสังเกต ตีความ เปรียบเทียบให้เหตุและผล จำแนกแจกแจง วิเคราะห์สังเคราะห์ ประเมินค่าตลอดจนสามารถนำความรู้และทักษะเหล่านั้นไปใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาต่างๆ นอกเหนือไปจากการสรุปเนื้อหาสาระที่ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่างๆ

3. ส่งเสริมเจตคติที่เหมาะสม หนังสืออ่านเพิ่มเติมควรสอดแทรกแนวความคิดที่ช่วยให้ผู้อ่านเกิดเจตคติที่เหมาะสมในการนำความรู้ต่างๆไปใช้ตามแนวทางที่พึงประสงค์ นอกเหนือไปจากการเสนอเนื้อหาสาระที่เป็นความรู้และส่งเสริมสติปัญญาแล้ว

4. ส่งเสริมความเข้าใจ หนังสืออ่านเพิ่มเติมควรเสนอเนื้อหาสาระในลักษณะที่ส่งเสริมให้ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจเรื่องราวได้ โดยการใช้อยู่ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมกับความรู้และประสบการณ์ทางด้านการใช้ภาษาของผู้อ่าน สามารถเสนอเนื้อหาตามลำดับขั้นตอนของความรู้และตามการพัฒนาการทางสติปัญญาของผู้อ่าน ให้ตัวอย่างที่เหมาะสมตลอดจนใช้เทคนิควิธีหรือเครื่องส่งเสริมความเข้าใจอื่นๆเช่น ภาพประกอบ แผนภูมิ ตาราง คำถามและอภิธานศัพท์เหล่านี้ เป็นต้น

5. ส่งเสริมการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง หนังสืออ่านเพิ่มเติมควรมีลักษณะที่กระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความสนใจและกระตือรือร้นที่จะศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง โดยการเน้นเรื่องราวที่เด็กสนใจเห็นความสำคัญและประโยชน์ของเรื่องราวที่เสนอซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้เรียนอาจสอดแทรกคำถาม ช่วยต่างๆตลอดจนเสนอแนะหนังสืออื่นๆที่ผู้อ่านอาจจะไปศึกษาให้กว้างขวาง ลึกซึ่งขึ้นตามความต้องการและความสนใจของแต่ละบุคคล

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของหนังสืออ่านเพิ่มเติม ส่งเสริมความรู้ สติปัญญา เจตคติที่เหมาะสม ความเข้าใจ การศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้อ่านได้รับความบันเทิง เพลิดเพลิน มีจินตนาการเกิดทักษะในการอ่าน ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม สร้างเสริมนิสัยรักการอ่านให้กับนักเรียนเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของเด็กในวิชาต่างๆได้ดียิ่งขึ้นรวมทั้งเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

2.4 หลักเกณฑ์ทั่วไปในการพิจารณาหนังสืออ่านเพิ่มเติม

บันลือ พฤษะวัน (2524, น. 58 – 59) ได้วางหลักเกณฑ์เพื่อใช้ในการตรวจพิจารณาหนังสือออกเป็นด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ด้านรูปเล่ม หนังสือจะมีคุณค่าสำหรับเด็กนั้น ควรพิจารณา ดังนี้

1.1 ขนาดของหนังสือควรแตกต่างจากแบบเรียน

1.2 สีหนังสือควรประกอบด้วยหลายสี เพราะสีเป็นเครื่องล่อให้สนใจอยากอ่าน
อยากจับต้อง

1.3 การเย็บเล่ม เข้าปก ควรมั่นคง แข็งแรง ทนต่อการใช้

1.4 การจัดหน้าในต้องกระจ่าย ชัดเจน มีช่องว่างเว้น ดูสวยงาม มีดัชนี สารบัญ
ครบถ้วน

1.5 ต้องไม่มีความผิดพลาดในการพิมพ์ ลักษณะตัวอักษรต้องเรียบ ตัวตลกหรือ
พิสดารไม่ควรมี

2. ด้านลักษณะของหนังสือ

เพื่อที่จะล่อให้สนใจอ่านหนังสือจำเป็นต้องมีภาพประกอบ ไม่ว่าจะเป็เด็กหรือผู้ใหญ่
ก็ต้องการคุณภาพประกอบบางลักษณะที่บ่งบอกความสำคัญของตอนนั้น แต่อาจจำเป็นน้อยกว่าเด็ก

3. ด้านประเภทของวรรณกรรม

วรรณกรรมที่ช่วยสร้างความเพลิดเพลินในการอ่านได้ประโยชน์สาระหลายด้าน ดังนี้

3.1 บทกล่อมเด็ก เป็นแบบร้อยกรองง่ายๆหรือนิทานคำกลอน

3.2 นิทานพื้นบ้าน (folklore) เป็นวรรณกรรมดั้งเดิมสำหรับเด็กมีหลายแบบ เช่น
ตำนานต่างๆ นิทานสุภาษิต นิทานอีสป และนิทานที่สร้างขึ้นคล้ายตำนาน

3.3 ชีวิตประวัติบุคคลสำคัญ (biography) บ่งบอกลักษณะอัจฉริยะของบรรพบุรุษ
นักประดิษฐ์คิดสร้างสิ่งต่างๆ

3.4 เรื่องเล่า เป็นเหตุการณ์ที่ชวนให้อ่านมีจุดเด่น สอนให้รู้จักระเบียบกฎเกณฑ์
ในการดำรงชีวิต

3.5 เรื่องขบขัน เป็นการแสดงให้เห็นความเขย ความผิดพลาดต่างๆที่ไม่น่าจะ
เป็นไปได้ เช่น ความโง่เขลา ความฉลาด อวดดี ไม่รู้จักจริงและอื่นๆ

3.6 เรื่องแสดงการผจญภัย นิยาย เป็นการแสดงความกล้าหาญ มานะอดทน ความดี ความเฉลียวฉลาด

3.7 เทพนิยาย เป็นเรื่องที่แสดงอภินิหารของเทพเจ้า ความศักดิ์สิทธิ์ ลึกลับ แฟนตาซี

3.8 เรื่องเพื่อฝัน เป็นสิ่งที่บ่งบอกลักษณะความต้องการ ความเป็นไปตามธรรมชาติ ของสิ่งแวดล้อมต้นไม้ สัตว์พูดได้

3.9 เรื่องระทึกขวัญ ภาพชีวิต เป็นเรื่องจริงที่มีเหตุและผลเป็นไปได้ หรือประวัติศาสตร์ส่วนใดส่วนหนึ่งก็ได้ เด็กศึกษาบุคลิกของตัวละครประกอบเหตุการณ์

3.10 เรื่องสั้น เป็นเรื่องที่น่ารู้จากนิยายหรือหนังสือพิมพ์รายวัน

4. ด้านการวางโครงเรื่อง (plot)

เป็นการจัดลำดับขั้นตอน ความเป็นมา อาจเป็นเงื่อนไขของเรื่องที่จะค่อยแสดง ความคลี่คลายไปสู่ความสำเร็จ ความสมหวังของตัวละคร ตัวเอก อวสานของผู้ร้าย ผู้ประพาศติพิต มีหลักพิจารณา ดังนี้

4.1 การวางโครงเรื่องต้องติดต่อกันเป็นเรื่องราว เงื่อนไขคล้ายจังหวะ เสียงทุ้มหนัก เน้นเป็นตอนๆชวนให้ผู้อ่านอยากติดตามเรื่อง

4.2 โครงเรื่องจะต้องมีเหตุผลเป็นไปตามธรรมชาติ สอดคล้องกับลักษณะ สภาพของวัตถุ ภาวะแวดล้อม ถ้าเป็นเด็กเล็กเงื่อนไขง่าย ๆ เข้าใจได้ คลี่คลาย เงื่อนไขรวดเร็วได้ทันใจ

4.3 เรื่องราวที่ควรสัมพันธ์กับพื้นฐานประสบการณ์ของเด็ก อ่านแล้วเข้าใจ นึก คิดตามเรื่องได้

4.4 สิ่งที่ย่านหรือเรื่องที่ย่านนั้น จะช่วยพัฒนาในด้านความสนใจ บ่งบอก ความรู้สึกเกิดอารมณ์ร่วม เป็นเรื่องที่นิยมของสังคม เป็นเรื่องที่ย่านรู้หรือเห็น ความรัก ความกล้า ความตื่นเต้น ประหลาดใจ โชคดีหรือโชคร้าย เป็นต้น

4.5 การดำเนินเรื่องควรเต็มไปด้วยความอบอุ่น ความรักในครอบครัว ความเท่าเทียมกัน

4.6 เรื่องราวของเงื่อนปมบางตอนควรจะมีผลตก ขบขัน หรือแสดงถึงความร่าเริง สนุกสนานสอดแทรกบ้างจะทำให้มีชีวิตชีวาขึ้น

4.7 เรื่องราวต้องแสดงถึงความสำเร็จ ความสุข สมหวัง ซึ่งให้เห็นผลของความพยายาม คุณธรรมของบุคคล โดยเฉพาะตัวละคร

5. ด้านความสอดคล้องด้านเหตุผล สถานการณ์ ประเพณี (authentic)

เป็นเรื่องเสริมประสบการณ์ หรือนำประสบการณ์ใหม่ที่ปรากฏให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ทางวัตถุ ระเบียบประเพณีที่ปฏิบัติในกลุ่มชนที่ดำเนินเรื่องถึง ช่วยทำให้เด็กหรือผู้อ่านรู้สึกเสมือนหนึ่งว่าตนได้ประสบมาเอง ไปเห็นมาจริงๆ เช่นสภาพธรรมชาติของวัตถุ ขนบประเพณี

6. ด้านการใช้ภาษา (language usage)

เป็นเรื่องสำคัญที่จะให้น่าอ่าน น่าสนใจ กระชับรัด เข้าใจง่าย มีหลักพิจารณา ดังนี้

6.1 ระดับภาษาต้องเหมาะสมกับวัย เข้าใจง่าย

6.2 เป็นภาษาที่นิยมใช้ในสังคม คนนิยมใช้ทั่วไป

6.3 ตรงกับลักษณะ บุคลิกของตัวละคร คงเส้นคงวา

6.4 สอดแทรกอารมณ์ขัน

6.5 ตรงตามสมัยของเรื่อง เช่น อยุธา สุโขทัย

7. ด้านการใช้ลีลา จังหวะและสัมผัส

เป็นการจัดคำและจังหวะช่วยให้น่าสนใจ ส่วนการดำเนินเรื่อง ควรจะรวดเร็วไม่เยิ่นเย้อ ต้องให้พอเหมาะกับช่วงความสนใจ

8. ด้านการใช้ภาพ

การใช้ภาพมีความสำคัญมากที่จะทำให้หนังสือเป็นที่น่าสนใจ การกำหนดภาพควรจะควบคู่ไปกับการวางโครงเรื่อง เพราะเป็นเรื่องที่ต่อเนื่องกัน ภาพช่วยเสริมความเข้าใจความหมาย และประสบการณ์เด็กได้ดี มีหลักพิจารณา ดังนี้

8.1 ตรงกับความจริง ไม่ขัดต่อความเป็นจริงตามธรรมชาติของสิ่งนั้น

8.2 บอกเนื้อเรื่อง อธิบายเนื้อเรื่องได้แจ่มชัด

8.3 การวางภาพ เป็นไปในลักษณะสวยงาม มีช่องว่าง กระจ่างดี ดูแล้วเหมาะสมกับขนาดของเด็ก

8.4 ลักษณะท่าทาง แสดงอาการเคลื่อนไหว เข้ากับเนื้อเรื่อง

8.5 ความถูกต้องตรงกันจากภาพและภาพต่อไป

8.6 บอกบุคลิกแจ่มชัดดีเด่นของตัวละคร ไม่คลาดเคลื่อน

8.7 ควรเป็นภาพสี จะช่วยให้สนใจมากขึ้น

9. ด้านการกำหนดตัวละคร การวางบุคลิกสำคัญของตัวละคร

9.1 วัยใกล้เคียงกับเด็ก

9.2 ตัวละครไม่ควรมีมาก

9.3 บุคลิกตัวละครมีลักษณะเด่นชัดในตัว คงที่

10. ด้านเนื้อเรื่อง

10.1 วางจุดมุ่งหมายว่าจะให้อะไรกับผู้อ่าน

10.2 วางแผนโดยเริ่มต้นจากจุดภายในเรื่อง ค่อยขยายสู่ภายนอกเพื่อให้ผู้อ่านได้เกิด

แนวคิด วรรณะ จากลักษณะของตัวละคร

10.3 ประโยชน์ที่ได้รับ แฝงคุณธรรม เห็นผลของการประพฤติดี

11. บรรยากาศในการดำเนินเรื่อง ต้องเป็นไปอย่างพอเหมาะพอควร

11.1 บรรยากาศที่เด็กคุ้นเคย

11.2 บรรยากาศเสริมประสบการณ์ เช่นฤดูร้อนอบอ้าว สภาพทิวทัศน์สีเขียวโพลน

ไปทั่วป่า เขา ทะเลและน้ำตก

11.3 อบอุ่นจิตใจ อ่านแล้วสบายใจ

12. ด้านการใช้บทสนทนา ต้องเป็นไปอย่างพอเหมาะพอควร

12.1 เลือกถ้อยคำ ภาษาพูดที่นิยมใช้กันทั่วไปในสังคม

12.2 พิจารณาประเพณีนิยมและสิ่งที่ต้องการปลูกฝัง

12.3 ไม่ใช้บทสนทนามากเกินไปจนเย็นเฉื่อย

12.4 ภาษาพูด บทสนทนา ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ นำไปสู่จุดสำคัญได้ดี

13. ด้านการจบ ขึ้นอยู่กับลักษณะของเรื่อง

- 13.1 อีสป การจบต้องแฝงคุณธรรม อุทาหรณ์ สอนผู้อ่าน
- 13.2 หนังสืออื่น อาจมีบทสรุป เป็นประโยชน์
- 13.3 ลักษณะการจบ ควรเป็นเรื่องสุขสันต์ ธรรมดา ประสบความสำเร็จ จะช่วยให้ผู้อ่านสุขใจมากขึ้น
- 14. ข้อควรระมัดระวังเพิ่มเติมในการประเมินหนังสือ
 - 14.1 โครงเรื่องเหมาะสม สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และสภาพแวดล้อม
 - 14.2 สนองความต้องการของเด็ก
 - 14.3 เรื่องราวกระตุ้นอารมณ์ ปลุกฝังทัศนคติที่ดีต่อผู้อ่าน
 - 14.4 ควรเป็นเรื่องราวที่มีความตลก สอดแทรกอารมณ์ขัน ประหลาดใจ
 - 14.5 มีความตึงเครียดที่ภาพและเนื้อเรื่อง สอดคล้องกับประเพณีนิยมเชื่อถือได้ดี
 - 14.6 พยายามใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ได้ประโยชน์กว้างขวางต่อการอ่าน

สรุปได้ว่าหลักเกณฑ์ทั่วไปในการตรวจหนังสืออ่านเพิ่มเติม ผู้ที่จะสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมควรศึกษาหลักเกณฑ์และขั้นตอนการสร้างให้ชัดเจนเพื่อใช้เป็นแนวในการตรวจสอบว่าหนังสือนั้นมีความสมบูรณ์ ครอบคลุมเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ อันส่งผลให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างเต็มที่ ซึ่งประกอบด้วยหลักเกณฑ์ด้านเนื้อหา หลักเกณฑ์ด้านการใช้ภาษาและหลักเกณฑ์ด้านประโยชน์ที่ผู้เรียนจะได้รับ

2.5 การอ่าน

2.5.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านการเขียนเป็นกระบวนการสำคัญของการเรียนรู้ซึ่งนำไปสู่สังคมแห่งความรู้ที่ทำให้คนในสังคมมีความรู้คิดริเริ่มชอบชั่วดีและมีจินตนาการ การอ่านนับเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งทั้งในการแสวงหาความรู้และใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตประจำวัน นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญทางด้าน การอ่าน ได้อธิบายความหมายของการอ่านไว้ต่างกักันดังนี้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543, น.1) กล่าวถึงการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นหนึ่งในสี่ทักษะทางภาษาที่จำเป็นต้องฝึกฝนอยู่เสมอ และไม่มีวันสิ้นสุดสามารถฝึกได้เรื่อย ๆ ตามวัยและประสบการณ์ของผู้อ่าน เพราะการอ่านนั้นจะเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของมนุษย์ เป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้มนุษย์ได้รับความรู้ ความคิด และความบันเทิงใจ ช่วยปรับปรุงชีวิตให้สดใส

สมบูรณ์ ดังคำกล่าวของ เซอร์ ฟรานซิส เบคอน นักปรัชญาเมธีชาวอังกฤษที่ว่า “การอ่านทำคนให้เป็นคนโดยสมบูรณ์”

ศิริพร ลิ้มตระกูล (2543, น. 5) กล่าวว่า การอ่านคือ กระบวนการแห่งความคิด ในการรับสารเข้าในขณะที่ที่อ่านสมองของผู้อ่านจะต้องติดตาม ผู้เขียนหรือตีความข้อความที่อ่านไปด้วยตลอดเวลา ผู้อ่านที่ดีนั้นจะต้องเข้าใจข้อความที่ตนอ่านได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง

สุพรรณิ วราทร (2545, น. 1) ได้อธิบายความหมายของการอ่านโดยสังเขปเปรียบเทียบการอ่านกับกระบวนการถอดรหัสเป็นปฏิกิริยาอันเป็นผลจากการเห็นสัญลักษณ์ หรือข้อความ การอ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับทักษะทางความคิด เป็นกระบวนการทางสมองที่ซับซ้อน ประกอบด้วย การเห็นและรับรู้ข้อความ (word perception) การเข้าใจ (apprehension) และการแปลความหมาย (interpretation)

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2546, น.1364) กล่าวว่า การอ่าน เป็นการออกเสียงตามตัวหนังสือ หรือการเข้าใจความจากตัวหนังสือ สังเกตหรือพิจารณาดูเพื่อให้ เข้าใจ การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดที่ต้องอาศัยกลไกการเรียนรู้ และสมองตีความและเรียบเรียง ข้อมูลที่อ่านให้กลายเป็นความรู้ ความจำ ความชำนาญการ ตลอดจนความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ ที่ได้จากการอ่าน

มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์ (2547, น.18) กล่าวว่า การอ่าน เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านรับรู้สาร ซึ่งเป็นความรู้ ความคิด ความรู้สึกและความคิดเห็นที่ผู้เขียนถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร การที่ผู้อ่านจะเข้าใจได้มากน้อยเพียงไร ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความสามารถในการใช้ความคิด

บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์ (2548) กล่าวว่า การอ่านคือกระบวนการแปลความหมายของสัญลักษณ์ทางภาษาโดยผ่านกระบวนการคิด วิเคราะห์ ตามความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน และ ตีความเพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่านตามความต้องการของผู้เรียนที่ตั้งวัตถุประสงค์ไว้

กาญจนา เชื่อมศรีจันทร์ (2552, น. 2) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นการแปลความหมายของตัวอักษรที่อ่านออกมาเป็นความรู้ความคิดและเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านตรงกับเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียน ผู้อ่านสามารถนำความรู้ ความคิด หรือสาระจากเรื่องราวที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

จากความหมายของการอ่านสรุปได้ว่า เป็นกระบวนการแปลความหมายของตัวอักษร ออกมาเป็นความคิด โดยเริ่มจากการที่ตาเห็นภาพหรืออักษร รับภาพ จำได้ เกิดความเข้าใจ แล้วนำมาวิเคราะห์ ตีความ และสรุปอย่างมีเหตุผล ทำให้เข้าใจความหมายในสิ่งที่อ่าน

2.5.2 ความสำคัญของการอ่าน

ฉวีวรรณ อุหาภินันท์ (2542, น.11) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนโต และจนกระทั่งถึงวัยชรา การอ่านทำให้รู้ข่าวสารข้อมูลต่างๆทั่วโลก ซึ่งปัจจุบันเป็นโลกของข้อมูลข่าวสารต่างๆทั่วโลก ทำให้ผู้อ่านมีความสุข มีความหวังและมีความอยากรู้อยากเห็น อันเป็นความต้องการของมนุษย์ทุกคน

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (อ้างถึงในฉวีวรรณ เผ่าพยานนท์, 2553, น.2) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญคือเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ การรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้อง จึงจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน

กานต์มณี ศักดิ์เจริญ (อ้างถึงในฉวีวรรณ เผ่าพยานนท์, 2553, น.7) กล่าวว่า การอ่านเป็นสิ่งสำคัญสิ่งหนึ่งในการดำเนินชีวิตเพราะการอ่านจะมีสิ่งช่วยสร้างความสำเร็จในการดำเนินชีวิต ผู้ใดมีความสามารถในการอ่านหนังสือเป็นพิเศษมักจะมีโอกาสเจริญก้าวหน้าในอาชีพและในชีวิตมากกว่าคนที่อ่านหนังสือน้อยและอ่านช้า

ดวงใจ ไทยอุบล (2549, น.48) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญอย่างยิ่งถ้าผู้อ่าน อ่านอย่างวิเคราะห์วิจารณ์ เพราะจะทำให้ผู้อ่านเกิดปัญญา เกิดความคิดสร้างสรรค์ ผู้อ่านไม่เฉพาะแต่จะได้รับความรู้ ได้รู้จักใช้สำนวนโวหาร ยังได้แง่คิดจากหนังสือเหล่านั้น ได้รับรู้ถึงความคิดที่แตกต่างกันได้ประเมินค่าเรื่องที่อ่านและนำประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต

กาญจนา เชื่อมศรีจันทร์ (2552, น. 2) กล่าวว่า การแปลความหมายของตัวอักษรที่อ่าน ออกมาเป็นความรู้ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านตรงกับเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียน ผู้อ่านสามารถนำความรู้ ความคิด หรือสาระจากเรื่องราวที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ การอ่านจึงมีความสำคัญ ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน จำเป็นต้องอ่านหนังสือเพื่อการศึกษาหาความรู้ด้านต่าง ๆ

2. การอ่านเป็นเครื่องมือช่วยให้อ่านประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปพัฒนางานของตนได้

3. การอ่านเป็นเครื่องมือสืบทอดทางวัฒนธรรมของคนรุ่นต่อ ๆ ไป

4. การอ่านเป็นวิธีการส่งเสริมให้คนมีความคิดอ่านและฉลาดรอบรู้ เพราะประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านเมื่อเก็บสะสมเพิ่มพูนนานวันเข้า ก็จะทำให้เกิดความคิด เกิดสติปัญญา เป็นคนฉลาดรอบรู้ได้

5. การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ เป็นวิธีหนึ่งในการแสวงหาความสุขให้กับตนเองที่ง่ายที่สุด และได้ประโยชน์คุ้มค่าที่สุด

6. การอ่านเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนที่มีบุคลิกภาพดีทั้งด้านจิตใจและบุคลิกภาพ เพราะเมื่ออ่านมากย่อมรู้มาก สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

7. การอ่านเป็นเครื่องมือในการพัฒนาระบบการเมือง การปกครอง ศาสนา ประวัติศาสตร์และสังคม

8. การอ่านเป็นวิธีการหนึ่งในการพัฒนาระบบการสื่อสารและการใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ

สรุปได้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการเรียนรู้ดำเนินชีวิตของมนุษย์ในทุก ๆ ด้าน ทั้งในด้านการพัฒนาตนเอง พัฒนาการศึกษา พัฒนาอาชีพ พัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนทันสมัยทันต่อเหตุการณ์ เพราะการอ่านจะนำไปสู่ความรู้ที่กว้าง อีกทั้งช่วยเสริมสร้างพัฒนาสติปัญญา และสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่าน มาใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบันอย่างมีความสุข

2.5.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542, น. 55) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

1. อ่านเพื่อความอยากรู้อยากเห็นและรู้ข่าวสารข้อมูลต่างๆ เช่น ต้องการรู้เรื่องจรดดาวเทียม นก คอมพิวเตอร์ เป็นต้น

2. อ่านเพื่อแก้ปัญหา เช่น ปัญหาเกี่ยวกับคำศัพท์ ต้องการรู้ความหมาย การอ่าน ออกเสียง ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพและการรับประทานอาหารสำหรับคนป่วยที่มีโรคประจำตัว ปัญหาเกี่ยวกับครอบครัว บุคลิกภาพ ปัญหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

3. อ่านเพื่อความรู้และเพื่อการศึกษา เป็นการอ่านขณะที่กำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่เช่นนักเรียน นักศึกษาจะต้องอ่านเพื่อขยายความรู้ที่ได้จากการเรียนจากการฟังคำบรรยายของอาจารย์

4. อ่านเพื่อค้นคว้าและวิจัย เพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษาเล่าเรียน หรือเพื่อประโยชน์ด้านความก้าวหน้าทางวิชาการ และเพื่อประโยชน์ในทางธุรกิจ เป็นต้น

5. อ่านเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ เช่น ต้องการจะเข้าสังคม จะปฏิบัติตนอย่างไร จะแต่งกายอย่างไร จะพูดอย่างไร ฯลฯ

กระทรวงศึกษาธิการ (2546, น.9) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการอ่านแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. อ่านเพื่อความรู้ ได้แก่ การอ่านจากหนังสือตำราทางวิชาการ สารคดีทางวิชาการ การวิจัยประเภทต่าง ๆ หรือการอ่านผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ควรอ่านอย่างหลากหลาย เพราะความรู้ในวิชาหนึ่งอาจนำไปช่วยเสริมในอีกวิชาหนึ่งได้

2. อ่านเพื่อความบันเทิง ได้แก่ การอ่านจากหนังสือประเภทสารคดีท่องเที่ยว นวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องแปล การ์ตูน บทประพันธ์ บทเพลง แม้จะเป็นการอ่านเพื่อความบันเทิง แต่ผู้อ่านจะได้รับความรู้ที่สอดแทรกอยู่ในเรื่องด้วย

3. อ่านเพื่อทราบข่าวสารความคิด ได้แก่ การอ่านจากหนังสือประเภทบทความ บทวิจารณ์ ข่าว รายงานการประชุม การอ่านควรเลือกอ่านให้หลากหลาย จะทำให้ได้มุมมองที่กว้างขึ้นช่วยให้มีเหตุผลมาประกอบการวิจารณ์ วิเคราะห์ได้หลายมุมมองมากขึ้น

4. อ่านเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทางแต่ละครั้ง ได้แก่ การอ่านที่ไม่ได้เจาะจง แต่เป็นการอ่านในเรื่องที่ตนสนใจหรืออยากรู้เช่นการอ่านประกาศต่างๆ การอ่านโฆษณา แผ่นพับ ประชาสัมพันธ์ สลากยา ข่าวสังคม ข่าวบันเทิง ข่าวกีฬา การอ่านประเภทนี้มักใช้เวลาไม่นาน ส่วนใหญ่เป็นการอ่านเพื่อให้ได้ความรู้และนำไปใช้ หรือนำไปเป็นหัวข้อสนทนา เชื่อมโยงการอ่านสู่การวิเคราะห์และคิดวิเคราะห์ บางครั้งก็อ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์ (2548, น. 2) กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการอ่านแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. อ่านเพื่อความรู้ ได้แก่ การอ่านจากหนังสือตำราทางวิชาการ สารคดีทางวิชาการ การวิจัยประเภทต่าง ๆ หรือการอ่านผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ควรอ่านอย่างหลากหลาย เพราะความรู้ในวิชาหนึ่ง อาจนำไปช่วยเสริมในอีกวิชาหนึ่งได้

2. อ่านเพื่อความบันเทิง ได้แก่ การอ่านจากหนังสือประเภทสารคดีท่องเที่ยว นวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องแปล การ์ตูน บทประพันธ์ บทเพลง แม้จะเป็นการอ่านเพื่อความบันเทิง แต่ผู้อ่านจะได้รับความรู้ที่สอดแทรกอยู่ในเรื่องด้วย

3. อ่านเพื่อทราบข่าวสารความคิด ได้แก่ การอ่านจากหนังสือประเภทบทความ บทวิจารณ์ ข่าว รายงานการประชุม ถ้าจะให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงต้องเลือกอ่านให้หลากหลาย ไม่เจาะจงอ่านเฉพาะสื่อที่นำเสนอตรงกับความคิดของตน เพราะจะทำให้ได้มุมมอง ที่กว้างขึ้น ช่วยให้ มีเหตุผลอื่น ๆ มาประกอบการวิจารณ์ วิเคราะห์ได้หลายมุมมองมากขึ้น

4. อ่านเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทางแต่ละครั้ง ได้แก่ การอ่านที่ไม่ได้เจาะจง แต่เป็นการอ่านในเรื่องที่ตนสนใจหรืออยากรู้ เช่น การอ่านประกาศต่างๆ การอ่านโฆษณา แผ่นพับ ประชาสัมพันธ์ สลากยา ข่าวสังคม ข่าวบันเทิง ข่าวกีฬา การอ่านประเภทนี้มักใช้เวลาไม่นาน ส่วนใหญ่เป็นการอ่านเพื่อให้ได้ความรู้และนำไปใช้ หรือนำไปเป็นหัวข้อสนทนา เชื่อมโยงการอ่านสู่ การวิเคราะห์ และคิดวิเคราะห์ บางครั้งก็อ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

กาญจนา เชื่อมศรีจันทร์ (2552, น.2) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านว่า แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. การอ่านเพื่อหาความรู้ ได้แก่ การอ่านหนังสือจากหนังสือประเภทตำราทางวิชาการ สารคดีทางวิชาการ การวิจัยประเภทต่าง ๆ หรือการอ่านผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การอ่านจากหนังสือ ที่มีสาระเดียวกันควรอ่านจากผู้เขียนหลายๆ คน เพื่อเป็นการตรวจสอบความถูกต้องแม่นยำของ เนื้อหา ผู้อ่านจะได้มีมุมมองที่กว้างขึ้น มีความรอบรู้ได้แนวคิดที่หลากหลาย และไม่ควรรอ่านเฉพาะ ในเนื้อหาวิชาที่ตนชอบเท่านั้น ควรอ่านอย่างหลากหลายเพราะความรู้ในวิชาหนึ่ง อาจนำไปช่วย เสริมในอีกวิชาหนึ่งได้

2. การอ่านเพื่อความบันเทิง บุคคลบางประเภทมีความชอบที่จะอ่านเพื่อความบันเทิง มากกว่าอ่านเพื่อความรู้ เนื่องจากว่า ความบันเทิงเป็นอาหารทางใจซึ่งมีความจำเป็นต่อชีวิตของ มนุษย์เช่นเดียวกับอาหารและอากาศ จึงมักจะเลือกอ่านแต่หนังสือที่ส่งเสริมสุขภาพจิตให้ แจ่มใส มีความสุข คนไทยเรานั้นใช้การอ่านเป็นเครื่องให้ความบันเทิงใจมาเป็นเวลาติดต่อกันนาน หลายปีแล้ว เห็นได้จากนิทานร้อยแก้วและนิทานคำกลอนสำหรับอ่าน กลอนเพลงยาว นิราศ ตลอดจนวรรณกรรมอื่นๆ ที่ถูกแต่งขึ้นอย่างมากมายและหลากหลายในสมัยก่อน ล้วนแต่มีส่วนให้ ความบันเทิงใจแก่ผู้อ่านทั้งสิ้น จวบจนปัจจุบันนี้ก็มิยั้ง นวนิยาย เรื่องสั้น สารคดี การ์ตูนมี ภาพประกอบต่างๆ มากมายเพื่อสร้างรอยยิ้มความสนุกสนาน เพลิดเพลินให้กับผู้อ่านโดยวิธีการ อ่านง่ายๆ และสามารถทำได้หลายโอกาส เช่น ระหว่างที่คอยบุคคลที่นัดหมาย คอยเวลารถไฟออก เป็นต้น หรืออ่านหนังสือประเภทบันเทิงคดีในเวลาว่าง

3. การอ่านเพื่อความคิดหรือเพื่อสนองความต้องการอื่นๆ นอกจากความต้องการในการ หาความรู้และความบันเทิงแล้ว คนบางคนยังแสวงหาคำตอบอื่นๆ ให้กับตนเอง ไม่ว่าจะเป็น

แนวความคิดทางปรัชญา วัฒนธรรม จริยธรรม และความคิดเห็นทั่วไป ที่จะมักแทรกอยู่ในหนังสือแทบทุกประเภท การศึกษาแนวคิดของผู้อื่น เพื่อเป็นแนวทางความคิดของตนเองและอาจนำมาเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินชีวิตหรือแก้ปัญหาต่าง ๆ หรืออ่านเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ กล่าวคือการอ่านหนังสือมากๆ จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถปรับตัวเข้ากับสังคม ได้ดี รู้จักการวางตัวที่เหมาะสม มีความคิดกว้างขวาง ทันสมัย สามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง โดยอาจเรียนรู้จากเรื่องราวในหนังสือ เป็นคติสอนใจหรือเป็นอุทาหรณ์

4. การอ่านเพื่อจุดประสงค์เฉพาะแต่ละครั้ง ได้แก่ การอ่านที่ไม่ได้เจาะจง แต่เป็นการอ่านเป็นครั้งคราวในเรื่องที่สนใจหรืออยากรู้ เช่น การอ่านประกาศต่าง ๆ การอ่านโฆษณา แผ่นพับประชาสัมพันธ์ สลากยา การอ่านสมุดโทรศัพท์หน้าเหลือง การอ่านข่าวสังคม ข่าวบันเทิง ข่าวกีฬา การอ่านประเภทนี้มักใช้เวลาไม่นานและไม่กระทำทุกวัน ส่วนใหญ่เป็นการอ่านเพื่อให้ความรู้ แนะนำไปใช้ หรือนำไปเป็นหัวข้อสนทนา บางครั้งก็เพื่อฆ่าเวลา

ระดับของการอ่าน แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ

1. อ่านออกเสียง คือผู้อ่านรู้จักพยัญชนะ สระและเครื่องหมายต่างๆ สามารถอ่านออกเสียงออกมาเป็นคำได้อย่างถูกต้อง
2. อ่านเป็น คือการอ่านที่แตกต่างจากระดับแรกโดยสิ้นเชิง เพราะการอ่านเป็นนั้นหมายความว่า ผู้อ่านจะต้องอ่านได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว จับใจความได้ตรงตามที่คุณเขียนต้องการทราบความหมายของข้อความทุกอย่างรวมถึงความหมายที่คุณเขียนเจตนาแฝงไว้ สามารถเข้าใจเจตนาและอารมณ์ของผู้เขียน ตลอดจนสามารถประเมินคุณค่าและเลือกรับสิ่งต่างๆ จากงานเขียนนั้นได้ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องฝึกฝนทักษะในการอ่านของตนเองให้มาก เพื่อที่จะได้อ่านเป็น ซึ่งต้องอาศัยเวลาในการฝึกฝนค่อนข้างนาน

สรุปได้ว่าจุดมุ่งหมายของการคือ อ่านเพื่อความรู้อ่านเพื่อความบันเทิง อ่านเพื่อทราบข่าวสารความคิดและอ่านเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ ระดับการอ่าน เช่น อ่านออกเสียงและการอ่านเป็น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสนใจในเรื่องนั้นๆของผู้อ่านด้วย

2.5.4 ประเภทของการอ่าน

ทัศนีย์ สุภเมธี (2542, น. 26-31) ได้แบ่งการอ่านเป็น 2 ประเภท คือ การอ่าน ออกเสียง และการอ่านในใจ โดยสรุปคือ

1. การอ่านออกเสียง ช่วยให้เด็กมีทักษะมากขึ้น จดจำข้อความที่ดีไว้เป็นตัวอย่าง อ่านได้คล่องแคล่วถูกต้อง รู้จักความไพเราะของบทกวีซึ่งอ่านเป็นทำนองเสนาะและส่งเสริมด้านบุคลิกภาพให้เด็กมีความกล้าหาญที่จะอ่าน และสามารถตรวจสอบได้ว่าการอ่านนั้นถูกหรือไม่

2. การอ่านในใจ ในชีวิตประจำวันจะใช้มากกว่าการอ่านออกเสียง เพราะต้องอ่าน เพื่อประโยชน์ต่าง ๆ มากมาย เช่น เพื่อธุรกิจ เพื่อการศึกษาหาความรู้ เพื่อความบันเทิง

ชรรมนุษย์ เหลืองอ่อน (2545, น. 1) กล่าวถึง การอ่านว่า เป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญมาก การอ่านทำให้เกิดปัญญาและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ช่วยให้พัฒนาตนเอง และรู้จักปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข นอกจากนี้การอ่านยังช่วยให้เกิดความเพลิดเพลิน อารมณ์ผ่อนคลาย ความเครียดที่เกิดจากกิจการงานต่างๆ ดังนั้นการอ่านจึงมิได้เพียงแต่อ่านเป็น แต่อ่านแล้วนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ประเภทของการอ่าน แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. การอ่านออกเสียง คือ การเปล่งเสียงถ้อยคำหรือเครื่องหมายต่างๆที่เขียนไว้ออกมาให้ชัดถ้อยชัดคำและให้เป็นที่เข้าใจแก่ผู้ฟัง

2. การอ่านในใจ คือ การแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิด และนำความคิดนั้นไปใช้ประโยชน์

สุวิทย์ มูลคำ (2547, น.73) ให้ความหมายของการอ่านประเภทอ่านวิเคราะห์ไว้ว่าเป็นการจัดลำดับ การเปรียบเทียบ การจัดหมวดหมู่ แปลความ ตีความและสามารถประเมิน คุณค่าของเรื่องที่อ่านได้

สรุปประเภทของการอ่านคือ อ่านออกเสียง การอ่านในใจและการอ่านวิเคราะห์ ซึ่งต้องวิเคราะห์เรื่องราว แปลความ ตีความและนำมาตัดสินใจโดยอาศัยประสบการณ์ เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพูดหรือเขียนเล่าเรื่องได้ถูกต้อง

2.5.5 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

แนวคิดเกี่ยวกับการสอนแบบ PQ4R

กลวิธีการสอนแบบ PQ4R เป็นกลวิธีการสอนอ่านซึ่งได้รับการพัฒนาและปรับปรุงมาจากกลวิธีการสอนแบบ SQ3R โดย ฮิวอี้ Hewitt W., (1997) เป็นการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้รู้จักเตรียมการอ่าน ฝึกอ่านอย่างคล่องแคล่ว และเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง โดยมีจุดประสงค์ที่จะใช้กลวิธีการสอนอ่านอย่างเป็นระบบเพื่อปรับปรุง พัฒนาการอ่าน และนิสัยการอ่านของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ

ลักษณะสำคัญของกลวิธีการสอนแบบ PQ4R

กลวิธีการสอนแบบ PQ4R ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน โดยในแต่ละขั้นตอนนี้ให้โอกาสผู้เรียนได้ฝึกกลวิธีต่างๆเพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่านทั้งสิ้น

ขั้นก่อนอ่าน (Pre - Reading)

ขั้นที่ 1 Preview (P)

การดูก่อนอ่าน เป็นขั้นที่ช่วยให้นักเรียนได้ปรับปรุงความเร็วและความเข้าใจในการอ่าน โดยให้นักเรียนอ่านหัวข้อเรื่อง คำนำหรือย่อหน้าแรก ลักษณะตัวอักษรที่เด่นๆ กราฟ แผนภูมิ บทสรุป คำถามท้ายเรื่อง โดยใช้วิธีการอ่านแบบเจาะจงเพื่อหาข้อมูล (Scanning) และการอ่านแบบกวาดสายตา (Skimming)

ขั้นที่ 2 Question (Q)

นักเรียนตั้งคำถามจากใจความสำคัญที่เขียนไว้หรือปรับเปลี่ยนหัวข้อให้อยู่ในรูปของคำถามแล้วให้นักเรียนเขียนคำถามที่ต้องการถามออกมาเพื่อที่จะหาคำตอบต่อไป โดยครูเป็นผู้ชี้แนะในกรณีที่นักเรียนมีปัญหาในการตั้งคำถาม

ขั้นระหว่างการอ่าน (While - Reading)

ขั้นที่ 3 Read (R1)

นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องโดยละเอียดเพื่อหาประโยคหลัก (Topic Sentence) และใจความสำคัญ (Main Idea) เพื่อตอบคำถามที่ตั้งไว้

ขั้นที่ 4 Recite (R2)

นักเรียนอธิบายสิ่งที่ได้อ่านและทำความเข้าใจในบทอ่านให้ครูหรือเพื่อนๆ ฟัง โดยไม่ต้องดูเนื้อเรื่องและเล่าเป็นคำพูดของตนเอง

ขั้นหลังการอ่าน (Post - Reading)

ขั้นที่ 5 Review (R3)

นักเรียนทบทวนสิ่งที่อ่านอย่างรวดเร็วโดยให้ดูหัวข้อรองแล้วให้นักเรียนคิดกลับไปส่วนสำคัญหลักๆ อีกครั้ง

ขั้นที่ 6 Reflect (R4)

นักเรียนสะท้อนให้เห็นว่าตนสามารถใช้ข้อมูลหรือเนื้อหาที่ได้อ่านนั้นเชื่อมโยงกับความรู้ที่ตนมีอยู่เดิมโดยคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking) เกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนหรือได้อ่าน โดยการรายงานแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านโดยการจดบันทึก การเขียนบทสนทนา ระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่อ่านหรือการแสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น

กลวิธีการสอนแบบ PQ4R เป็นวิธีการสอนอ่านที่อาศัยแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

ทฤษฎีอภิปัญญา (Metacognitive Theory)

ความหมายของทฤษฎีอภิปัญญา

Collins (1992) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับทฤษฎีอภิปัญญาว่า อภิปัญญา นั้นเป็นบทบาทที่สำคัญในการอ่าน เป็นสิ่งที่ถูกกำเนิดขึ้นเสมือนกับการที่ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ (Cognition) การมีอำนาจควบคุม (Regulation) การนำความรู้นั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม การสอนแบบ พี คิว โฟร์ อาร์ (PQ4R) ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้โครงสร้างความรู้ (Schema) มาช่วยในการอ่านทำให้ผู้เรียนมีการใช้ความคิดตลอดเวลา เพราะต้องพยายามคิดหาคำตอบ และใช้เหตุผลต่างๆมาประกอบเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน และช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างรวดเร็ว

Kellogg (อ้างถึงใน วรรณิการ์ ทัพขวา, 2552, น.12) ได้อธิบายถึงคำจำกัดความของกลวิธีอภิปัญญาว่ากลวิธีอภิปัญญาเปรียบเสมือนความรู้และประสบการณ์ที่ควบคุมกิจกรรมเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจนั้นคือสิ่งที่แต่ละคนรู้เกี่ยวกับการคิดด้วยตนเอง

O'Neil and Abedi (อ้างถึงใน วรรณิการ์ ทัพขวา, 2552, น.12) ให้ความเห็นว่ากลวิธีอภิปัญญาเป็นการตรวจสอบตนเองอย่างมีสติเป็นระยะๆว่าเป้าหมายในการเรียนรู้ของตนเองบรรลุผลสำเร็จหรือไม่ อีกทั้งยังหมายถึงการเลือกใช้และประยุกต์ใช้กลวิธีต่างๆได้อย่างเหมาะสมเมื่อจำเป็น ตลอดจนความสามารถที่จะสะท้อนความคิดจากผลของการกระทำและความสามารถในการประเมินผลความคิดนั้น การตระหนักถึงกระบวนการดังกล่าวจำเป็นต้องมีการดำเนินการดังนี้

1. การวางแผน ต้องมีเป้าหมายในการปฏิบัติกิจกรรมหนึ่งๆไม่ว่าเป้าหมายนั้นจะถูกกำหนดขึ้นโดยผู้อื่นหรือตนเองก็ตามและต้องมีแผนการอันนำไปสู่ความสำเร็จดังที่ตนได้ตั้งเป้าเอาไว้

2. การตรวจสอบตนเอง จำเป็นต้องมีกลไกในการตรวจสอบตนเองเพื่อกำกับตนเองให้ดำเนินการปฏิบัติภาระงานให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้

3. กลวิธีจิตพิสัย เพื่อใช้ในการกำกับกับการปฏิบัติกิจกรรมที่ต้องใช้สติปัญญาให้ลุล่วงได้อย่างประสบผลสำเร็จ

4. การตระหนักรู้ เป็นการมีสติสัมปชัญญะที่เกิดขึ้นภายในใจของแต่ละบุคคลนั้นรู้ตัวว่าตนทำอะไรอยู่

Crowl (อ้างถึงใน วรรณิการ์ ทัพขวา, 2552, น.13) ได้ให้ความหมายของอภิปัญญาว่าเป็นการคิดในตัวเอง ตนเองรู้อะไรและไม่รู้อะไรเกี่ยวกับสถานการณ์หรือปัญหาที่พบและพยายามหาทางที่จะแก้ปัญหา การตรวจสอบ หากปัญหายังไม่ถูกแก้ก็จะต้องพยายามหาวิธีใหม่เพื่อแก้ปัญหาให้สำเร็จ

อุษณีย์ โพธิสุข (อ้างถึงใน วรรณิการ์ ทัพขวา, 2552, น.13) กล่าวว่า อภิปัญญาคือความรู้เกี่ยวกับแนวโน้มของตน ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการและเงื่อนไข ตลอดจนการควบคุมที่สัมพันธ์กับกระบวนการและกิจกรรมทางพุทธิปัญญาและเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีสติและมีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ของตนเองพร้อมทั้งมีความสามารถและแนวโน้มที่จะควบคุมกระบวนการเหล่านั้นในขณะที่เรียนรู้ได้

ศุภลักษณ์ สินธนา (อ้างถึงใน วรรณิการ์ ทัพขวา, 2552, น.13) กล่าวว่า อภิปัญญาหมายถึง ความสามารถในการรู้ความคิดของตนเองเกี่ยวกับกระบวนการคิดที่เกิดขึ้นภายในสมอง ในขณะที่ทำงานที่ต้องใช้ความคิดมีหน้าที่กำกับ ควบคุมการทำงาน เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่างานที่ทำนั้นสัมฤทธิ์ผล

วรรณิการ์ ทัพขวา (2552, น.13) กล่าวว่า อภิปัญญา หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนซึ่งแสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการคิดและกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง เป็นการใช้ความรู้เกี่ยวกับกลวิธีต่างๆที่จะนำมาใช้ในการแก้ปัญหาขณะที่เรียน สามารถเลือกใช้วิธีการได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ รวมถึงความสามารถในการวางแผน ควบคุมตรวจสอบ ประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองอย่างมีสติและบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ของตนเอง

สรุปได้ว่าทฤษฎีอภิปัญญา หมายถึง กระบวนการคิดที่เกิดขึ้นภายในสมอง ที่ควบคุมกิจกรรมเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ ความคิดของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการคิด เพื่อหาคำตอบ และใช้เหตุผลต่างๆมาประกอบทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่านและช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างรวดเร็วและนำความรู้นั้นไปใช้ได้เหมาะสม กระบวนการดังกล่าวจำเป็นต้องมีวิธีดำเนินการ กล่าวคือ มีการวางแผน การตรวจสอบตนเอง การฝึกจิตพิสัย และการตระหนักรู้ในสิ่งที่ทำ

อภิปรายเกี่ยวกับการอ่าน

Cross and Paris (อ้างถึงใน วรรณิการ์ ทัพขวา, 2552, น.15) กล่าวถึงอภิปรายในการอ่านว่าได้รับผลมาจากองค์ประกอบ 4 ประการที่มีปฏิสัมพันธ์กันเพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่านหรือผลของการเรียนรู้ มีดังนี้

1. บทอ่าน (Text) เนื้อหาที่เป็นสื่อและอุปกรณ์สิ่งพิมพ์ต่างๆที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจและความจำที่มีคำศัพท์ ความหมาย โครงสร้างบทอ่าน สติลาของผู้เขียนความชัดเจนและความสอดคล้องต่อเนื่องของเนื้อหา ความถูกต้อง ความเสมอต้นเสมอปลายของข้อมูลที่เสนอไว้ในบทอ่าน ความยากง่าย แนวโน้มหรือแนวทางเหล่านี้เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนต้องรู้เสมอ จึงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. งาน (Task) งานแต่ละชนิดมีความหมายแตกต่างกันไปตามความประสงค์ของผู้เรียนที่จะอ่านในสถานการณ์ต่างๆที่แตกต่างกัน ซึ่งจะเป็นตัวช่วยให้ผู้เรียนตัดสินใจ ปรับพฤติกรรม การอ่าน กลวิธีในการอ่าน ความเร็วในการอ่านให้เหมาะสม และสามารถปรับตัวตามสภาพสิ่งที่อ่าน โดยอาศัยการตรวจสอบตนเองและตรวจสอบบทที่อ่าน

3. กลวิธี (Strategies) ผู้อ่านที่มีความสามารถในการอ่านจะต้องรู้จักใช้กลวิธีที่เหมาะสมที่จะช่วยให้อ่านได้อย่างเข้าใจ สามารถจดจำข้อมูลจากการอ่านได้ การสอนให้รายละเอียดและบอกว่าจะใช้กลวิธีนั้นๆเมื่อไร ที่ไหน อย่างไรและใช้เพื่อจุดประสงค์ใดถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ลักษณะนิสัยของผู้เรียน (Characteristics) องค์ประกอบของอภิปรายในส่วนสุดท้ายคือ การตระหนักรู้ของผู้เรียนว่าตนเองมีลักษณะนิสัยอย่างไร ในส่วนนิสัยของผู้เรียนนี้ครอบคลุมถึงความรู้เดิมของผู้เรียน ความสามารถ ความเข้าใจ แรงจูงใจ ทักษะต่างๆที่ส่งผลต่อการเรียนและความเข้าใจในการอ่าน

Schraw and Dennison (อ้างถึงใน วรรณิการ์ ทัพขวา, 2552, น. 14) กล่าวถึง อภิปรายสำหรับการอ่านเพื่อความเข้าใจว่ามีองค์ประกอบสำคัญ 2 ประการคือ

1. ความรู้เกี่ยวกับความเข้าใจ ประกอบด้วยองค์ประกอบย่อยๆดังนี้

1.1 Declarative Knowledge ได้แก่ ผู้อ่านรู้เกี่ยวกับยุทธศาสตร์การทำความเข้าใจ

1.2 Procedural Knowledge ได้แก่ ผู้อ่านรู้เกี่ยวกับขั้นตอนของยุทธศาสตร์เหล่านี้

1.3 Conditional Knowledge ได้แก่ ผู้อ่านรู้เกี่ยวกับว่าจะใช้ยุทธศาสตร์เหล่านี้เมื่อไร และทำไม

2. การจัดระเบียบความเข้าใจบทอ่าน ประกอบด้วยองค์ประกอบย่อยๆดังนี้

2.1 การวางแผนการใช้ยุทธศาสตร์

2.2 การจัดเก็บข้อมูล

2.3 การกำกับตรวจสอบความเข้าใจ

2.4 การเลือกใช้ยุทธศาสตร์เมื่อความเข้าใจเกิดปัญหา

2.5 การประเมินผล

เยี่ยมจิต บุรณโกคา (อ้างถึงใน กรรณิการ์ ทัพขวา, 2552, น.14) ได้ให้ข้อสังเกตว่าผู้อ่านมักตระหนักถึงการใช้กิจกรรมความรู้เกี่ยวกับปัญญาและควบคุม การใช้ทักษะได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งแสดงออกในลักษณะการฝึกทักษะย่อยดังต่อไปนี้

1. การทำความเข้าใจกับจุดประสงค์ของการอ่านทั้งในลักษณะที่ชัดเจนและที่แฝงอยู่
2. การค้นหารูปแบบหรือลักษณะสำคัญของสิ่งที่อ่าน
3. การมุ่งสนใจเฉพาะจุดใหญ่มากกว่าจุดย่อย
4. การตรวจสอบกิจกรรมที่ทำให้เกิดความเข้าใจขึ้นหรือไม่
5. การตั้งคำถามตัวเอง งานกำลังดำเนินไปสู่เป้าหมายหรือไม่
6. การหาทางแก้ไขข้อบกพร่องหรือความสับสนที่เกิดขึ้น

สุเทียบ ละอองทอง (อ้างถึงใน กรรณิการ์ ทัพขวา, 2552, น.14) กล่าวถึง อภิปัญญาและการอ่าน หมายถึง การจัดระเบียบและตระหนักในกระบวนการทางความคิดของผู้อ่านที่นำไปสู่ความเข้าใจในบทอ่าน

สรุปได้ว่าอภิปัญญากับการอ่าน คือการตระหนักในกระบวนการทางความคิดของผู้อ่าน จากการใช้กิจกรรม ความรู้เกี่ยวกับปัญญาและควบคุม การใช้ทักษะนั้นๆได้อย่างมีประสิทธิภาพ องค์ประกอบที่ทำให้การอ่านเกิดประสิทธิภาพ คือการทำความเข้าใจกับจุดประสงค์ของการอ่าน จากบทอ่าน ค้นหางานหรือลักษณะสำคัญของสิ่งที่อ่าน มีกลวิธีในการอ่านโดยมุ่งสนใจเฉพาะจุดใหญ่ ตรวจสอบ ตั้งคำถามและหาทางแก้ไขข้อบกพร่อง

2.5.6 ประโยชน์ของการอ่าน

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542, น.12-21) กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านว่า ดังนี้

1. การอ่านมีความจำเป็นต่อการศึกษเล่าเรียน ทั้งใน โรงเรียนและนอกโรงเรียนตั้งแต่ อนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา จนกระทั่งระดับอุดมศึกษา

2. การอ่านเป็นประโยชน์ในการพัฒนาตนเองและพัฒนาคุณภาพชีวิต

3. การอ่านเพื่อพัฒนาอาชีพก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้รู้จักพัฒนาฝีมือหรือทำ กิจกรรมต่างให้ทันสมัย การประกอบอาชีพต่างๆจำเป็นต้องอ่านเทคนิคและวิธีการที่ทำให้ประสบความสำเร็จ ลดต้นทุนและปลอดภัย

4. การอ่านทำให้เป็นคนทันสมัย ทนต่อเหตุการณ์

5. การอ่านทำให้สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้

6. การอ่านช่วยพัฒนาประเทศ ประเทศใดมีพลเมืองไม่รู้หนังสือมีอยู่เป็นจำนวนมาก ประเทศนั้นย่อมไม่มีความเจริญก้าวหน้า

7. การอ่านช่วยทำให้รู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ

8. การอ่านทำให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

9. การอ่านช่วยพัฒนาจิตใจและความคิดให้องงามทำให้ผู้อ่านได้เข้าใจผู้อื่นได้คติธรรม ข้อคิด ประชญาในการดำเนินชีวิต

10. การอ่านช่วยขจัดความทุกข์ ความเศร้าหมอง ทำให้เข้าใจโลกและชีวิตมากยิ่งขึ้น

มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์ (2547, น.18) ได้บอกประโยชน์ของการอ่านไว้ ดังนี้

1. เป็นการสนองความต้องการของมนุษย์

2. ทำให้มนุษย์เกิดความรู้ ทักษะต่าง ๆ ตลอดจนความก้าวหน้าทางวิชาชีพ

3. ทำให้มนุษย์เกิดความคิดสร้างสรรค์ความเพลิดเพลินบันเทิงใจและเกิดความบันเทิงใจ

4. เป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

5. ทำให้มนุษย์ทันต่อเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของโลก

6. เป็นการส่งเสริมสุขภาพของมนุษย์

7. ช่วยให้มีมนุษย์แก้ปัญหาสังคม การเมือง เศรษฐกิจและปัญหาส่วนตัว

กาญจนา เชื่อมศรีจันทร์ (2552, น.3) ได้บอกประโยชน์ของการอ่านไว้ดังนี้

1. ทำให้มีความรู้ในวิชาการด้านต่าง ๆ อาจเป็นความรู้ทั่วไปหรือความรู้เฉพาะด้านก็ได้ เช่น การอ่านตำราแขนงต่าง ๆ หนังสือคู่มือ หนังสืออ่านประกอบในแขนงวิชาต่าง ๆ เป็นต้น
2. ทำให้รอบรู้ทันโลก ทันเหตุการณ์ การอ่านหนังสือพิมพ์การอ่านจากสื่อสารสนเทศต่าง ๆ ในสังคมทั้งภายในและภายนอกประเทศแล้ว ยังจะได้ทราบข่าวกึกก้อง ข่าวบันเทิง บทความวิจารณ์ ตลอดจนการโฆษณาสินค้าต่าง ๆ อีกด้วย ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปรับความเป็นอยู่ให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพสังคมของตนในขณะนั้น ๆ
3. ทำให้ค้นหาคำตอบที่ต้องการได้ การอ่านหนังสือจะช่วยตอบคำถามที่เราข้องใจสงสัย ต้องการรู้ได้ เช่น อ่านพจนานุกรมเพื่อหาความหมายของคำ อ่านหนังสือกฎหมายเมื่อต้องการรู้ข้อปฏิบัติ อ่านหนังสือคู่มือแนะวิธีเรียนเพื่อต้องการประสบความสำเร็จในการเรียน เป็นต้น
4. เป็นการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมที่ง่าย และตรงตามความต้องการ เนื่องจากหนังสือจะแยกประเภท วิชา หมวดยุติไว้เรียบร้อยแล้ว และการอ่านจะช่วยให้เรารอบรู้ทันเหตุการณ์และพัฒนาด้านวิชาการ นักพูดและนักเขียนที่ประสบความสำเร็จมักเป็นผู้ที่มีนิสัยรักการอ่าน และเป็นผู้แสวงหาความรู้อยู่เสมอ
5. เป็นการช่วยส่งเสริมความคิด ช่วยให้ได้รู้ขนานาทัศนะในสาขาวิชาต่างๆ จากทัศนะของผู้เขียนหลายๆคนในประเด็นเดียวกัน การเรียนรู้ดังกล่าวจะเป็นพื้นฐานสำคัญช่วยให้เกิดพัฒนา การด้านความคิดของตัวเอง สามารถคิดวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล และมีข้อเสนอแนะจากการอ่านเพียงพอ เป็นที่ยอมรับจากผู้อื่น
6. ทำให้เกิดทักษะและพัฒนาการในการอ่าน ผู้ที่อ่านหนังสือสม่ำเสมอเกิดความชำนาญในการอ่าน สามารถอ่านได้เร็ว เข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ง่าย จับใจความได้ถูกต้อง เข้าใจประเด็นสำคัญของเรื่อง และสามารถประเมินคุณค่าเรื่องที่อ่านได้อย่างสมเหตุสมผล
7. ทำให้ชีวิตมีพัฒนาการเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ ผู้อ่านมากย่อมรู้เรื่องราวต่าง ๆ มาก เกิดความรู้ความคิดที่หลากหลายกว้างไกล สามารถนำมาเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตนให้ชีวิตมีคุณค่า และมีระเบียบแบบแผนที่ดียิ่งขึ้น
8. ทำให้เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดีและเสริมสร้างบุคลิกภาพ อ่านมากย่อมรอบรู้มาก มีข้อมูลต่างๆ สั่งสมไว้มาก เมื่อสนทนากับผู้อื่นย่อมมีความมั่นใจไม่ขาดเงินเพราะมีภูมิรู้ สามารถถ่ายทอดความรู้ให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ได้ ผู้รอบรู้จึงมักได้รับการยอมรับและเป็นที่เชื่อถือจากผู้อื่น

9. ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน การอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาดี น่าอ่าน น่าสนใจ ย่อมทำให้ผู้อ่านมีความสุข ความเพลิดเพลิน เกิดอารมณ์คล้อยตามอารมณ์ของเรื่องนั้นๆ ผ่อนคลายความตึงเครียด ได้ข้อคิด และยังเป็นการยกระดับจิตใจผู้อ่านให้สูงขึ้นได้อีกด้วย

10. เป็นการสร้างความบันเทิง และผ่อนคลายสบายใจ เมื่อใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือประเภท นวนิยาย สารคดี การ์ตูน และยังสามารถช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตได้อีกด้วย

สรุปได้ว่าการอ่านมีประโยชน์คือ มีความรู้ด้านวิชาการและทักษะด้านต่างๆแก้ปัญหาได้ มีจินตนาการและเกิดความคิดสร้างสรรค์ ทนต่อเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวต่างๆของโลกส่งผลให้เกิดพัฒนาชีวิตที่สมบูรณ์

2.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.6.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543, น.19) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะรวมถึงความรู้ ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอนหรือคือมวลประสบการณ์ทั้งปวงที่บุคคลได้รับการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของสมรรถภาพสมอง

รัตนภรณ์ ผ่านพิเคราะห์ (2544, น.7) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลของความสามารถทางวิชาการที่ได้จากการทดสอบโดยวิธีต่าง ๆ

วัฒน์ชัย ธีรศิลาเวช (2546, น.28) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถในการเข้าถึงความรู้ การพัฒนาทักษะในการเรียน โดยอาศัยความพยายามจำนวนหนึ่งและแสดงออกในรูปความสำเร็จซึ่งสามารถสังเกตและวัดได้ด้วยเครื่องมือทางจิตวิทยา

จกกล แก้วโก (2547, น. 64) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงความรู้หรือทักษะซึ่งเกิดจากการทำงานที่ประสานกัน และต้องอาศัยความพยายามอย่างมาก ทั้งองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา และองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญาแสดงออกในรูปของความสำเร็จสามารถวัดโดยใช้แบบสอบถามหรือคะแนนที่ครูให้

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2547, น. 96) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือพฤติกรรมหรือผลการเรียนรู้ของผู้เรียน อันเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู ว่าผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ในแต่ละรายวิชามากน้อยเพียงใด ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้หรือ

ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาการสอนของครูให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ทิสนา แคมมณี (2548, น.10) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงการเข้าใจความรู้การพัฒนาทักษะในด้านการเรียน ซึ่งอาจพิจารณาจากคะแนนสอบที่กำหนดให้คะแนนที่ได้จากงานที่ครูมอบหมายให้ทั้งสองอย่าง

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ การตรวจสอบความสามารถหรือความสัมฤทธิ์ผลของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ในทิศทางเพิ่มขึ้น โดยใช้แบบทดสอบทางด้านเนื้อหาและด้านการปฏิบัติที่ได้เรียนไปแล้ว

2.6.2 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีผู้ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ต่าง ๆ กันดังนี้

Bloom (1976, P.139) กล่าวถึง สิ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่ามีอยู่ 3 ตัวแปร คือ

1. พฤติกรรมด้านปัญญา (Cognitive Entry Behavior) เป็นพฤติกรรมด้านความรู้ ความคิด ความเข้าใจ หมายถึง การเรียนรู้ที่จำเป็นต้องการเรียนรู้เรื่องนั้นและมีมาก่อนเรียน ได้แก่ ความถนัด และพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน ซึ่งเหมาะสมกับการเรียนรู้ใหม่

2. ลักษณะทางอารมณ์ (Affective Entry Characteristics) เป็นตัวกำหนดด้านอารมณ์ หมายถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความกระตือรือร้นที่มีต่อเนื้อหาที่เรียน รวมถึงทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อเนื้อหาวิชา ต่อ โรงเรียน และระบบการเรียนและมโนภาพเกี่ยวกับตนเอง

3. คุณภาพของการสอน (Quality of Instruction) เป็นตัวกำหนดประสิทธิภาพในการเรียนของผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วย การชี้แนะ หมายถึง การบอกจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนและงานที่จะต้องทำให้ผู้เรียนทราบอย่างชัดเจน การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การให้การเสริมแรงของครู การใช้ข้อมูลย้อนกลับ หรือการให้ผู้เรียนรู้ผลว่า ตนเองกระทำถูกต้องหรือไม่ และการแก้ไขข้อบกพร่อง

สุชาดา ศรีศักดิ์ (2544, น.11-12) กล่าวถึงสิ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

1. คุณลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ อายุ เพศ สติปัญญา เจตคติ แรงจูงใจ ว่ามีพื้นฐานความรู้เดิมรวมทั้งความสนใจ

2. คุณลักษณะของผู้สอน ได้แก่ คุณวุฒิ ระยะเวลาที่สอน ความสามารถ เจตคติของผู้สอน

3. องค์ประกอบด้านอื่นๆ ได้แก่ องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ ระดับสังคมของผู้เรียน ระดับการศึกษาของบิดามารดา ขนาดของโรงเรียนและอุปกรณ์

ธนพร สินคู่ย (2552, น.23) ได้กล่าวถึงสิ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้หลายสาเหตุ ได้แก่ สาเหตุจากตัวนักเรียน เช่นด้านสติปัญญา ความรู้พื้นฐาน เจตคติ สาเหตุสิ่งแวดล้อมทางบ้านหรือพื้นฐานทางครอบครัวสาเหตุจากกระบวนการทางการศึกษา หรือคุณภาพการสอนของครู

นิรมล บุญรักษา (2554, น.23) กล่าวถึง องค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าประกอบด้วย ด้านตัวผู้เรียน หมายถึงพฤติกรรมความรู้ ความคิด และสติปัญญาความสามารถด้านต่าง ๆ ได้แก่ ความถนัด ความสนใจและพื้นฐานเดิมของผู้เรียน ด้านอารมณ์ หมายถึง อารมณ์ ความกระตือรือร้น แรงจูงใจที่จะทำให้เกิดการอยากเรียนรู้ เจตคติต่อเนื้อหาวิชา ระบบการเรียน และพื้นฐานทางครอบครัว คุณภาพการสอน หมายถึง สามารถทำให้นักเรียนอยากเรียนรู้ สนใจ นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน มีการให้แรงเสริมของครู บุคลิกภาพของครูผู้สอน มีการประเมินผล การสอนเพื่อการใช้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องในการสอน

สรุปได้ว่าองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือ ความรู้พื้นฐาน ความเข้าใจ ความถนัด ความคิดและสติปัญญาความสามารถด้านต่าง ๆ สภาพแวดล้อมทางบ้านของผู้เรียน ซึ่งครูผู้สอนต้องเข้าใจในความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคน นำไปสู่การถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ให้ผู้เรียน ได้อย่างเต็มที่ มีสื่อการเรียนการสอนที่ชัดเจน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากยิ่งขึ้น

2.6.3 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กังวล เทียนกัณฑ์เทศน์ (2540, น.28) กล่าวถึง การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า ผู้ที่ประกอบอาชีพครูผู้สอน ผู้ให้การฝึกอบรม ไม่ว่าจะอยู่ในสถาบันการศึกษาใดหรือในหน่วยงานธุรกิจย่อมจะต้องทราบผลว่า ผลของการสอน การฝึกอบรมจะบรรลุวัตถุประสงค์เพียงใด เราสามารถนำวิธีการดำเนินการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเข้าไปใช้วัดผลได้เสมอการวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการย่อยที่ประกอบอยู่ในกระบวนการเรียนการสอนขั้นสุดท้ายเพื่อให้

ทราบว่ากระบวนการเรียนการสอนบรรลุผลเพียงใด ซึ่งการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต้องชัดเจน และวัดผลได้

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543, น.29-30) กล่าวว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะรวมถึงความรู้ ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือมวลประสบการณ์ที่ปวงที่บุคคลได้จากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่างๆของสมรรถภาพทางสมอง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของบุคคล เรียนแล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถด้านใดมากน้อยเท่าไร

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2545) กล่าวว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการวัดความสำเร็จทางการเรียน หรือวัดประสบการณ์ทางการเรียนที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนการสอน โดยวัดตามจุดมุ่งหมายของการสอนหรือวัดผลสำเร็จจากการศึกษาอบรมในโปรแกรมต่าง ๆ

สรุปได้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นกระบวนการวัดความรู้ ความสามารถ ความเข้าใจและสติปัญญา ว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้น้อยเพียงใดหลังจากเรียนในเรื่องนั้นๆ ซึ่งการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต้องชัดเจนและวัดผลได้

2.6.4 ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2543, น.209) ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าเป็นแบบทดสอบที่วัดความรู้ของนักเรียนที่ได้เรียนไปแล้วซึ่งมักจะเป็นข้อคำถามให้นักเรียนตอบด้วยกระดาษและดินสอ (paper and pencil test) กับให้นักเรียนปฏิบัติจริง

สมบูรณ์ ต้นยะ (2545, น.143) ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าเป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับวัดพฤติกรรมทางสมองของผู้เรียนว่ามีความรู้ ความสามารถในเรื่องที่เรียนรู้อะไรแล้ว หรือได้รับการฝึกฝนอบรมมาแล้วมากน้อยเพียงใด

สมนึก ภัทธิยธนี (2546, น. 63-72) ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าเป็นแบบทดสอบวัดสมรรถภาพของสมองด้านต่างๆที่นักเรียนได้เรียนรู้อะไรแล้ว

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2547, น.96) ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าเป็นการทำให้ทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนว่ามีการพัฒนาตรงตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด ต้องใช้วิธีการทดสอบที่มีความถูกต้อง เทียบตรง มีคุณภาพการสร้างอย่างถูกต้องตามหลักวิชาที่เรียกว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กล่าวโดยสรุป แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นเครื่องมือที่ใช้ ในการวัดทางด้านความรู้ ความสามารถ และทักษะต่าง ๆ ของผู้เรียน ที่ได้เรียนรู้ หรือได้รับการสอนและการฝึกฝนมาแล้ว ว่าผู้เรียนมีความรอบรู้น้อยเพียงใด

2.6.5 ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ภัทรา นิคมานนท์ (2540, น. 61-68) กล่าวถึงประเภทของแบบทดสอบด้านพุทธิพิสัยว่าโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ แบบทดสอบอัตนัย หมายถึง แบบทดสอบที่ถามให้ตอบยาวๆ แสดงความคิดเห็นได้อย่างกว้างขวาง ประเภทที่ 2 คือแบบทดสอบแบบปรนัย หมายถึงแบบทดสอบประเภทถูก – ผิด จับคู่ เติมคำและเลือกตอบ โดยใช้เกณฑ์ที่ใช้จำแนกประเภทของแบบทดสอบได้แก่

1. จำแนกตามกระบวนการในการสร้าง จำแนกได้ 2 ประเภทคือ

1.1 แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นมาจาก เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเฉพาะคราวเพื่อใช้ทดสอบผลสัมฤทธิ์และความสามารถทางวิชาการของเด็ก

1.2 แบบทดสอบมาตรฐาน เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นด้วยกระบวนการหรือวิธีการที่ซับซ้อนมากกว่าแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น เมื่อสร้างขึ้นแล้วมีการนำไปทดลองสอบและนำผลมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อปรับปรุงให้มีคุณภาพดี มีความเป็นมาตรฐาน

2. จำแนกตามจุดมุ่งหมายในการใช้ประโยชน์ จำแนกได้ 2 ประเภทคือ

2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดปริมาณความรู้ความสามารถ ทักษะเกี่ยวกับด้านวิชาการที่ได้เรียนรู้ว่ามีมากน้อยเพียงใด

2.2 แบบทดสอบความถนัด เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความสามารถที่เกิดจากการสะสมประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้มาในอดีต

3. จำแนกตามรูปแบบคำถามและวิธีการตอบ จำแนกได้ 2 ประเภทคือ

3.1 แบบทดสอบอัตนัย มีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้สอบได้ตอบยาวๆ แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่

3.2 แบบทดสอบปรนัย เป็นแบบทดสอบที่ถามให้ผู้สอบตอบสั้นๆ ในขอบเขตจำกัดคำถามแต่ละข้อวัดความสามารถเพียงเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพียงเรื่องเดียว ผู้สอบไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้อย่างกว้างขวางเหมือนแบบทดสอบอัตนัย

4. จำแนกตามลักษณะการตอบ จำแนกได้ 3 ประเภทคือ

4.1 แบบทดสอบภาคปฏิบัติ เช่นข้อสอบวิชาพลศึกษา ให้แสดงท่าทางประกอบเพลงวิชาประดิษฐ์ ให้ประดิษฐ์ของใช้ด้วยเศษวัสดุ การให้คะแนนจากการทดสอบประเภทนี้ครูต้องพิจารณาทั้งด้านคุณภาพผลงาน ความถูกต้องของวิธีการปฏิบัติรวมทั้งความคล่องแคล่วและปริมาณของผลงานด้วย

4.2 แบบทดสอบเขียนตอบ เป็นแบบทดสอบที่ใช้เขียนตอบทุกชนิด

4.3 แบบทดสอบด้วยวาจา เป็นแบบทดสอบที่ผู้สอบใช้การโต้ตอบด้วยวาจา

5. จำแนกตามเวลาที่กำหนดให้ตอบ จำแนกได้ 2 ประเภทคือ

5.1 แบบทดสอบวัดความเร็ว เป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดทักษะความคล่องแคล่วในการคิดความแม่นยำในความรู้เป็นสำคัญ มักมีลักษณะค่อนข้างง่าย แต่ให้เวลาในการทำข้อสอบน้อย ผู้สอบต้องแข่งขันกันสอบ ใครที่ทำเสร็จก่อนและถูกต้องมากที่สุดถือว่ามีประสิทธิภาพสูงกว่า

5.2 แบบทดสอบวัดประสิทธิภาพสูงสุด แบบทดสอบลักษณะนี้มีลักษณะค่อนข้างยากและให้เวลาทำมาก

6. จำแนกตามลักษณะและโอกาสในการใช้ จำแนกได้ 2 ประเภทคือ

6.1 แบบทดสอบย่อย เป็นแบบทดสอบที่มีจำนวนข้อคำถามไม่มากนัก มักใช้สำหรับประเมินผลเมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอนในแต่ละหน่วยย่อย โดยมีจุดประสงค์หลักคือเพื่อปรับปรุงการเรียนเป็นสำคัญ

6.2 แบบทดสอบรวม เป็นแบบทดสอบที่ถามความรู้ความเข้าใจรวมหลายๆเรื่องหลายๆเนื้อหาหลายๆจุดประสงค์ มีจำนวนมากข้อ มักใช้ตอนสอบปลายภาคเรียนหรือปลายปีการศึกษา จุดมุ่งหมายสำคัญคือใช้เปรียบเทียบแข่งขันระหว่างผู้สอบด้วยกัน

7. จำแนกตามเกณฑ์การนำผลจากการสอบไปวัดประเมิน จำแนกได้ 2 ประเภท คือ

7.1 แบบทดสอบอิงเกณฑ์ มีจุดมุ่งหมายเพื่อวัดระดับความรู้พื้นฐานและความรู้ที่จำเป็นในการบ่งบอกถึงความรู้ของผู้เรียนตามวัตถุประสงค์

7.2 แบบทดสอบอิงกลุ่ม เป็นแบบทดสอบที่มุ่งนำผลการสอบไปเปรียบเทียบกับบุคคลอื่นในกลุ่มที่ใช้ข้อสอบเดียวกัน ถ้าใครมีความสามารถเหนือใครเพียงใดเหมาะสำหรับใช้เพื่อการสอบที่มีการแข่งขันมากกว่าเพื่อการเรียนการสอน

8. จำแนกตามสิ่งเร้า จำแนกได้ 2 ประเภทคือ

8.1 แบบทดสอบทางภาษา ได้แก่ การใช้คำพูดหรือตัวหนังสือไปเร้าผู้สอบโดยการพูดหรือเขียนออกมา

8.2 แบบทดสอบที่ไม่ใช้ภาษา ได้แก่ การใช้รูป กิริยา ท่าทางหรืออุปกรณ์ต่างๆไปเร้าให้ผู้สอบตอบสนอง

ลิวัน สายยศและอังคณา สายยศ (2543, น.209) ได้แบ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

1. แบบทดสอบของครู หมายถึง ชุดของคำถามที่ครูเป็นผู้สร้างขึ้น ซึ่งเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความรู้ที่นักเรียนได้เรียนในห้องเรียนมีความรู้มากแค่ไหน บทพร้อมตรงไหนจะได้สอนซ่อมเสริมหรือเป็นการวัดความพร้อมที่จะได้เรียนในบทเรียนใหม่ขึ้นอยู่กับความต้องการของครู

2. แบบทดสอบมาตรฐาน แบบทดสอบประเภทนี้สร้างขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชาหรือจากครูผู้สอนวิชานั้น แต่ผ่านการทดลองหลายครั้ง จนกระทั่งมีคุณภาพดีจึงสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบนั้น สามารถใช้เป็นหลักเปรียบเทียบผลเพื่อประเมินค่าการเรียนการในเรื่องใดๆก็ได้ แบบทดสอบมาตรฐานที่มีคู่มือดำเนินการสอบบอวิธีสอบและยังมีมาตรฐานในด้านการแปลคะแนนด้วยทั้งแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นและแบบทดสอบมาตรฐานมีวิธีการสร้างข้อคำถามเหมือนกันเป็นคำถามที่วัดเนื้อหาและพฤติกรรมที่สอนไปแล้วจะเป็นพฤติกรรมที่สามารถตั้งคำถามวัดได้ ซึ่งควรวัดให้ครอบคลุมพฤติกรรมต่างๆดังนี้

1. ความรู้ ความจำ
2. ความเข้าใจ
3. การนำไปใช้
4. การวิเคราะห์
5. การสังเคราะห์
6. การประเมินค่า

สมนึก ภัททิยธนี (2546, น.163) กล่าวว่า แบบทดสอบที่วัดสมรรถภาพสมองด้านต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับการเรียนผ่านมาแล้ว อาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือแบบทดสอบที่ครูสร้างกับแบบทดสอบมาตรฐานซึ่งทั้งแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นและแบบทดสอบมาตรฐานมีวิธีการในการสร้างข้อคำถามเหมือนกัน เป็นคำถามที่วัดเนื้อหาและพฤติกรรมที่สอนไปแล้ว จะเป็นพฤติกรรมที่สามารถตั้งคำถามได้ ซึ่งควรจัดให้ครอบคลุมพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. วัดด้านความรู้ความจำ
2. วัดด้านความเข้าใจ
3. วัดด้านการนำไปใช้
4. วัดด้านการวิเคราะห์
5. วัดด้านการสังเคราะห์
6. วัดด้านการประเมินค่า

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (อ้างถึงใน อมรรัตน์ ทรัพย์ดี, 2552, น.23) กล่าวถึง ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ว่า แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเฉพาะกลุ่มที่ครูสอน เป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นใช้กันทั่วไปในสถานศึกษามีลักษณะเป็นแบบทดสอบข้อเขียนซึ่งแบ่งออกได้อีก 2 ชนิด คือ

1.1 แบบทดสอบอัตนัย เป็นแบบทดสอบที่กำหนดคำถามหรือปัญหาให้แล้วให้ผู้ตอบเขียนโดยแสดงความรู้ ความคิด เจตคติ ได้อย่างเต็มที่

1.2 แบบทดสอบปรนัย หรือแบบให้ตอบสั้น ๆ เป็นแบบทดสอบที่กำหนดให้ผู้สอบเขียนตอบสั้น ๆ หรือมีคำตอบให้เลือกแบบจำกัดคำตอบ ผู้ตอบไม่มีโอกาสแสดงความรู้ ความคิด ได้อย่างกว้างขวางเหมือนแบบทดสอบอัตนัย แบบทดสอบชนิดนี้แบ่งออกเป็น 4 ชนิด คือ แบบทดสอบถูก-ผิด แบบทดสอบเติมคำ แบบทดสอบจับคู่ และแบบทดสอบเลือกตอบ

2. แบบทดสอบมาตรฐาน หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนทั่วไป ซึ่งสร้างโดยผู้เชี่ยวชาญ มีการวิเคราะห์และปรับปรุงอย่างจริงจังจนมีคุณภาพมีมาตรฐาน กล่าวคือมีมาตรฐานในการดำเนินการสอน วิธีการให้คะแนนและการแปลความหมายของคะแนน

สรุปได้ว่าประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งออกเป็นหลายประเภท คือ แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นมาเอง แบบทดสอบมาตรฐาน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ แบบทดสอบความถนัด แบบทดสอบอัตนัย แบบทดสอบปรนัย แบบทดสอบภาคปฏิบัติ แบบทดสอบเขียนตอบ แบบทดสอบด้วยวาจา แบบทดสอบวัดความเร็ว แบบทดสอบย่อย แบบทดสอบรวม แบบทดสอบอิงเกณฑ์ แบบทดสอบอิงกลุ่ม การจะเลือกใช้แบบทดสอบประเภทใดนั้นขึ้นอยู่กับครูผู้สอน ทั้งนี้ต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาของรายวิชานั้นๆ ที่เหมาะสม

2.6.6 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การสร้างแบบทดสอบให้มีคุณภาพ สามารถปรับปรุงได้โดยฝึกเขียนข้อสอบได้รับความวิจารณ์และข้อเสนอแนะ ผู้สอนต้องเข้าใจทั้งจุดประสงค์และเนื้อหาที่จะวัดต้องรู้ถึงกระบวนการคิดในการปฏิบัติงานของผู้เรียน รู้ระดับความสามารถในการอ่านและการใช้ศัพท์ของผู้สอบ รู้จักลักษณะเด่นและข้อบกพร่องของข้อสอบแต่ละชนิดเพื่อจะนำไปใช้ให้เหมาะสม

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2547, น.97-100) ให้นิเวศการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ดังนี้

1. วิเคราะห์หลักสูตรและสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร
2. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้
3. กำหนดชนิดของข้อสอบและศึกษาวิธีสร้าง
4. เขียนข้อสอบ
5. ตรวจสอบข้อสอบ
6. จัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลอง
7. ทดลองสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ

8. จัดทำแบบทดสอบฉบับจริง

สุมาลี จันทร์ชะลอ (2547, น.50) เสนอวิธีการสร้างข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ดังนี้

1. ข้อสอบควรใช้ประเมินจุดประสงค์ที่สำคัญของการสอนที่สามารถสอบวัดได้โดยใช้แบบทดสอบที่เป็นข้อเขียน
2. ข้อสอบควรสะท้อนให้เห็นทั้งจุดประสงค์ที่เป็นเนื้อหาและจุดประสงค์ที่เป็นกระบวนการ การสำคัญที่เน้นในหลักสูตร
3. ข้อสอบควรสะท้อนให้เห็นทั้งจุดประสงค์ในการวัด เช่น วัดประเมินความแตกต่างระหว่างบุคคลหรือวัดเพื่อแยกผู้ที่ได้เรียนรู้
4. ข้อสอบควรมีความเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้อ่านและมีความยาวที่พอเหมาะ

สรุปได้ว่า หลักเกณฑ์เบื้องต้นในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ข้อสอบควรสะท้อนให้เห็นทั้งจุดประสงค์ที่เป็นเนื้อหาและจุดประสงค์ที่เป็นกระบวนการสำคัญที่เน้นในหลักสูตร ซึ่งต้องมีความเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้อ่านและมีความยาวที่พอเหมาะ หลังจากนั้นทำการเขียนข้อสอบพร้อมทั้งตรวจทานข้อสอบ แล้วนำไปจัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลอง ทำการทดลองสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ สุดท้ายจัดทำแบบทดสอบฉบับจริง

2.6.7 ประโยชน์ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พรพิศ เกื้อนมนต์เชียร (อ้างถึงใน อมรรัตน์ ทรัพย์ดี, 2552, น.32) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ใช้สำหรับ

1. วัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม
2. ปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
3. ให้แยกประเภทนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยๆตามความสามารถ
4. การวินิจฉัยสมรรถภาพเพื่อให้ได้รับความช่วยเหลือได้ตรงจุด
5. เปรียบเทียบความงอกงาม
6. ตรวจสอบประสิทธิภาพของการเรียน
7. พยากรณ์ความสำเร็จในการศึกษา
8. การแนะแนว
9. การประเมินผลการศึกษา
10. การศึกษาค้นคว้าวิจัย

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543, น.19) กล่าวถึง ประโยชน์ของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ดังนี้

1. ใช้สำรวจทั่วไปเกี่ยวกับตำแหน่งการเรียนในโรงเรียนเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติให้เข้าใจนักเรียนได้ดีขึ้น
2. ใช้แนะแนวและประเมินค่าเกี่ยวกับการสอบได้สอบตกของแต่ละบุคคลจุดอ่อนและจุดเด่นของแต่ละบุคคล การสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนฉลาด และนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือ การปรับปรุงการสอน
3. ใช้จัดกลุ่มนักเรียนเพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน
4. ช่วยในการวิจัยทางการศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนในวิชาที่สอบแตกต่างกันโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานเป็นเครื่องมือวัด

สรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีประโยชน์ต่อผู้เรียน คือ ใช้สำหรับวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มแล้วทำการเปรียบเทียบตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียน ว่าบรรลุจุดประสงค์หรือไม่หากเกิดผลในทางที่ดีก็ดำเนินต่อ แต่ถ้าหากไม่บรรลุจุดประสงค์ก็นำไปปรับปรุงการเรียนการสอนหรือทำการวิจัยแล้วทำการประเมินผลการศึกษาอีกครั้ง

2.7 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

2.7.1 ความหมายของความพึงพอใจ

Smith and Wakeley (1972, pp.134-135) กล่าวว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่องานที่ทำอันบ่งถึงระดับความพอใจในการที่ได้รับการตอบสนองทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสภาพแวดล้อม ของบุคคลเหล่านั้นว่ามีมากน้อยเพียงใด

Wolman (1973, p.283) กล่าวถึงความพึงพอใจในการปฏิบัติงานว่า สภาพ ความรู้สึกของบุคคลที่มีความสุข ความอึดใจ เมื่อต้องการแรงจูงใจหรือได้รับการตอบสนอง

Good (1973, p.320) กล่าวถึง คุณภาพ สภาพหรือระดับความพึงพอใจ ซึ่งเป็นผลจากความพึงพอใจต่างๆ และทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

Kendler (1974, p. 671) กล่าวถึงความพึงพอใจไว้ สรุปได้ว่า เป็นความพร้อมของแต่ละบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าใจสังคมหรือครอบครัว การแสดงออกในลักษณะที่พอใจเรียกว่า เจตคติทางบวก การแสดงออกในลักษณะที่ต่อต้านไม่พอใจเรียกว่าเจตคติทางลบ เมื่อบุคคลมีเจตคติต่อสิ่งใดแล้วก็จะแสดงออกด้วยพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

D'Elia (1979, p. 283) กล่าวว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกของบุคคลที่สนองตอบต่อสภาพแวดล้อมทางด้านความพึงพอใจ หรือเป็นสภาพ จิตใจของบุคคลที่สนองตอบต่องานว่า มีความชอบงานนั้นมากน้อยเพียงไร

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542) ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่าเป็น ความพอใจ ความชอบ พฤติกรรมเกี่ยวกับความพึงพอใจของมนุษย์ที่จะพยายามขจัดความตึงเครียด หรือความกระวนกระวายหรือสภาวะที่ไม่สมดุลในร่างกาย ซึ่งเมื่อมนุษย์สามารถขจัดสิ่งต่างๆ ดังกล่าวได้แล้วมนุษย์ย่อมได้รับความพึงพอใจในสิ่งที่ตนต้องการ

คันธจิต ชูสินธุ์ (2543) ได้กล่าวถึงความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึกตามที่สนองของบุคคลที่เกิดขึ้นต่อในสิ่งหนึ่งสิ่งใด และจะแสดงออกทางกาย วาจา และจิตใจ จะทำให้มีความสุขทางกายภาพและมีเจตคติที่ดี

นพรัตน์ เตชะวณิช (2544) ได้กล่าวถึงความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึกพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับในสิ่งที่ต้องการ หรือบรรลุจุดหมายในระดับหนึ่ง ซึ่งความรู้สึกดังกล่าวจะลดลงหรือไม่นั้น เกิดขึ้นจากความต้องการหรือจุดมุ่งหมายนั้นได้รับการตอบสนอง

อุทัยพรรณ สูดใจ (2545, น.7) กล่าวถึง ความพึงพอใจว่า ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาจจะเป็นไปได้ในเชิงประเมินค่าว่าความรู้สึกหรือทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นเป็นไปได้ในทางบวกหรือทางลบ

กาญจนา อรุณสุขรุจี (2546, น.35) กล่าวว่า ความพึงพอใจของมนุษย์เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่าบุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อนและต้องมีสิ่งเร้าที่ตรง

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่ดีส่วนตัวของบุคคลหรือเป็นการแสดงความรู้สึกชอบที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ ซึ่งแสดงออกได้ทั้งทางกาย วาจา และจิตใจสิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกิจกรรมต่างๆ ให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมาย

2.7.2 ทฤษฎีความพึงพอใจ

Kotler and Armstrong (2001, น.1) รายงานว่า พฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นต้องมีสิ่งจูงใจ(motive) หรือแรงขับเคลื่อน(drive)เป็นความต้องการที่กดดัน จนมากพอที่จะจูงใจให้บุคคลเกิดพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ซึ่งความต้องการของแต่ละคนไม่เหมือนกัน ความต้องการบางอย่างเป็นความต้องการทางชีววิทยา (biological) เกิดขึ้นจากสภาวะตึงเครียด เช่น ความหิวกระหายหรือความลำบากบางอย่างเป็นความต้องการทางจิตวิทยา

(psychological) เกิดจากความต้องการการยอมรับ (recognition) การยกย่อง (esteem) หรือการเป็นเจ้าของทรัพย์สิน (belonging) ความต้องการส่วนใหญ่อาจไม่มากพอที่จะจูงใจให้บุคคลกระทำในช่วงเวลานั้น ความต้องการกลายเป็นสิ่งจูงใจ เมื่อได้รับการกระตุ้นเพียงพจนเกิดความดิ้นรน โดยทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับมากที่สุด มี 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีของอับราฮัม มาสโลว์ และทฤษฎีของซิกมันด์ ฟรอยด์

1. ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's theory motivation)

อับราฮัม มาสโลว์ (A.H.Maslow, 1970) ค้นหาวิธีที่จะอธิบายว่าทำไมคนจึงถูกผลักดันโดยความต้องการบางอย่าง ณ เวลาหนึ่ง ทำไมคนหนึ่งจึงทุ่มเทเวลาและพลังงานอย่างมากเพื่อให้ได้มาซึ่งความปลอดภัยของตนเองแต่อีกคนหนึ่งกลับทำสิ่งเหล่านั้น เพื่อให้ได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น คำตอบของมาสโลว์ คือ ความต้องการของมนุษย์จะถูกเรียงตามลำดับจากสิ่งทีักกดดันมากที่สุดไปถึงน้อยที่สุด ทฤษฎีของมาสโลว์ได้จัดลำดับความต้องการตามความสำคัญ คือ

1.1 ความต้องการทางกาย (physiological needs) เป็นความต้องการพื้นฐาน คือ อาหาร ที่พัก อากาศ ยารักษาโรค

1.2 ความต้องการความปลอดภัย (safety needs) เป็นความต้องการที่เหนือกว่า ความต้องการเพื่อความอยู่รอด เป็นความต้องการในด้านความปลอดภัยจากอันตราย

1.3 ความต้องการทางสังคม (social needs) เป็นการต้องการการยอมรับจากเพื่อน

1.4 ความต้องการการยกย่อง (esteem needs) เป็นความต้องการการยกย่องส่วนตัว ความนับถือและสถานะทางสังคม

1.5 ความต้องการให้ตนประสบความสำเร็จ (self – actualization needs) เป็นความต้องการสูงสุดของแต่ละบุคคล ความต้องการทำทุกสิ่งทุกอย่างได้สำเร็จบุคคลพยายามที่สร้างความพึงพอใจให้กับความต้องการที่สำคัญที่สุดเป็นอันดับแรกก่อนเมื่อความต้องการนั้นได้รับความพึงพอใจ ความต้องการนั้นก็จะหมดลงและเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลพยายามสร้างความพึงพอใจให้กับความต้องการที่สำคัญที่สุดลำดับต่อไป ตัวอย่าง เช่น คนที่อดอยาก (ความต้องการทางกาย) จะไม่สนใจต่องานศิลปะชั้นต่ำสุด (ความต้องการสูงสุด) หรือ ไม่ต้องการยกย่องจากผู้อื่น หรือ ไม่ต้องการแม้แต่อากาศที่บริสุทธิ์ (ความปลอดภัย) แต่เมื่อความต้องการแต่ละขั้นได้รับความพึงพอใจแล้วก็จะมีความต้องการในขั้นลำดับต่อไป

2. ทฤษฎีแรงจูงใจของฟรอยด์

ซิกมันด์ ฟรอยด์ (S. M. Freud (1856-1938) ตั้งสมมุติฐานว่าบุคคลมักไม่รู้ตัวมากนักว่าพลังทางจิตวิทยามีส่วนช่วยสร้างให้เกิดพฤติกรรม ฟรอยด์พบว่าบุคคลเพิ่มและควบคุมสิ่งเร้า

หลายอย่าง สิ่งเร้าเหล่านี้อยู่นอกเหนือการควบคุมอย่างสิ้นเชิง บุคคลจึงมีความฝัน พุดคำที่ไม่ตั้งใจ พุด มีอารมณ์อยู่เหนือเหตุผลและมีพฤติกรรมหลอกหลอนหรือเกิดอาการวิตกกังวลอย่างมาก

สรุปได้ว่าทฤษฎีความพึงพอใจ แบ่งออกเป็น 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ และทฤษฎีแรงจูงใจของพรอยด์ ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมความต้องการด้านต่างๆ เช่นความต้องการทางกาย ความต้องการความปลอดภัย ความต้องการทางสังคม ความต้องการการยกย่องและความต้องการให้ตนประสบความสำเร็จ แต่เมื่อความต้องการแต่ละขั้นได้รับความพึงพอใจแล้วก็จะมีความต้องการในขั้นลำดับต่อไป

2.7.3 การวัดความพึงพอใจ

อริ พันธ์มณี (2546, น.145) กล่าวว่า มาตรวัดความพึงพอใจสามารถกระทำได้หลายวิธี ได้แก่

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้สอบถามจะออกแบบสอบถามเพื่อต้องการทราบความคิดเห็น ซึ่งสามารถทำได้ในลักษณะที่กำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจถามความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรงทางหนึ่ง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดีจึงจะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงได้

3. การสังเกต เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจโดยสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมายไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูด กิริยาท่าทาง วิธีนี้จะต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจังและการสังเกตอย่าง มีระเบียบแบบแผน

สุมาลี จันทร์ชะลอ (2547, น.50) อธิบายว่า เครื่องมือที่ใช้ในการวัดด้านความรู้สึกมีหลายชนิด เช่นแบบทดสอบโดยใช้สถานการณ์ บันทึกการสังเกต และเครื่องมือหนึ่งที่นิยมใช้ก็คือแบบวัดทัศนคติ รูปแบบมาตรวัดทัศนคติของ Linkert มาตรานี้ประกอบด้วยข้อความทัศนคติซึ่งเป็นความรู้สึกต่อสิ่งที่จะวัด ข้อความดังกล่าวจะมีทั้งในทางบวกและทางลบ การสร้างมาตรวัดทัศนคติ มีวิธีการดังนี้

1. กำหนดคุณลักษณะที่ต้องการประเมิน โดยระบุว่าวัดคุณลักษณะใดต่อสิ่งใด
2. นิยามความหมายของทัศนคติให้ชัดเจนว่าประกอบด้วยลักษณะใดบ้างซึ่งจะใช้เป็นกรอบสำหรับวัด

3. รวบรวมข้อความที่แสดงทัศนคติในระดับต่างๆของบุคคลข้อความนี้ควรครอบคลุมคุณลักษณะทั้งหมดที่ต้องการวัด โดยการเขียนข้อคำถามมากกว่าจำนวนข้อที่ต้องการใช้ ข้อความควรแสดงทัศนคติในทางที่ดี (บวก) และในทางที่ไม่ดี (ลบ) จำนวนที่ใกล้เคียงกัน

4. ตรวจสอบข้อความที่สร้างขึ้นโดยพิจารณาเกี่ยวกับความครอบคลุมครบถ้วนตามคุณลักษณะทั้งหมดที่ต้องการวัดตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องของภาษาแต่ละข้อความกับระดับของความเห็น โดยปกติมาตรวัดทัศนคติของ Linkert จะแบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างมาก เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างมาก

5. ทดลองใช้ข้อความที่ผ่านการตรวจสอบเบื้องต้นอาจมีบางข้อความที่ยังไม่ชัดเจนหรือกำกวมจึงควรนำไปทดลองใช้ในกลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่งเพื่อตรวจสอบความเป็นปรนัยของข้อคำถามตรวจสอบว่ายังมีข้อความใดต้องแก้ไข

6. กำหนดน้ำหนักคะแนนแต่ละตัวเลือก วิธีที่ง่ายคือกำหนดตามน้ำหนักสมมติ เช่น กำหนดให้แต่ละตัวเลือกมีน้ำหนักเป็น 5 4 3 2 และ 1 สำหรับข้อความในทางบวก ส่วนข้อความในทางลบให้น้ำหนักกลับกัน

7. ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัด โดยวิเคราะห์ความตรงของแบบทดสอบ หรืออาจใช้วิธีให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบก็ได้

บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธิ (2547, น.76-77) กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจมีหลักเบื้องต้น 3 ประการ ดังนี้

1. เนื้อหา (Content) การวัดความพึงพอใจต้องมีสิ่งเร้าไปกระตุ้นให้แสดงกริยาทำที่แสดงออก สิ่งเร้า โดยทั่วไปได้แก่ สิ่งเร้าที่ต้องการทำ

2. ทิศทาง (Direction) การวัดความพึงพอใจ วัดโดยทั่วไปกำหนดให้ความพึงพอใจมีทิศทางเป็นเส้นตรงและต่อเนื่องกันในลักษณะเป็นซ้าย – ขวา และบวก – ลบ

3. ความเข้ม (Intensity) กริยาทำที่ความพึงพอใจและความรู้สึกที่แสดงออกต่อสิ่งเร้านั้น มีปริมาณมากหรือน้อยแตกต่างกัน ถ้ามีความเข้มสูงไม่ว่าจะเป็นไปในทิศทางใดก็ตามจะรู้สึกหรือทำที่รุนแรงมากกว่าที่มีความเข้มปานกลาง

สรุปได้ว่าการวัดความพึงพอใจ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวัดด้านเนื้อหา ทิศทางหรือ อารมณ์ความรู้สึก โดยใช้แบบทดสอบ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกต ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การเลือกใช้ที่เหมาะสม มาตรวัดเจตคติแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) บุญชม ศรีสะอาด (2545, น.109)

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.8.1 งานวิจัยในประเทศ

การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมต้องใช้ความรู้จากแหล่งความรู้ที่มีอยู่หลากหลาย ทั้งยังมี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหรือพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม ได้มีผู้วิจัยดังนี้

งานวิจัยหนังสืออ่านเพิ่มเติมระดับประถมศึกษา มีดังนี้

ปราสาท สอนรัมย์ (2546) ได้ทำการวิจัย เรื่องการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง มด แดง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้าน โพนทันและโรงเรียนชุมชนหนองฮี สามัคคี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนมเขต 1 ผลการศึกษาพบว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง มดแดง ที่สร้างขึ้นอยู่ในระดับมาก มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80.90/85.10 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง มดแดงอยู่ในระดับมากที่สุด

จักรพันธ์ กุศลทัต (2549) ได้ทำการวิจัย เรื่องผลการใช้น้ำสีอ่านเพิ่มเติมสำหรับเด็ก เรื่อง สี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนน่านคริสเตียน จังหวัดน่าน ผลการวิจัย พบว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับเด็ก เรื่อง สี มีประสิทธิภาพเท่ากับ 90/85 ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียนที่ใช้น้ำสีอ่านเพิ่มเติมสำหรับเด็ก เรื่อง สี หลังการใช้สูงกว่าก่อนใช้อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิลานี พ้องพงษ์ศรี (2552) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง ตำนานเมืองสระบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องตำนานเมืองสระบุรี มี ประสิทธิภาพเท่ากับ 91.66 / 84.33 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องตำนานเมืองสระบุรี หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เจตคติที่มีต่อการเรียนโดยใช้น้ำสีอ่าน เพิ่มเติม เรื่องตำนานเมืองสระบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก

นิรมล บุญรักษา (2554) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ผลการใช้น้ำสีอ่านเพิ่มเติมสาระงาน บ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และเจตคติทางการเรียนวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่4 โรงเรียนวัดท่าข้าม กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้น้ำ

หนังสืออ่านเพิ่มเติมสาระงานบ้านมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่เรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมสาระงานบ้าน มีเจตคติทางการเรียนอยู่ในระดับมาก

งานวิจัยหนังสืออ่านเพิ่มเติมระดับมัธยมศึกษา มีดังนี้

บุบผา ชุมพรพ่อง (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม ฉบับการ์ตูน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ท41101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมฉบับการ์ตูน อยู่ในเกณฑ์ 81.05/82.29 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 จึงถือว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมฉบับการ์ตูน มีประสิทธิภาพที่จะนำไปใช้ได้จริงและนักเรียนมีผลคะแนนหลังเรียนแตกต่างกับคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนมีค่าสูงกว่าช่วงก่อนเรียน ส่วนด้านเจตคติต่อทักษะการอ่านหลังใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมฉบับการ์ตูน ในระดับสูงทั้งในภาพรวมและรายข้อ ซึ่งทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการอ่านสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนด้านทักษะการอ่านได้

บุญทรirk โขติประเดิม (2551) ได้ทำการวิจัย เรื่องการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง การจำแนก คำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านนาบอน อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการศึกษาพบว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.70/82.42 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมอยู่ในระดับมากที่สุด

โสภา สุขวิทยากรณ์ (2551) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมสาระภูมิปัญญาท้องถิ่น วิชาสังคมศึกษา เรื่อง เรื่องเล่าจากผู้เฒ่าวังตะเคียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านวังตะเคียน ตำบลท่าสายลวด อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ผลการวิจัยพบว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมมีความเหมาะสมในระดับมาก มีประสิทธิภาพ 83.80/79.87 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

กิตติยา กิตติมงคล (2551) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาไทย เรื่องประเพณีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 86.10/85.30 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อมรรัตน์ ทรัพย์ดี (2552) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องวังนารายณ์ราชนิเวศน์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ผลการศึกษาพบว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง วังนารายณ์ราชนิเวศน์ มีประสิทธิภาพ 82.84/83 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง วังนารายณ์ราชนิเวศน์ หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภาวนี ค่านศิริวาณิชย์ (2553) ได้ทำการวิจัย เรื่องการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง ย่าถิ่นแดนเคื่อง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง ย่าถิ่นแดนเคื่อง มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 88.24/80.76 นักเรียนมีผลการเรียนจากการอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง ย่าถิ่นแดนเคื่อง หลังการอ่านสูงกว่าก่อนอ่านและนักเรียนมีความคิดเห็นต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง ย่าถิ่นแดนเคื่อง ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ 1) คุณค่าและประโยชน์ที่จะได้รับ 2) แบบฝึกหัดท้ายบท 3) การใช้ภาษา 4) ภาพประกอบและแผนที่ 5) ลักษณะรูปเล่มและการพิมพ์ 6) ด้านเนื้อหาตามลำดับ

ฉวีวรรณ เฝ้าวิทยานนท์ (2553) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง วรรณพิจิตร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดพิจิตร ผลการวิจัยพบว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมว่ามีความเหมาะสม โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 และนักเรียนมีความเห็นต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

พัชรี เอ็นดูราษฎร์ (2555) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องเปิดประตูสู่ระยอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 โรงเรียนวัดห้วยโป่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยองเขต1 ผลการวิจัยพบว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องเปิดประตูสู่ระยอง มีประสิทธิภาพ 81.37/92.27 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องเปิดประตูสู่ระยอง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นุชฉนิภรณ์ วงษ์กลม (2555) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม ชุดวัฒนธรรมพื้นบ้านตำนานพื้นเมืองเรื่องฮิตสิบสอง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่6 ผลการวิจัยพบว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง ฮิตสิบสอง มีประสิทธิภาพ 82.60/83.04ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง ฮิตสิบสอง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Campbell (1979, p.70) ได้วิจัยถึงความนิยมในหนังสือ ที่ได้รับความนิยมอย่างมาก พบว่า หนังสือที่ได้รับความนิยมอย่างมากนั้นเป็นเพราะมีรูปร่างลักษณะน่าสนใจ มีการออกแบบดี ตัวหนังสือไม่แน่น มีภาพประกอบกระจายอยู่ทั่วเล่ม แผนภาพต่างๆ มีความสัมพันธ์กับเนื้อหามากที่สุด และภาษาที่ใช้มีอารมณ์ขัน มีการเชื่อมโยงความคิดรวบยอดที่เป็นนามธรรมมากๆ เข้าด้วยกัน สถานการณ์ที่ใช้ก็มีอารมณ์ขันมีการเชื่อมโยง ความคิด รวบยอด ที่เป็นนามธรรมมาก ๆ เข้าด้วยกัน กับสถานการณ์ที่ผู้อ่านคุ้นเคย

Aunar (1979) ได้สำรวจเนื้อหาหนังสือในประเทศสิงคโปร์ พบว่าหนังสือสำหรับเด็กควรเป็นหนังสือเด็กที่สามารถบอกลักษณะนิสัยของแต่ละคนได้ สามารถบอกสถานที่หรือฉากของเรื่องได้และเป็นเรื่องที่ทำให้เกิดจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ สนองความอยากรู้อยากเห็นของเด็กหรืออาจเป็นเรื่องที่ลึกลับน่าพิศวง จึงเสนอแนะว่าควรสร้างเรื่องประเภทส่งเสริมจินตนาการให้แก่เด็กเพราะช่วยให้เด็กเข้าใจชีวิต เข้าใจปัญหาผู้อื่น ทั้งช่วยส่งเสริมให้มีความพยายามที่จะฟันฝ่าอุปสรรคความลำบากต่างๆที่ต้องเผชิญเมื่อโตเป็นผู้ใหญ่

Doyle (1987) ได้ศึกษาคุณลักษณะของการ์ตูนที่มีต่อนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ซึ่งทดสอบวัดด้วยการ์ตูนแนวใหม่ที่มีรูปแบบสำหรับชาย 5 แบบ สำหรับหญิง 5 แบบ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนมากชอบการ์ตูนซึ่งให้ความสนุกสนาน

Sewell (2003) ได้ทำการศึกษา นักเรียนในระดับประถมศึกษาที่เลือกหนังสืออ่านเสริมในเนื้อหาด้วยตนเอง ผลจากการศึกษาพบว่านักเรียนร้อยละ 63.7 เลือกไม่ตรงกับระดับนักเรียนที่กำลังอ่าน และร้อยละ 36.3 เลือกตรงกับระดับการอ่านระหว่างเรียน ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่เลือกหนังสือจากมุมหนังสือในห้องเรียนสูงมาก 90 เล่มจาก 168 เล่ม ดังนั้นครูผู้สอนต้องรู้ถึงความต้องการของหนังสือที่เด็กชอบ และควรกระตุ้นให้เด็กรู้จักเลือก สังเกตข้อมูล เพื่อจะได้หนังสืออ่านเสริมได้ตรงกับเนื้อหาในบทเรียน

จากงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่น่าเสนอนี้ สรุปได้ว่าการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่เป็นเรื่องราววัฒนธรรมประเพณีหรือเป็นหนังสือการ์ตูน นับเป็นการเพิ่มความสนใจในการศึกษาของผู้เรียน อันจะส่งผลให้ผู้เรียน เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และการสร้างหนังสือที่เป็นหนังสือการ์ตูนจะสร้างความสนใจมากยิ่งขึ้น นักเรียนสามารถบอกลักษณะนิสัยตัวละครสถานที่และฉากได้ รวมทั้งกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการอ่าน ซึ่งสามารถใช้เป็นหนังสือเสริมประสบการณ์ในการเรียนได้เป็นอย่างดี

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัย เรื่องการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ ปีการศึกษา 2556 มีข้อมูลที่ใช้ในการทำวิจัยดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 วิธีการดำเนินการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ จังหวัดนนทบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 8 ห้อง 240 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ จังหวัดนนทบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 1 ห้อง 30 คน เพราะนักเรียนกลุ่มดังกล่าวเป็นห้องประจำที่ผู้วิจัยเป็นที่ปรึกษา ซึ่งสามารถกำกับ ดูแล ได้สะดวก อีกประการคือระยะเวลาในการเรียนการสอนเป็นระยะเวลาสั้น เพราะนักเรียนเรียนแบบ Block Course ใช้เวลาเรียน 3 เดือนและฝึกงาน 3 เดือนจนสำเร็จการศึกษา

เนื้อหาหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ รายวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น จำนวน 1 เล่ม ประกอบด้วยเนื้อหา 4 เรื่องสอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน 4 หน่วย ใช้เวลาเรียนหน่วยละ 4 คาบๆละ 50 นาที

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

3.2.1 หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น จำนวน 1 เล่ม ประกอบด้วยเนื้อหา 4 หน่วยการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน 4 หน่วย ดังนี้

หน่วยที่ 1 ได้แก่ สินค้าเรา สินค้าเขา.....เราได้อะไร

หน่วยที่ 2 ได้แก่ เงิน เงิน เงิน ชื่อนี้ดี.....แต่มีปัญหา

หน่วยที่ 3 ได้แก่ แหล่งเงิน แหล่งงานของประเทศ

หน่วยที่ 4 ได้แก่ การพัฒนาเศรษฐกิจ:คำตอบคือคุณภาพชีวิตประชาชน โดยใช้เวลา

เรียนหน่วยละ 4 คาบๆละ 50 นาที

3.2.2 แผนการสอนอ่านแบบ PQ4R แบ่งออกเป็น 6 ขั้น คือ

ขั้นที่1 Preview (P) อ่านแบบคร่าวๆ

ขั้นที่2 Question (Q) ตั้งคำถาม

ขั้นที่3 Read (R1) อ่านเนื้อหาอย่างละเอียด

ขั้นที่4 Recite (R2) เล่าเนื้อหาที่อ่าน โดยไม่ต้องดูต้นฉบับ

ขั้นที่5 Review (R3) ทบทวนเนื้อหาอีกครั้ง

ขั้นที่6 Reflect (R4) แสดงความคิดเห็น และทำแบบทดสอบ

3.2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น เพื่อใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 4 เรื่องๆละ 15 ข้อ ทั้งหมด 60 ข้อ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก

3.2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อการใช้นักเรียนอ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ เป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 1 ชุด รวมทั้งหมด 18 ข้อ

3.3 วิธีการดำเนินการวิจัย

3.3.1 สร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี หลักการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมจากหนังสือ วารสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม

2. ศึกษาวิเคราะห์จุดมุ่งหมายหลักสูตร ขอบข่ายเนื้อหาวิชา จุดประสงค์รายวิชา มาตรฐานรายวิชาและคำอธิบายรายวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ.2546) ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาพาณิชยกรรม สาขางานธุรกิจค้าปลีก หมวดวิชาชีพ รายวิชา 2201 – 1016 เศรษฐศาสตร์เบื้องต้นและหลักสูตรสถานศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ จังหวัดนนทบุรี สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2

3. กำหนดโครงสร้างและลักษณะของหนังสืออ่านเพิ่มเติม โดยมีส่วนประกอบ คือ คำนำ สารบัญ เนื้อหา แบบฝึกหัด แบบทดสอบ และบรรณานุกรม

4. วิเคราะห์เนื้อหาจากบทเรียนทั้งหมด 11 หน่วย และคัดเลือกมา 4 หน่วย เป็นเรื่องเศรษฐศาสตร์มหภาค ซึ่งมีเนื้อหายากซับซ้อน คำศัพท์ยากและไกลตัวนักเรียน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 3.1 แสดงโครงสร้างหน่วยที่ 1 ของหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์

แผนการเรียนรู้ หน่วยที่	หนังสืออ่าน เพิ่มเติม หน่วยที่	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้		ชั่วโมง/ คาบ
			จุดประสงค์ นำทาง	จุดประสงค์ปลายทาง	
1. การค้า ระหว่าง ประเทศ	หน่วยที่ 1 สินค้าเรา สินค้าเขา..... เราได้อะไร	1.สาเหตุที่ทำให้เกิดการค้า ระหว่างประเทศ 2. ประโยชน์ของการค้า ระหว่างประเทศ 3. นโยบายการค้าระหว่าง ประเทศ 4. ความหมายและลักษณะ	1. บอกสาเหตุและ ประโยชน์ที่ทำให้เกิด การค้าระหว่างประเทศ ได้ 2. อธิบายการค้า ระหว่างประเทศได้ 3. อธิบายเรื่อง	รู้และเข้าใจเกี่ยวกับ ความหมาย ลักษณะ และประโยชน์ที่ทำให้ เกิดการค้าระหว่าง ประเทศพร้อมทั้ง วิธีการแก้ไขดุลการค้า และดุลการชำระเงิน	4

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนการเรียนรู หน่วยที่	หนังสืออ่าน เพิ่มเติม หน่วยที่	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้		ชั่วโมง/ คาบ
			จุดประสงค์ นำทาง	จุดประสงค์ ปลายทาง	
		<p>ของดุลการค้า</p> <p>5. ความหมายและลักษณะ ของดุลการชำระเงิน</p> <p>6. การแก้ไขดุลการค้าและ ดุลการชำระเงินขาดดุล</p>	<p>ดุลการค้า ดุลการชำระ เงินและการแก้ปัญหา การขาดดุลได้</p>		

ตารางที่ 3.2 แสดงโครงสร้างหน่วยที่ 2 ของหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยำรวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์

แผนการเรียนรู หน่วยที่	หนังสืออ่าน เพิ่มเติม หน่วยที่	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้		ชั่วโมง/ คาบ
			จุดประสงค์ นำทาง	จุดประสงค์ ปลายทาง	
2.เงินเพื่อ เงินฝืด เงินดิ่งตัวและวัฏ จักรเศรษฐกิจ	หน่วยที่ 2 เงิน เงิน เงิน ชื่อนี้ดี.....แต่มี ปัญหา	<p>1. เงินเพื่อ</p> <p>2. เงินฝืด</p> <p>3. การแก้ปัญหาเงิน เพื่อและเงินฝืด</p> <p>4. เงินดิ่งตัว</p> <p>5. วัฏจักรเศรษฐกิจ</p>	<p>1. บอกความหมาย ประเภท สาเหตุผล กระทบและการแก้ ปัญหาเงินเพื่อได้</p> <p>2. บอกความหมาย สาเหตุผลกระทบการ แก้ปัญหาเงินฝืดได้</p> <p>3. บอกความหมาย สาเหตุผลกระทบ ของวัฏจักรเศรษฐกิจ รวมทั้งการแก้ปัญหา เงินดิ่งตัวได้</p>	<p>รู้และเข้าใจเกี่ยวกับ ภาวะเงินเพื่อ เงิน ฝืด เงินดิ่งตัว และวัฏจักร เศรษฐกิจได้</p>	4

ตารางที่ 3.3 แสดงโครงสร้างหน่วยที่ 3 ของหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์

แผนการ เรียนรู้ หน่วยที่	หนังสืออ่าน เพิ่มเติม หน่วยที่	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้		ชั่วโมง/ คาบ
			จุดประสงค์ นำทาง	จุดประสงค์ ปลายทาง	
3.รายได้ ประชาชาติ	หน่วยที่ 3 แหล่ง เงิน แหล่งงานของ ประเทศ	1. ความหมายของ รายได้ประชาชาติ 2. ลักษณะและ ความสำคัญของ รายได้ประชาชาติ ประเภทต่างๆ 3. การคำนวณ รายได้ประชาชาติ 4. รายได้ ประชาชาติที่แท้จริง และประโยชน์ของ รายได้ประชาชาติ	1. บอกความหมายและ ความสำคัญของรายได้ ประชาชาติได้ 2. บอกวิธีการคำนวณ และสามารถคำนวณ รายได้ประชาชาติได้ 3. บอกประโยชน์ของ รายได้ประชาชาติได้	รู้และเข้าใจ เกี่ยวกับ ความหมาย ความสำคัญ การคำนวณ เปรียบเทียบและ ประโยชน์ของ รายได้ประชาชาติ	4

ตารางที่ 3.4 แสดงโครงสร้างหน่วยที่ 4 ของหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์

แผนการเรียนรู้ หน่วยที่	หนังสืออ่าน เพิ่มเติม หน่วยที่	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้		ชั่วโมง/ คาบ
			จุดประสงค์ นำทาง	จุดประสงค์ ปลายทาง	
4.การพัฒนา เศรษฐกิจ	หน่วยที่ 4 การ พัฒนาเศรษฐกิจ : คำตอบคือคุณภาพ ชีวิตประชาชน	1. ความหมายของการ พัฒนาเศรษฐกิจ 2. การวัดการพัฒนา เศรษฐกิจ 3. ลักษณะของประเทศ ที่กำลังพัฒนา 4. การวางแผนพัฒนา เศรษฐกิจ 5. แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติของ ไทย	1. บอกความหมายของ การพัฒนาเศรษฐกิจได้ 2. อธิบายหลักเกณฑ์ ในการวัดการพัฒนา เศรษฐกิจได้ 3. อธิบายลักษณะของ ประเทศกำลังพัฒนา ได้ 4. บอกความหมาย จุดมุ่งหมายและ ประเภทของ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ ได้ 5. บอกสาระสำคัญของ แผนพัฒนา เศรษฐกิจของไทยได้	รู้และเข้าใจเกี่ยวกับ ความหมายของการ พัฒนาเศรษฐกิจ การวัดการพัฒนา เศรษฐกิจ ลักษณะของ ประเทศกำลัง พัฒนาการ วางแผนพัฒนา เศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ	4

5. นำหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดย่ำรวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ จำนวน1เล่มเสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา เพื่อปรับปรุงแก้ไขจนอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นชอบ

3.3.2. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น โดยวิธีการดังนี้

1. นำหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดย่ำรวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ จำนวน1 เล่มซึ่งมี 4 หน่วยมาสร้างแบบทดสอบโดยกำหนดหน่วยละ 15 ข้อ ทั้งหมด 4 หน่วย รวม 60 ข้อเป็นปรนัยแบบ 4 ตัวเลือก

2. จากนั้นนำแบบทดสอบทั้งหมด เสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา เพื่อปรับปรุงแก้ไขจนอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นชอบ

3. นำเครื่องมือทั้งหมด ที่ได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา ไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญสาขาที่เกี่ยวข้องจำนวน 3 ท่าน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีระดับการพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา ความชัดเจนของภาษา และความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (อนูวัติ คุณแก้ว, 2546, น.163-164) ซึ่งมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่า ข้อสอบวัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่า ข้อสอบวัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น

ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่า ข้อสอบไม่วัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น

สูตรการหาค่า

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถาม

R แทน คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

เกณฑ์ ค่า IOC มากกว่า 0.5 หมายความว่า ผ่านเกณฑ์

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในครั้งนี มีค่า IOC เท่ากับ 0.67-1.00

4. นำแบบทดสอบที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาความสอดคล้อง (IOC) แล้วคัดแบบทดสอบที่ได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.5ขึ้นไป นำไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มนักเรียน

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ จังหวัดนนทบุรี ที่เคยเรียน เนื้อหาที่กำหนดไว้ข้างต้นมาแล้ว จำนวน 30 คน

5. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ทดลองใช้ มาวิเคราะห์หาค่าความยาก (p) มีค่าเท่ากับ 0.52 ค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าเท่ากับ 0.35 (เป็นรายชื่อและคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยาก-ง่ายระหว่าง 0.20 – 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป)

6. จัดพิมพ์แบบทดสอบ เพื่อนำไปใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

3.3.3 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ จำนวน 1 ชุด ทั้งหมด 18 ข้อ เป็นคำถามปลายปิดแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยใช้มาตรวัดเจตคติแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) มี 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.102-103)

- 5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด
- 4 หมายถึง พึงพอใจมาก
- 3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง
- 2 หมายถึง พึงพอใจน้อย
- 1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

ผลการประเมินที่ได้ นำไปหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.51 – 5.00	หมายถึง	พอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.51 – 4.50	หมายถึง	พอใจมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.51 – 3.50	หมายถึง	พอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.51 – 2.50	หมายถึง	พอใจน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00 – 1.50	หมายถึง	พอใจน้อยที่สุด

1. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ รายวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น สำหรับนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขางานธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา เพื่อปรับปรุงแก้ไขจนอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นชอบ

2. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ รายวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น สำหรับนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ชั้นปีที่ 2 สาขางานธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดียวกัน) กับตรวจเครื่องมือ)ตรวจสอบ เพื่อขอคำแนะนำ และข้อเสนอแนะในส่วนที่บกพร่อง

3. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้นั่งสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ รายวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น สำหรับนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบภาคสนาม โดยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของภาษา เนื้อหา ความเหมาะสมของคำถามและเวลาที่ใช้ แล้วจดบันทึกข้อบกพร่อง เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง ก่อนนำไปพิมพ์เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้นั่งสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ รายวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ทั้งหมด 4 หน่วยการเรียนรู้ โดยในแต่ละหน่วยใช้เวลาหน่วยละ 4 คาบๆละ 50 นาที ตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนจากหนังสืออ่านเพิ่มเติมชุด ยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ จำนวน 60 ข้อ โดยใช้เวลา 30 นาที แต่ละหน่วยมีจำนวนแบบทดสอบ 15 ข้อๆละ 1 คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์ผ่าน 8 ข้อขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 53.33 ทั้งนี้ครูผู้สอนดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อไม่ให้นักเรียนเปิดอ่านหนังสือก่อนหรือลอกข้อสอบกัน

2. ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างศึกษาเนื้อหาจากหนังสืออ่านเพิ่มเติมชุด ยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ ในห้องเรียนโดยใช้การอ่านแบบ PQ4R (Hewitt W., 1997) เป็นการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้รู้จักเตรียมการอ่าน ฝึกอ่านอย่างคล่องแคล่ว และเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง โดยมีจุดประสงค์ที่จะใช้กลวิธีการสอนอ่านอย่างเป็นระบบเพื่อปรับปรุง พัฒนาการอ่าน และนิสัยการอ่านของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ การอ่านแบบ PQ4R มี 6 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 Perview (P)

ใช้เวลาประมาณ 10 นาที

เริ่มด้วยให้นักเรียนกวาดสายตา (Skimming) คือการดูแบบคร่าวๆ ก่อนอ่านหนังสือเป็นขั้นตอนที่ช่วยให้นักเรียนปรับปรุงความเร็ว ความเข้าใจในการอ่าน โดยนักเรียนอ่านหัวข้อเรื่อง คำนำหรือย่อหน้าแรก ลักษณะตัวอักษรที่เด่นๆ กราฟ แผนภูมิ บทสรุป คำถามท้ายเรื่อง

ขั้นที่ 2 Question (Q)

ใช้เวลาประมาณ 10 นาที

เป็นขั้นที่ใช้วิธีการอ่านแบบเจาะจงเพื่อหาข้อมูล (Scanning) นักเรียนตั้งคำถามจากใจความสำคัญที่เขียนไว้หรือปรับเปลี่ยนหัวข้อให้อยู่ในรูปของคำถามแล้วให้นักเรียนเขียนคำถามที่ต้องการถามออกมาเพื่อที่จะหาคำตอบต่อไป โดยครูเป็นผู้ชี้แนะในกรณีที่นักเรียนมีปัญหาในการตั้งคำถามว่าจะต้องถามอะไร อย่างไร เป็นต้น

ขั้นที่ 3 Read (R1)

ใช้เวลาประมาณ 30 นาที

ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องโดยละเอียดเพื่อหาประโยคหลัก (Topic Sentence) หรือใจความสำคัญ (Main Idea) จากคำถามที่ตั้งไว้เพื่อหาคำตอบ ถ้ายังหาไม่ได้ให้ทวนกลับไปอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นที่ 4 Recite (R2)

ใช้เวลาประมาณ 50 นาที

เมื่อนักเรียนอ่านและตอบคำถามได้แล้วก็ต้องทำความเข้าใจกับบทเรียนและอธิบายสิ่งที่อ่านให้ครูหรือเพื่อนๆ ฟัง โดยไม่ต้องดูเนื้อเรื่อง เป็นการเล่าเรื่องด้วยคำพูดของตนเอง

ขั้นที่ 5 Review (R3)

ใช้เวลาประมาณ 20 นาที

ให้นักเรียนทบทวนสิ่งที่อ่านอย่างรวดเร็วอีกครั้งแล้วกลับไปดูส่วนสำคัญหลักๆ ว่าตรงประเด็นที่ต้องการหรือไม่

ขั้นที่ 6 Reflect (R4)

ใช้เวลาประมาณ 20 นาที

นักเรียนสะท้อนให้เห็นว่าตนสามารถใช้ข้อมูลหรือเนื้อหาที่ได้อ่านนั้นเชื่อมโยงกับความรู้ที่ตนมีอยู่เดิม โดยคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking) เกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนหรือได้อ่าน โดยการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน จดบันทึก

3. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนจากหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตร ตะกิดเศรษฐศาสตร์ จำนวน 60 ข้อ แต่ละหน่วยมีจำนวนแบบทดสอบ 15 ข้อๆ ละ 1 คะแนน โดย

กำหนดเกณฑ์ผ่าน 8 ข้อขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 53.33 ใช้เวลา 30 นาที ดำเนินการตามขั้นที่ 1- 6 ทุกๆ หน่วยการเรียนรู้ ตามที่กำหนดไว้

4. หลังจากทำแบบทดสอบทั้ง 4 หน่วยเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้นักเรียนอ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ รายวิชา เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างประเมินความพึงพอใจ เพื่อวัดระดับความพึงพอใจ

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบสอบถามประเมินความพึงพอใจ ทั้งหมดมาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สถิติในการวิเคราะห์หาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ และใช้สถิติทดสอบสมมติฐาน คือ สถิติทดสอบค่า t-test (Dependent Samples)

2. ประมวลผลโดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package For Social Science) แปลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

3. อภิปรายผล โดยใช้ตารางและการพรรณนา

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. หาค่าคะแนนเฉลี่ย (Arithmetic Mean) โดยใช้สูตร (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2553)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S.D = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	$S.D$	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มเป้าหมาย
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของนักเรียนแต่ละคนยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนนักเรียน

3. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการวิเคราะห์ ตามแนวคิดของบลูม (1976, p.139)

การหาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัด (IOC : Index of Itemobjective Congruence) คำนวณค่า IOC ดังนี้ (Rovinelli,& Hambleton, p.1977)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถาม
	R	แทน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

เกณฑ์ ค่า IOC มากกว่า 0.5 หมายความว่า ผ่านเกณฑ์

4. ดัชนีความยากง่าย (p) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร
(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, น.57-58)

$$P = \frac{R}{N}$$

P แทน ค่าความยากง่ายของคำถามแต่ละข้อ

R แทน จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนั้นถูก

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมดที่ทำข้อสอบข้อนั้น

5. หาค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

$$r = \frac{P_H - P_L}{\frac{n}{2}}$$

เมื่อ r แทน ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ

P_H แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มเก่งที่ทำแบบทดสอบถูก

P_L แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มอ่อนที่ทำแบบทดสอบถูก

n แทน จำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบทั้งหมด

6. การหาค่าความเชื่อมั่น ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s^2} \right]$$

α แทน ค่าความเที่ยง

n แทน จำนวนข้อคำถามในข้อสอบ

$\sum s_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ

s^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

7. สถิติที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนใช้

สูตร (t-test แบบ Dependent) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, น.57-58)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบกับค่าวิกฤติเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนแต่ละคน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	$\sum D$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนทุกคน
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนแต่ละคนยกกำลังสอง
	$(\sum D)^2$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนทุกคนยกกำลังสอง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเรื่อง การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ จังหวัดนนทบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 1 ห้อง 30 คนซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น 2)แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ จำนวน 4 หน่วยๆละ 15 ข้อ ทั้งหมด 60 ข้อ เป็นปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้นักเรียนอ่านเพิ่มเติมชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ จำนวน 18 ข้อ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย ซึ่งมีรายละเอียดการนำเสนอตามลำดับดังนี้

4.1 ผลการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์

4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่ใช้นักเรียนอ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

4.3 ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์

4.1 ผลการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์

ผู้วิจัยได้ข้อค้นพบ 2 ประการคือ 1) หนังสือเล่มนี้มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้กับการเรียนการสอนได้จริง เพราะมีการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญสาขาที่เกี่ยวข้องจำนวน 3 ท่าน ทั้งทางด้านความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา ความชัดเจนด้านภาษา และความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ มีค่าความสอดคล้องและหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือมีค่าเท่ากับ 0.67-1.00 ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ 2) การใช้เทคนิคการอ่านแบบ PQ4R (Hewitt W.,1997) สำหรับการอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ นักเรียนมีความรู้หลังเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 และ 3) ระดับความพึงพอใจของนักเรียนนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งประกอบด้วย เนื้อหา การใช้ภาษา ลักษณะรูปเล่มการพิมพ์ ภาพประกอบและแผนที่ นอกนั้นยังคุณค่าและประโยชน์อีกด้วย

4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่ใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่ใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ จำนวน 30 คน แสดงผลตามตารางดังนี้

ตารางที่ 4.1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ ที่ใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ จำนวน 4 หน่วยการเรียนรู้ ดังตารางต่อไปนี้

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	Mean	S.D.	t	Sig
หน่วยที่ 1	ก่อนเรียน	30	7.23		
	หลังเรียน	30	10.00	6.76*	0.00
หน่วยที่ 2	ก่อนเรียน	30	5.13		
	หลังเรียน	30	8.73	2.55*	0.00
หน่วยที่ 3	ก่อนเรียน	30	4.00		
	หลังเรียน	30	8.87	2.77*	0.00
หน่วยที่ 4	ก่อนเรียน	30	5.73		
	หลังเรียน	30	8.67	2.71*	0.00
ภาพรวม	ก่อนเรียน	30	5.52		
	หลังเรียน	30	9.07	3.70*	0.00

หมายเหตุ. *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ ที่ใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ จำนวน 4 หน่วยการเรียนรู้ พบว่า

หน่วยที่ 1 เรื่องสินค้าเรา สินค้าเขา...เราได้อะไร พบว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 7.23 จากก่อนเรียน (Mean = 7.23, S.D.= 2.25) และได้คะแนนเฉลี่ย 10.00 จากหลังเรียน (Mean = 10.00, S.D.=1.54) เมื่อทดสอบทางสถิติ Paired t-test พบว่านักเรียนมีความรู้หลังเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 6.76$, Sig = 0.00)

หน่วยที่ 2 เรื่อง เงิน เงิน เงิน ชื่อนี้ดี...แต่มีปัญหา พบว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 5.13 จากก่อนเรียน (Mean = 5.13, S.D. =1.50) และได้คะแนนเฉลี่ย 8.73 จากหลังเรียน (Mean = 8.73, S.D.= 1.57) เมื่อทดสอบด้วยสถิติ Paired t-test พบว่านักเรียนมีความรู้หลังเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.55$, Sig = 0.00)

หน่วยที่ 3 เรื่อง แหล่งเงิน แหล่งงานของประเทศ พบว่านักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 4.00 จากก่อนเรียน (Mean = 4.00, S.D. =1.20) และได้คะแนนเฉลี่ย 8.87 จากหลังเรียน (Mean = 8.87, S.D.=1.72) เมื่อทดสอบด้วยสถิติ Paired t-test พบว่านักเรียนมีความรู้หลังเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.77$, Sig = 0.00)

หน่วยที่ 4 เรื่อง การพัฒนาเศรษฐกิจ : คำตอบคือคุณภาพชีวิตประชาชน พบว่านักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 5.73 จากก่อนเรียน (Mean = 5.73, S.D. = 1.70) และได้คะแนนเฉลี่ย 8.67 จากหลังเรียน (Mean = 8.67, S.D.= 1.35) เมื่อทดสอบด้วยสถิติ Paired t-test พบว่านักเรียนมีความรู้หลังเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.71$, Sig = 0.00)

เมื่อเปรียบเทียบความรู้ในภาพรวมระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ t-test พบว่านักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 5.52 จากก่อนเรียน (Mean = 5.52, S.D. =1.66) และได้คะแนนเฉลี่ย 9.07 จากหลังเรียน (Mean = 9.07, S.D. = 1.55) เมื่อทดสอบด้วยสถิติ Paired t-test นักเรียนมีความรู้หลังเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 3.70$, Sig = 0.00)

4.3 ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์

1. ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์

รายการประเมิน	จำนวน	ร้อยละ
1.นักเรียนเคยเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์หรือไม่		
- เคยเรียน	30	100
- ไม่เคยเรียน	0	0
2.นักเรียนชอบวิชาเศรษฐศาสตร์หรือไม่		
- ชอบมากที่สุด	7	23.33
- ชอบปานกลาง	22	73.33
- น้อย	1	3.33
3.นักเรียนคิดว่าวิชาเศรษฐศาสตร์มีความยาก - ง่ายเพียงใด		
- ยากมาก	2	6.67
- ยากปานกลาง	28	93.33
- ง่ายมาก	0	0

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่าข้อมูลทั่วไปของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 พบว่านักเรียนเคยเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์มาแล้ว จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 100 นักเรียน

ส่วนใหญ่จำนวน 22 คนชอบวิชาเศรษฐศาสตร์ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 73.33 และนักเรียนส่วนใหญ่จำนวน 28 คน คิดว่าวิชาเศรษฐศาสตร์มีความยากระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 93.33

2. ระดับความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์

ตารางที่ 4.3 ระดับความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านเนื้อหา			
1.1 จัดลำดับเนื้อหา ทำความเข้าใจได้ง่าย	4.23	0.67	มาก
1.2 ความยาวแต่ละเรื่องเหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียน	4.40	0.77	มาก
1.3 ช่วยเพิ่มพูนความรู้ให้กับผู้เรียน	4.46	0.57	มาก
1.4 ได้รับความเพลิดเพลินจากการอ่าน	4.13	0.93	มาก
รวมด้านเนื้อหา	4.30	0.73	มาก
2. ด้านการใช้ภาษา			
2.1 การใช้ภาษาสื่อความหมายได้ชัดเจน	4.33	0.84	มาก
2.2 ใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับวัยและเข้าใจง่าย	4.40	0.62	มาก
2.3 คำชี้แจงของการใช้หนังสือชัดเจน	4.20	0.66	มาก
รวมด้านการใช้ภาษา	4.31	0.71	มาก
3. ด้านลักษณะรูปเล่มและการพิมพ์			
3.1 การจัดทำรูปเล่มเหมาะสม เปิดอ่านง่าย	4.43	0.70	มาก
3.2 ลักษณะของปกหนังสือรูปเล่ม สีสันและขนาดกะทัดรัด สะดวกต่อการพกพา	4.44	0.72	มาก
3.3 ตัวอักษรที่ใช้สวยงาม อ่านง่ายและชัดเจน	4.13	0.68	มาก
รวมด้านลักษณะรูปเล่มและการพิมพ์	4.33	0.70	มาก

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
4.ด้านภาพประกอบและแผนที่			
4.1จำนวนของภาพประกอบ	4.23	0.67	มาก
4.2 ภาพประกอบและแผนที่สร้างความเข้าใจได้	4.10	0.66	มาก
4.3 ตัวการ์ตูนที่ใช้ดำเนินเรื่องให้อารมณ์หลากหลาย ตามสถานการณ์ชวนให้ติดตาม	4.36	0.71	มาก
รวมด้านภาพประกอบและแผนที่	4.23	0.68	มาก
5. ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ			
5.1ช่วยให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่2 มีหนังสืออ่านเพิ่มเติมในวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น	4.40	0.56	มาก
5.2 ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่าน จับใจความ จับประเด็นสำคัญ	4.36	0.61	มาก
5.3 ช่วยกระตุ้นให้นักเรียน รักการอ่าน อยากรู้ อยากเห็น เป็นการนำไปสู่นิสัยใฝ่ค้นคว้า	4.16	0.74	มาก
5.4 ช่วยให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลินใจ	4.20	0.71	มาก
5.5 เป็นแนวทางหรือตัวอย่างในการจัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับนักเรียน ครูและผู้สนใจได้	4.33	0.71	มาก
รวมด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ	4.29	0.67	มาก
รวมทั้งฉบับ	4.29	0.70	มาก

จากตารางที่ 4.3 แสดงระดับความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.29, S.D. = 0.70) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

ด้านเนื้อหา นักเรียนพึงพอใจในเรื่องการช่วยเพิ่มพูนความรู้ให้กับผู้เรียน อยู่ในระดับมาก (Mean = 4.46, S.D.= 0.57) ระดับรองลงมาคือความยาวแต่ละเรื่องเหมาะสมกับวัยและความ

สนใจของนักเรียนอยู่ในระดับ มาก (Mean = 4.40, S.D.= 0.77) จัดลำดับเนื้อหา ทำความเข้าใจได้ง่าย (Mean= 4.23, S.D. = 0.67)และได้รับความเพลิดเพลินจากการอ่าน (Mean = 4.13, S.D. = 0.93)

ด้านการใช้ภาษา นักเรียนมีความพึงพอใจการใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับวัยและเข้าใจง่ายอยู่ในระดับ มาก (Mean = 4.40, S.D. = 0.62) ระดับรองลงมาก็คือการใช้ภาษาสื่อความหมายได้ชัดเจนอยู่ในระดับ มาก (Mean = 4.33, S.D.= 0.84) และคำชี้แจงของการใช้หนังสือชัดเจน (Mean = 4.20 ,S.D. = 0.66)

ด้านลักษณะรูปเล่มและการพิมพ์ นักเรียนมีความพึงพอใจในเรื่องลักษณะของปกหนังสือรูปเล่ม สีสันทันและขนาดกะทัดรัด สะดวกต่อการพกพา อยู่ในระดับ มาก (Mean = 4.44, S.D. = 0.72) ระดับรองลงมาก็คือการจัดทำรูปเล่มเหมาะสม เปิดอ่านง่าย อยู่ในระดับมาก (Mean = 4.43, S.D. = 0.70) และตัวอักษรที่ใช้สวยงาม อ่านง่ายและชัดเจน (Mean = 4.13, S.D. = 0.68)

ด้านภาพประกอบและแผนที่ นักเรียนมีความพึงพอใจในเรื่องตัวการ์ตูนที่ใช้ดำเนินเรื่องให้อารมณ์หลากหลาย ตามสถานการณ์ชวนให้ติดตาม อยู่ในระดับ มาก (Mean = 4.36, S.D. = 0.71) ระดับรองลงมาก็คือจำนวนของภาพประกอบ อยู่ในระดับ มาก (Mean = 4.23, S.D. = 0.67) ภาพ ประกอบและแผนที่สร้างความเข้าใจได้ (Mean = 4.10, S.D. = 0.66)

ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่จะได้รับ นักเรียนมีความพึงพอใจในเรื่องการช่วยให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่2 มีหนังสืออ่านเพิ่มเติมในวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น อยู่ในระดับ มาก (Mean= 4.40, S.D. = 0.56)ระดับรองลงมาก็คือ ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่าน จับใจความ จับประเด็นสำคัญอยู่ในระดับ มาก (Mean = 4.36, S.D. = 0.61) เป็นแนวทางหรือตัวอย่างในการจัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับนักเรียน ครูและผู้สนใจได้ (Mean = 4.33, S.D. = 0.71) ช่วยให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลินใจ (Mean = 4.20, S.D. = 0.71) และช่วยกระตุ้นให้นักเรียน รักการอ่าน อยากรู้ อยากเห็น เป็นการนำไปสู่นิสัยใฝ่ค้นคว้า (Mean = 4.16, S.D.= 0.74)

ตารางที่ 4.4 ระดับความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ คิดเป็นรายด้าน

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านเนื้อหา	4.30	0.73	มาก
2. ด้านการใช้ภาษา	4.31	0.71	มาก
3. ด้านลักษณะรูปเล่มและการพิมพ์	4.33	0.70	มาก
4. ด้านภาพประกอบและแผนที่	4.23	0.68	มาก
5. ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่จะได้รับ	4.29	0.67	มาก
รวมทั้งฉบับ	4.29	0.70	มาก

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.29, S.D.= 0.70) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดตามลำดับ ดังนี้ (1) ด้านลักษณะรูปเล่มและการพิมพ์ (Mean = 4.33, S.D.= 0.70) (2) ด้านการใช้ภาษา (Mean = 4.31, S.D. = 0.71) (3)ด้านเนื้อหา (Mean = 4.30, S.D. = 0.73) (4) ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่จะได้รับ (Mean = 4.29, S.D = 0.67) และ (5) ด้านภาพประกอบและแผนที่ (Mean = 4.23, S.D. = 0.68)

ส่วนข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม สรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนต้องการให้เพิ่มรูปภาพให้มีสีสันมากขึ้น
2. อยากให้จัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติม เป็นฉบับที่ 2 หลากๆเล่มและหลากหลายเรื่อง เนื่องจากอ่านแล้วสนุกเพลิดเพลิน เข้าใจในเนื้อหาง่ายขึ้น ตัวหนังสือที่ใช้อ่านง่ายใช้ภาษาเหมาะสมกับวัยรุ่น อีกทั้งยังสามารถนำไปใช้ประโยชน์กับนักเรียนรุ่นอื่นๆได้อีกด้วย

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเรื่อง การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตร สกิดเศรษฐศาสตร์ วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตร สกิดเศรษฐศาสตร์ วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น
2. เพื่อหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตร สกิดเศรษฐศาสตร์ ก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อวัดระดับความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตร สกิดเศรษฐศาสตร์

สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่อ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตร สกิดเศรษฐศาสตร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ จังหวัดนนทบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 8 ห้อง 240 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ จังหวัดนนทบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 1 ห้อง 30 คน

เนื้อหาหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ วิชาเศรษฐศาสตร์ เบื้องต้น จำนวน 1 เล่ม ประกอบด้วยเนื้อหา 4 เรื่องสอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน 4 หน่วย ใช้เวลาเรียนหน่วยละ 4 คาบๆละ 50 นาที

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ประกอบด้วยเนื้อหา 4 เรื่องที่สอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน 4 หน่วย
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น
3. แบบสอบถามความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อการใช้นักเรียนอ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

1. สร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ จากบทเรียนทั้งหมด 11 หน่วย และได้เลือกมา 4 หน่วยดังนี้ หน่วยที่ 1 สินค้าเราสินค้าเขา...เราได้อะไร หน่วยที่ 2 เงิน เงิน ชื่อนี้ดี....แต่มีปัญหา หน่วยที่ 3 แหล่งเงิน แหล่งงานของประเทศ หน่วยที่ 4 การพัฒนาเศรษฐกิจ: คำตอบคือคุณภาพชีวิตประชาชน
2. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากหนังสืออ่านเพิ่มเติมชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ จำนวน 60 ข้อเป็นปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก
3. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้นักเรียนอ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ จำนวน 1 ชุดทั้งหมด 18 ข้อ
4. นำหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา เพื่อปรับปรุงแก้ไขและเห็นชอบ รวมทั้งการให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพแล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่ม (Try out) จำนวน 30 คน เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่เหมาะสม หลังจากนั้นนำเครื่องมือทั้งหมดไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เมื่อนักเรียนกลุ่มตัวอย่างใช้เครื่องมือเรียบร้อยแล้วจึงให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด 4 หน่วยการเรียนรู้ ในแต่ละหน่วยใช้เวลาหน่วยละ 4 คาบๆ ละ 50 นาที โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1) ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนจากหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ จำนวน 60 ข้อ 2) ให้นักเรียนศึกษาเนื้อหาจากหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ PQ4R (Hewitt W., 1997) มี 6 ขั้นตอน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นที่ 1-6 ทุกๆ หน่วยการเรียนรู้ 3) ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน 4) นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ (t-test) และ โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package For Social Science)

การวิเคราะห์ข้อมูล

- นำผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบสอบถามประเมินความพึงพอใจทั้งหมดมาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สถิติในการวิเคราะห์หาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ และใช้สถิติทดสอบสมมุติฐาน คือ สถิติทดสอบค่า t-test (Dependent Samples)

- ประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package For Social Science) แปลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

- อภิปรายผล โดยใช้ตารางและการพรรณนา

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ ผู้วิจัยได้ข้อค้นพบ 2 ประการคือ 1) หนังสือเล่มนี้มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้กับการเรียนการสอนได้จริง เพราะมีการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญสาขาที่เกี่ยวข้องจำนวน 3 ท่าน ทั้งทางด้านความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา ความชัดเจนด้านภาษา และความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ มีค่าความสอดคล้องและหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือมีค่าเท่ากับ 0.67-1.00 ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ 2) การใช้เทคนิคการอ่านแบบ PQ4R (Hewitt W.,1997) สำหรับการอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ นักเรียนมีความรู้หลังเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 และ 3) ระดับความพึงพอใจของนักเรียนนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งประกอบด้วย เนื้อหา การใช้ภาษา ลักษณะรูปเล่มการพิมพ์ ภาพประกอบและแผนที่ นอกนั้นยังคุณค่าและประโยชน์อีกด้วย

5.1.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ เมื่อเปรียบเทียบความรู้ ภาพรวมระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test พบว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 5.52 จากก่อนเรียน (Mean = 5.52, S.D. = 1.66) และได้คะแนนเฉลี่ย 9.07 จากหลังเรียน (Mean = 9.07, S.D. = 1.55) เมื่อทดสอบด้วยสถิติ Paired t-test นักเรียนมีความรู้หลังเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ($t = 3.70$, Sig = 0.00) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.1.3 ระดับความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.29, S.D. = 0.70) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดตามลำดับ ดังนี้ (1) ด้านลักษณะรูปเล่มและการพิมพ์ (Mean = 4.33, S.D = 0.70) (2) ด้านการใช้ภาษา (Mean = 4.31,

S.D. = 0.71) (3)ด้านเนื้อหา (Mean = 4.30, S.D. = 0.73) (4) ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่จะได้รับ (Mean = 4.29, S.D.= 0.67) และ (5) ด้านภาพประกอบและแผนที่ (Mean = 4.23, S.D. = 0.68)

5.2 อภิปรายผล

จากผลการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผล ดังนี้

5.2.1 ผลจากการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ ผู้วิจัยพบว่า ผลของการใช้หนังสือเล่มนี้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ดังนั้นหนังสือเล่มนี้นำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนเป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีระดับความพึงพอใจที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากซึ่งประกอบด้วย เนื้อหา การใช้ภาษา ลักษณะรูปเล่ม การพิมพ์ ภาพประกอบและแผนที่ นอกจากนั้นยังคุณค่าและประโยชน์อีกด้วย (จากข้อคิดเห็นของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ปี2556)

5.2.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ พบว่า นักเรียนมีความรู้หลังเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ บันลือ พฤษะวัน (2524) ถวัลย์ มาศจรัส (2535) สมพร จารุณภู (2540) และจินตนา ไบกาชุย (2547) กล่าวว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมควรมีการกำหนดจุดประสงค์ของการเขียน มีการนำเสนอเนื้อหาสาระในลักษณะที่ส่งเสริมให้ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจเรื่องราวได้ การใช้ภาษาหรือสำนวนต้องเหมาะสมกับวัย เข้าใจง่ายมีความชัดเจน สอดแทรกอารมณ์ขัน มีภาพและสีประกอบ แผนที่ ตารางซึ่งการใช้ภาพทำให้หนังสือเป็นที่น่าสนใจ มีความสนุกสนานเพลิดเพลินและช่วยเสริมเนื้อหาให้ชัดเจนเพราะภาพช่วยเสริมความรู้ ความเข้าใจและพัฒนาทางสติปัญญาของผู้อ่าน ได้อย่างเหมาะสมและยังสอดคล้องกับงานวิจัย อ่อนสา เกตุแก้ว (2552) นิรมล บุญรักษา (2554) ที่ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เพราะว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่สร้างขึ้นมีเนื้อสาระการเรียนรู้ที่นักเรียนศึกษาแล้วเข้าใจได้ง่าย ชัดเจนและภาษาที่ใช้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน มีภาพประกอบ สรุปรูปภาพมีสีสันสวยงาม อีกทั้งการ์ตูน สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี การนำการ์ตูนเสนอเป็นเรื่องราวแทนการเสนอเรื่องราวเฉพาะตัวอักษรเพียงอย่างเดียว ทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้เร็ว ได้ทั้งความรู้และความเพลิดเพลินไปกับภาพ มีกิจกรรมหลังการศึกษาหนังสืออ่านเพิ่มเติม และเนื่องมาจากการสอนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่มีประสิทธิภาพนั้น เป็นการนำเสนอความรู้โดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียน

อีกประการหนึ่งผู้วิจัย พบว่า การอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมโดยใช้การอ่านแบบ PQ4R ซึ่งมีทั้งหมด 6 ขั้นตอนนั้น เป็นปัจจัยเสริมที่ทำให้ผลของการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาพรวมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ มีความรู้หลังเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ($t = 3.70$, $Sig = 0.00$) อีกด้วย สอดคล้องกับแนวคิดของ Cross and Paris (1988); Schraw and Dennison (1994) เข็มจิต บูรณ์ โภคา (2533) และสุเทียบ ละอองทอง (2545) ที่กล่าวว่า การอ่านแบบ PQ4R หรือการอ่านแบบอภิปัญญา เป็นกระบวนการทางความคิดของผู้อ่านที่เกิดจากการใช้กิจกรรม ความรู้เกี่ยวกับปัญญาและการควบคุม การใช้ทักษะนั้นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ องค์ประกอบที่ทำให้การอ่านเกิดประสิทธิภาพ คือการทำความเข้าใจกับจุดประสงค์ บทอ่าน ค้นหาหรือลักษณะสำคัญของสิ่งที่อ่าน และสอดคล้องกับงานวิจัยของกรรณิการ์ ทัพขวา (2552) พบว่า กลวิธีการสอนแบบ PQ4R เป็นการสอนอ่านที่สามารถส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านและเกิดทักษะในการจำ ส่งเสริมความคงทนในการจำของผู้เรียนอย่างถาวร ทั้งนี้ผู้เรียนจะต้องอาศัยเวลาในการฝึกฝน เรียนรู้สิ่งต่างๆด้วยตัวเอง ครูผู้สอนต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยกลวิธีต่างๆและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่การศึกษา สามารถที่จะพัฒนาทักษะการอ่านของตนให้มีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จยิ่งขึ้นไป

5.2.3 ระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ รายวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ระดับความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ ด้านลักษณะรูปเล่มและการพิมพ์ ด้านการใช้ภาษา ด้านเนื้อหา ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่จะได้รับ ด้านภาพประกอบและแผนที่ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.33 4.31 4.30 4.29 และ 4.23 ตามลำดับ สะท้อนให้เห็นว่าการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ ประสบความสำเร็จทุกด้าน อาจมีบางรายการที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่ารายการอื่นทั้งหมด แต่ก็ยังอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก จะเห็นได้ว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ รายวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ มีส่วนในการส่งเสริมการเรียนการสอนของครูและนักเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ จินตนา ไบกาชุยี (2542) ที่ว่ากระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ สนับสนุนให้มีการผลิตและการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอย่างกว้างขวางและแพร่หลาย ทั้งนี้เพราะการเรียนการสอนของครูและนักเรียน จะใช้เพียงหนังสือเรียน

ที่กำหนดให้เรียนในชั้นเรียนแต่เพียงอย่างเดียว บางครั้งอาจใช้เพียงหนึ่งเล่ม หนึ่งรายวิชาหากเป็น เช่นนี้การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรจะไม่บรรลุเป้าหมาย โดยเฉพาะจุดมุ่งหมายของ หลักสูตรที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนแล้วว่า ให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะ“มีนิสัยรักการอ่านและใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ” ดังนั้นการบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้นั้นผู้สอนและผู้เรียนจะต้องใช้สื่อการเรียน การสอนที่หลากหลาย นอกเหนือจากหนังสือเรียนที่กำหนดไว้ หนังสืออ่านเพิ่มเติมจึงมีบทบาทใน การเรียนการสอนเกือบเทียบเท่าหนังสือเรียน และยังคงคล้องกับงานวิจัยของภาวณี ด้านศิระ วาณิชย์ (2553) การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม ให้คุณค่าและประโยชน์ แบบฝึกหัด การใช้ภาษา ภาพประกอบและแผนผัง รวมทั้งลักษณะรูปเล่มและการพิมพ์

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

ด้านเนื้อหา นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก ทางด้านเนื้อหาได้แก่ การช่วย เพิ่มพูนความรู้ให้กับผู้เรียน ความยาวแต่ละเรื่องเหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียน จัดลำดับเนื้อหา ทำความเข้าใจได้ง่าย และได้รับความเพลิดเพลินจากการอ่าน สอดคล้องกับแนวคิด ของบันลือ พุกกะวัน (2524) จินตนา ไบกาชุยิ (2547) และ Huck (1961) กล่าวว่า การเล่าเรื่องเป็น การเขียนเล่าประสบการณ์ให้ผู้อ่านได้รับรู้ในลักษณะการบรรยาย มีการพูดคุยสนทนา เพื่อให้เรื่อง ดำเนินไป มีการใช้สรรพนามระหว่างผู้อ่านกับผู้เรียน สาระบันเทิง เป็นวิธีการเขียนที่ผสมผสาน ระหว่างการเขียนแบบสารคดีและบันเทิงคดีเข้าด้วยกัน มีการสมมติตัวละคร ฉาก และใช้กลวิธีเขียน แบบเรื่องสั้น นิยาย เพื่อให้เรื่องสนุกสนานชวนอ่านและเนื้อเรื่อง ต้องมีคุณค่าเหมาะสมกับ นักเรียน ลีลาในการเขียนเสนอเรื่องราว ชัดเจน บทสนทนาเป็นธรรมชาติ อีกทั้งเรื่องราวนั้นๆควร สัมพันธ์กับพื้นฐานประสบการณ์ของเด็ก อ่านแล้วเข้าใจ ช่วยพัฒนาในด้านความสนใจ บอก ความรู้สึก เกิดอารมณ์ร่วม เป็นเรื่องที่น่าสนใจของสังคม เป็นเรื่องที่ยากหรือยากเห็น ความรัก ความกล้า ความตื่นเต้น ประหลาดใจ ความอบอุ่น ความเท่าเทียมกัน เรื่องราวบางตอนควรจะมี ความตลก ขบขัน หรือแสดงถึงความร่าเริง สนุกสนานสอดแทรกบ้างจะทำให้มีชีวิตชีวาขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของอมรรัตน์ ทรัพย์ดี (2552) เรื่อง การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง วังนารายณ์ราชินีเวศน์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ เทพสตรี พบว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมมีเนื้อหาสาระประโยชน์ น่าสนใจ สำนวนภาษาเข้าใจง่าย ปก -

ภาพประกอบสะท้อนเนื้อเรื่องทำให้นักเรียนสนใจอ่าน รูปภาพมีสีสันสวยงาม มีตัวการ์ตูนประกอบ ทำให้นักเรียนสรุปเรื่องและใจความสำคัญของเรื่องในแต่ละหน่วยได้

ด้านการใช้ภาษา นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก ทางด้านการใช้ภาษา ได้แก่ การใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับวัยและเข้าใจง่าย การใช้ภาษาสื่อความหมายได้ชัดเจน และคำชี้แจงของการใช้หนังสือชัดเจน สอดคล้องกับแนวคิดของบันลือ พฤษะวัน (2524) จินตนา ไบกาชู ยี (2547) ที่ว่าการใช้คำที่ถูกต้องตามหลักภาษาตรงความหมาย สะกดถูกต้องตามหลักพจนานุกรม เลือกใช้คำเด่นๆ หลีกเลียงคำศัพท์วิชาการ ใช้ศัพท์ที่บัญญัติแล้ว และใช้สำนวนภาษาที่เพิ่มสีสัน มีความกระชับรัดกุม ใช้ภาษาที่ถูกต้อง นำอ่านเข้าใจง่าย ระดับภาษาต้องเหมาะสมกับวัย ภาษาเป็นที่นิยมใช้ในสังคม บทสนทนา ตรงกับลักษณะ บุคลิกของตัวละคร ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ สอดแทรกอารมณ์ขันนำไปสู่จุดสำคัญได้ดี

ด้านลักษณะรูปเล่มและการพิมพ์ นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทางด้านลักษณะรูปเล่มและการพิมพ์ ได้แก่ ลักษณะของปกหนังสือรูปเล่ม สีสันและขนาดกะทัดรัด สะดวกต่อการพกพา การจัดทำรูปเล่มเหมาะสม เปิดอ่านง่าย และตัวอักษรที่ใช้สวยงาม อ่านง่าย และชัดเจน สอดคล้องกับแนวคิดของ Huck (1961) บันลือ พฤษะวัน (2524) ที่ว่ารูปภาพและรูปเล่มต้องชวนอ่าน ตัวหนังสือควรพิมพ์ชัดเจนเพื่อที่จะล่อให้นักเรียนสนใจอ่านหนังสือ จำเป็นต้องมีภาพประกอบ ไม่ว่าจะเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ก็ต้องการดูภาพประกอบบางลักษณะที่บอกความสำคัญของตอนนั้น แต่อาจจำเป็นน้อยกว่าเด็กและยังสอดคล้องกับงานวิจัย นิรมล บุญรักษา (2554) เรื่อง ผลการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมสาระงานบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และเจตคติทางการเรียน วิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่4 โรงเรียนวัดท่าข้าม กรุงเทพมหานคร พบว่ารูปเล่มภายนอกสวยงามน่าสนใจ ภาษาที่ใช้ในหนังสืออ่านเพิ่มเติมเมื่อศึกษาแล้วเข้าใจง่าย ภาพประกอบหนังสืออ่านเพิ่มเติมชัดเจน น่าสนใจ และช่วยทำให้เกิดความเข้าใจ กิจกรรมในหนังสืออ่านเพิ่มเติมมีความเหมาะสม เมื่อได้ทำกิจกรรมแล้วเกิดความรู้สึกที่ดีต่อการเรียน ทำให้เจตคติทางการเรียนหลังเรียนอยู่ในระดับมาก

ด้านภาพประกอบและแผนที่ นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทางด้านภาพประกอบและแผนที่ ได้แก่ ตัวการ์ตูนที่ใช้ดำเนินเรื่องให้อารมณ์หลากหลาย ตามสถานการณ์ชวนให้ติดตาม จำนวนของภาพประกอบ ภาพประกอบและแผนที่สร้างความเข้าใจได้สอดคล้อง

กับแนวคิดของบันลือ พฤกษ์วัน (2524) ถวัลย์ มาศจรัส (2535) และยุทธพงษ์ สืบภักดี (2010) กล่าวว่า ภาพประกอบเป็นเนื้อหาส่วนที่เป็นภาพซึ่งปรากฏในเอกสาร สิ่งพิมพ์ต่างๆ นอกเหนือจากเนื้อหาข้อความที่เป็นตัวอักษร ภาพเหล่านี้อาจเป็นภาพวาดหรือภาพถ่ายก็ได้ เพราะภาพเหล่านั้นจะช่วยเสริมเนื้อหาให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ภาพประกอบมีความสำคัญมาก เพราะสามารถให้รายละเอียด และความเหมือนจริงเกินคำบรรยาย ให้ความสวยงามและความประทับใจ ผู้อ่านมีความรู้สึก รับรู้เรื่องราวดังกล่าวด้วยตนเอง ซึ่งภาพประกอบควรเสริมให้เนื้อหาเด่นชัดเป็นเรื่องเดียวกัน การวางภาพ เป็นไปในลักษณะสวยงาม มีช่องว่าง คูแล้วเหมาะสมกับขนาดและวัยของนักเรียน บุคลิกตัวละครมีลักษณะเด่นชัด ลักษณะท่าทาง แสดงอาการเคลื่อนไหว เข้ากับเนื้อเรื่องตรงกันจากภาพหนึ่งและภาพต่อไป ควรเป็นภาพสี เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจมากขึ้น

ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่จะได้รับ นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทางด้านคุณค่าและประโยชน์ที่จะได้รับ ได้แก่ การช่วยให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 มีหนังสืออ่านเพิ่มเติมในวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่าน จับใจความ จับประเด็นสำคัญ เป็นแนวทางหรือตัวอย่างในการจัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับนักเรียน ครูและผู้สนใจได้ ช่วยให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลินใจ และช่วยกระตุ้นให้นักเรียน รักการอ่าน อยากรู้ อยากรู้อยากเห็น เป็นการนำไปสู่นิสัยใฝ่ค้นคว้า สอดคล้องกับแนวคิดของสมพร จารุณัฐ (2540) จินตนา ไบกาชุย (2547) ที่ว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมควรมีเนื้อหาสาระที่เกี่ยวกับความรู้หรือทักษะ ความคิดรวบยอด หลักการหรือทฤษฎีเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่อง สอดแทรกแนวความคิดที่ช่วยให้อ่านเกิดเจตคติที่เหมาะสม กระตุ้นให้อ่านเกิดความสนใจและกระตือรือร้นที่จะศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง โดยการเน้นเรื่องราวที่นักเรียนสนใจเห็นความสำคัญ ซึ่งเป็นประโยชน์แก่อ่านในการดำเนินชีวิต การศึกษาหาความรู้รวมทั้งก่อให้เกิดความเจริญงอกงาม ส่งเสริมให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ สติปัญญา เจตคติที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบุบผา ชุมพรพ่อง (2549) หนังสืออ่านเพิ่มเติมเพื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีจุดมุ่งหมายที่น่าสนใจที่สอดคล้องในด้านเจตคติคือ เพื่อช่วยปลูกฝัง คุณธรรม จริยธรรม เจตคติและค่านิยมที่พึงประสงค์ เพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่านและนักเรียนใช้การอ่านพัฒนาตน จนสามารถเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม สรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนต้องการให้เพิ่มรูปภาพให้มีสีสันมากขึ้น
2. ต้องการให้จัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติม อีกหลายๆเล่ม เนื่องจากอ่านแล้วสนุกเพลิดเพลินเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น ตัวหนังสือที่ใช้อ่านง่ายใช้ภาษาเหมาะสมกับวัยรุ่น

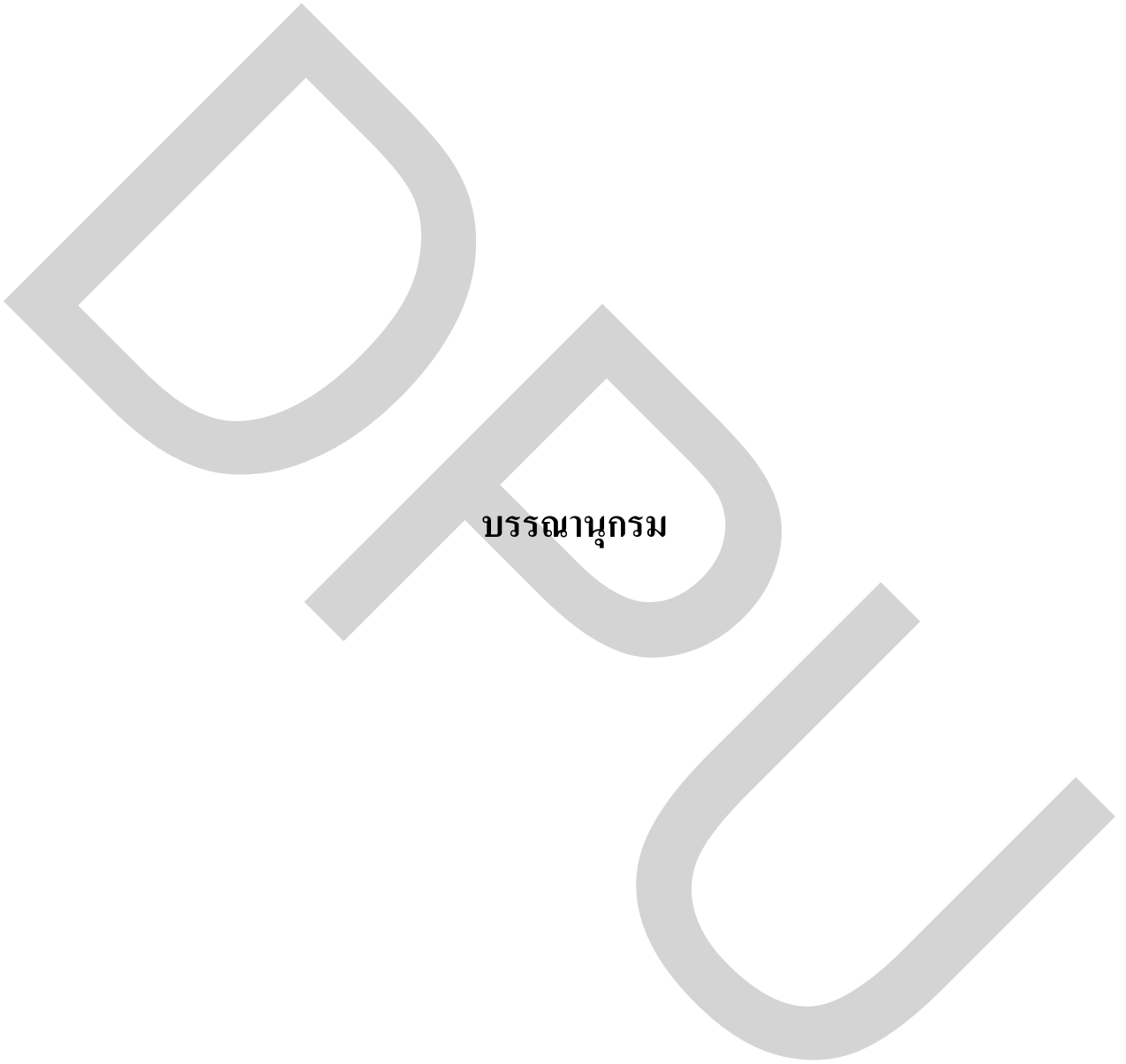
5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และขั้นตอนการเรียนรู้ให้ชัดเจนก่อนที่จะจัดกิจกรรมทุกครั้ง เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดการสับสนระหว่างทำกิจกรรม เช่น ขั้นที่(1) ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน ขั้นที่(2) นักเรียนอ่านหนังสือเพิ่มเติม ขั้นที่(3) สุ่มนักเรียนออกมาเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นจากการอ่าน ขั้นที่ (4) นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็นและวิเคราะห์ วิจัยเนื้อหาในเรื่องที่อ่าน ขั้นที่ (5) นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน ขั้นที่(6) นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ เป็นต้น
2. ระหว่างการจัดกิจกรรมครูผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมให้มากที่สุด เช่น การร่วมแสดงความคิดเห็น การวิพากษ์หรือวิจารณ์ จะเป็นการเพิ่มความสนุกสนานในการเรียนยิ่งขึ้น
3. ขณะที่กำลังทำกิจกรรมครูผู้สอนควรสังเกตนักเรียนเป็นรายบุคคล รวมถึงการแก้ปัญหาในส่วนที่นักเรียนสงสัย เช่น คำศัพท์หรือเนื้อหาบางตอนที่ค่อนข้างซับซ้อน ไม่ควรปล่อยให้ให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมต่างๆจนเสร็จสิ้น
4. ผู้วิจัยควรเรียบเรียงเนื้อหาที่กว้างไปหาเนื้อหาที่แคบ เพื่อง่ายต่อความเข้าใจและไม่ให้เกิดความสับสน
5. เมื่อนักเรียนอ่านหนังสือแต่ละหน่วยแล้ว ควรคัดเลือกนักเรียนเล่าเรื่องที่อ่าน เพื่อเป็นการทบทวนหน่วยการเรียนอีกครั้ง

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม โดยเลือกเรื่องที่มีเนื้อหาเชิงลึกหรือเรื่องที่มีเนื้อหา
ยาก ซับซ้อน มาประกอบการเรียนวิชาอื่นๆ
2. การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม ในรูปแบบบทเรียนสำเร็จรูป และสื่ออิเล็กทรอนิกส์
3. การพัฒนากระบวนการคิดสร้างสรรค์ โดยผู้เรียนเป็นผู้ออกแบบ ให้มีเนื้อหา
สอดคล้องกับบทเรียนมาสร้าง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องและพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545. กรุงเทพมหานคร: การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

_____. (2546). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องการประกวดต้นฉบับหนังสือสำหรับค้นคว้าระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา. เอกสารอัดสำเนา.

กั้ววล เทียนกัณฑ์เทศน์. (2540). การวิเคราะห์การประเมินผลทางการศึกษาเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อกรุงเทพมหานคร.

กาญจนา อรุณสุขรุจิ. (2546). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: บำรุงสาส์น.

กานต์มณี ศักดิ์เจริญ. (2546). กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพมหานคร: อรุณสาส์น.

กรมวิชาการ. (2545). คู่มือผลิตสื่อการเรียนรู้อ่าน. กรุงเทพมหานคร: อรุณสาส์น.

จินตนา ไบกาชویی. (2542). เทคนิคการเขียนหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพมหานคร: อรุณสาส์น.

_____. (2547). แนวการจัดการหนังสือสำหรับเด็กอ่าน. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.

ฉวีวรรณ คูหาภินนทร์. (2542). การอ่านและส่งเสริมการอ่าน (Reading and Reading Promotion). กรุงเทพมหานคร: ศิลปาบรรณาการ.

ดวงใจ ไทยอุบุญ. (2549). ทักษะการเขียนภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ถวัลย์ มาศจรัส. (2535). การเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่านและหนังสืออ่านเพิ่มเติม. กรุงเทพมหานคร: มิติใหม่.

_____. (2538). เทคนิคและตัวอย่างการเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่านและหนังสืออ่านเพิ่มเติม. กรุงเทพมหานคร: มิติใหม่.

ณัฐพงษ์ เจริญพิทย์. (2542). การวัดผลการเรียนวิทยาศาสตร์. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2542). *การสอนภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- ทิตนา แจมมณี. (2548). *รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย (พิมพ์ครั้งที่ 3)*.
กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2550). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์. (2548). *เอกสารประกอบสอนรายวิชาหลักการสอน*. กำแพงเพชร. คณะครู
ศาสตร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- บันลือ พุกยะวัน. (2524). *วรรณกรรมกับเด็ก*. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2545). *แนวพัฒนาการอ่านเร็ว คิดเป็น*. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- บุญธรรม กิจปริดาปริสุทธิ. (2547). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 8)*.
กรุงเทพมหานคร: จามจุรีโปรดักท์.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2547). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพมหานคร:
เฮ้าส์ ออฟ เคอร์รี่มีส์ท์.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ สำนักทดสอบทาง
การศึกษาและจิตวิทยา*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ภัทรา นิคมานนท์. (2540). *การประเมินผลการเรียน*. กรุงเทพมหานคร: ทิพย์วิสุทธิการพิมพ์.
- มณีนรัตน์ สุกโชติรัตน์. (2548). *อ่านเป็น : เรียนเก่ง – สอนเก่ง*. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คคลับ
ลิชเคชั่นส์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *ความพึงพอใจ*. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คคลับลิชเคชั่นส์.
- _____. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542*. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คคลับ
ลิชเคชั่นส์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้*. กรุงเทพมหานคร:
สุวีริยาสาส์น.
- ศิริพร ลิ้มตระการ. (2541). *เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 6)*. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). *หลักและการอ่านภาษาไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุพรรณิ วราทร. (2545). *การอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมาลี จันทร์ชลอ. (2547). *การวัดและประเมินผล*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อส่งเสริม กรุงเทพมหานคร.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2547). *กลยุทธ์การสอนคิดอย่างมีวิจารณญาณ*. กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์. _____ . (2550). *กลยุทธ์การสอนวิเคราะห์* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช. (2545). *เอกสารการสอนชุดวิชาการพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยที่ 8-15*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมมาธิราช.
- สมนึก กัททิษณี. (2546). *การวัดผลการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กทม: ประสานการพิมพ์.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2553). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย*. มหาสารคาม. ภาควิชาวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมบูรณ์ ดันยะ. (2545). *การประเมินทางการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- สมพร จารุณี. (2540). *คู่มือการเขียนบันทึกคิดและสารคดีสำหรับเด็กหนังสือชุดความรู้ภาษาไทย* *อันดับ 4 กรมวิชาการ*. กรุงเทพมหานคร: คุรุสภาลาดพร้าว.
- อนุวัติ คุณแก้ว. (2546). *การวิจัยในชั้นเรียน*. เพชรบูรณ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- อารี พันธุ์ณี. (2546). *จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนการสอน*. กรุงเทพมหานคร: ไบโหมเอ็ดดูเคท.
- อุษณีย์ โพธิสุข. (2544). *สร้างสรรค์นักคิด : คู่มือการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถด้านทักษะความคิดระดับสูง*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์แห่งชาติเพื่อพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

วิทยานิพนธ์

- กิตติยา กิตติมงคล. (2551). การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาไทย เรื่องประเพณีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 โรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์ (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กรรณิการ์ ทัพขวา. (2552). การใช้กลวิธีการสอนแบบ PQ4R เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน ภาษาอังกฤษและความคงทนในการจำของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 (วิทยานิพนธ์ ปริญญา มหาบัณฑิต). บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- คันธชิต ชูสินธุ์. (2543). พฤติกรรมการบริหารงานของผู้บริหารและความพึงพอใจต่อการบริหาร ของบุคลากร ในสำนักงานศึกษาธิการ อำเภอดิเค่น ในภาคใต้ (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- จันทร์ ทงสมักร. (2541). การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง ประเพณีท้องถิ่นนครศรีธรรมราช สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนครศรีธรรมราช (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จักรพันธ์ กุศลทัต. (2549). ผลการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับเด็กเรื่อง สี สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่4 (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จิราส กล้ากลีการ. (2554). การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมบทร้อยกรอง เรื่อง “เมืองชางราว” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (สารนิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- จิตรา ศรีมงคล. (2552). การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มสาระภาษาไทย เรื่อง นิทานไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า กบินทร์บุรี อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- จกกล แก้วโก. (2547). การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ เจตคติวิธีสอนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสตอรีไลน์กับวิธีสอนแบบปกติ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ฉวีวรรณ เฝ้าวิธานนท์. (2553). การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องวรรณพิจิตร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดพิจิตร (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ญาณวิไล ระถิ. (2553). การพัฒนารูปแบบการสอนเป็นคำผ่านหนังสืออ่านประกอบที่สร้างด้วยตนเองของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองหนอง (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เทียมจันทร์ ศรีสังข์. (2542). การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องชีวิตมีสีสันที่อนุรักษ์ประเทศสำหรับวิชาท้องถิ่นของเรา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดสระแก้ว (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชนพร สิ้นคู่. (2552). ผลการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาไทยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และเจตคติทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชน 2 บ้านกกไม้แดง จังหวัดพิษณุโลก (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นันทกาญจน์ อาจิณาจารย์. (2544). การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องประเพณีท้องถิ่นระยอง สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดระยอง (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นิรมล บุญรักษา. (2554). ผลการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมสาระงานบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และเจตคติทางการเรียนวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดท่าข้าม (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- นุชนารถ ยิ้มจันทร์. (2546). การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง ฮีตสิบสองในวิถีชีวิตชาวศรีสะเกษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดศรีสะเกษ (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นุชนิกรณ์ วงษ์กลม. (2555). การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชุดวัฒนธรรมพื้นบ้านตำนานพื้นเมืองเรื่อง ฮีตสิบสอง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบลราชธานี.
- นพรัตน์ เตชะวณิช. (2544). ความพึงพอใจของพนักงานธนาคารกสิกรไทยที่มีต่อวารสารกิจการสัมพันธ์ (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บุญจติก โขติประเดิม. (2550). การสร้างและพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง การจำแนกคำในภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านนาบอน อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุบผา ชุมพรผ่อง. (2549). การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมฉบับการ์ตูน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ท 41101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (สารนิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ปราสาท สอนรมย์. (2546). การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง มดแดง สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 (สารนิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช.
- พัชรี เอ็นดูราษฎร์. (2555). การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง เปิดประตูสู่ระยอง สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดห้วยโป่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถม ศึกษาของ เขต 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เพลินพิศ กอบตระกูล. (2539). การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง การอนุรักษ์สัตว์น้ำ สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัย บูรพา.

- พรพิศ เกื้อนมนต์เกียรติ. (2542). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจในการเรียน วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการฝึกด้วยเกมที่ใช้คำถามต่างกัน (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภาวนี ด้านศิริวานิชย์. (2553). การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง ย่ำถิ่นแดนแคว้น สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนครศรีธรรมราช (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เยี่ยมจิต บุรณ์โกคา. (2533). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอน โดยวิธีสอนที่อิงแนวทฤษฎีอภิปัญญา กับวิธีสอนตามคู่มือครู (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รัตนารักษ์ ผ่านพิเคราะห์. (2544). การพัฒนาทักษะการคิด ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิดด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ลักขณา รอดสน. (2540). การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้าน เรื่อง เรือ... สายน้ำ...และชีวิตชาวปทุมธานี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดปทุมธานี (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วัฒนชัย อธิศิลาเวทย์. (2546). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของครู พฤติกรรมการเรียน และพฤติกรรมด้านจิตพิสัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคาม (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิลาสินี พ้องพงษ์ศรี. (2552). การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง ตำนานเมืองสระบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ศุภลักษณ์ สินธนา. (2545). การศึกษาการคิดอภิमानโดยใช้แบบจำลองความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น : การวิเคราะห์กลุ่มพหุ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- สาคร ธรรมศักดิ์. (2541). ผลการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซิมแบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุกัญญา ขาวผ่อง. (2551). การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่นแผ่นดินสมุทรปราการ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดสมุทรปราการ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุชาดา ศรีศักดิ์. (2544). หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง การขยายพันธุ์พืช โดยการใช้หัวและหน่อเพื่อใช้ในการสอนงานเกษตรระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต). กรุงเทพมหานคร: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สุเทียบ ละอองทอง. (2545). การพัฒนารูปแบบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้ยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชัน สำหรับนักเรียนระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุธีรา ทับเกตุ. (2551). การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง ประวัติศาสตร์เมืองปราจีน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- โสภา สุขวิทยาภรณ์. (2551). การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมสาระภูมิปัญญาท้องถิ่น วิชาสังคมศึกษา เรื่อง เรื่องเล่าจากผู้เฒ่าวังตะเคียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต). กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- อมรรัตน์ ทรัพย์ดี. (2552). การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง วรรณคดีราชนิเวศน์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อ่อนสา เกตุแก้ว. (2552). ผลการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด เทียนนครเขื่อนขันธ์กาบแก้วบัวบานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมของชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านกกก้อกกโพธิ์ จังหวัดหนองบัวลำภู (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- นงลักษณ์ ตันอ้อม. (2554). รายงานการใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดกระทุ่มเสือปลา สำนักงานเขตประเวศ (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพมหานคร.
- มนตรี สุขเจริญ. (2552). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานอาชีพด้วยวิธีการฝึกปฏิบัติจริงด้วยตนเองตามชิ้นงานที่กำหนดให้ สำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาเกษตรศาสตร์ (รายงานผลการวิจัย). วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสิงห์บุรี.
- บุษณา ปัญญาดี. (2553). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้วยทักษะกระบวนการคิดผ่านผังงาน ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ (รายงานผลการวิจัย). โรงเรียนพัฒนวิชาการจรัลสนิทวงศ์.

สารสนเทศจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

- กาญจนา เชื่อมศรีจันทร์. (2552). *วิธีสร้างนิสัยรักการอ่าน*. สืบค้นเมื่อ 19 เมษายน 2556, จาก <http://www.thaigoodview.com/library/teachershow/utaradit/kanjana-c/thailand01/sec02p06.html>.
- บัวกันต์ วิลามาศ. (2551, 2 เมษายน). *สมเด็จพระเทพฯ พระแม่พิมพ์แห่งการอ่าน*. สืบค้นเมื่อ 4 เมษายน 2556, จาก <http://www.oknation.net/blog/guneng/2008/04/02/entry-1>
- ธรรมบุญ เหลืองอ่อน. (2545, 7 พฤศจิกายน). *หนังสือเรียนภาษาไทยม.4 หนังสือร้อยกรองกาญจนาภิเษก*. สืบค้นเมื่อ 19 เมษายน 2556, จาก <http://www.school.net.th/library/create-web/10000/generalty/10000-8643.html>.
- ยุทธพงษ์ สืบศักดิ์. (2010). *ภาพประกอบเรื่อง*. สืบค้นเมื่อ 2 มกราคม 2557, จาก <http://www.yuttapong.com/?p=387>
- วิทยากร เชียงกุล. (2555, 16 มกราคม). *ถ้าทำให้คนไทยรักการอ่านได้ก็จะปฏิรูปประเทศไทยได้*. สืบค้นเมื่อ 4 เมษายน 2556, จาก http://www.bangkokbiznews.com/home/detail/politics/opinion/wittayakorn_c/20120116/429549/%E0%B8%96%89.html.
- ณัฐพัชญ์ ทัศนรุ่งเรือง. (2554 , 9 เมษายน). *ทำอะไร...คนไทยถึงจะรักการอ่าน*. สืบค้นเมื่อ 4 เมษายน 2556, จาก <http://www.isranews.org/thaireform/thaireform-talk-Interview/item/10589-2011-04-09-10-18-55.html>
- คณะเศรษฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์. (ม.ป.ป.). *การส่งเสริมการเรียนรู้วิชาเศรษฐศาสตร์*. สืบค้นเมื่อ 24 สิงหาคม 2556, จาก http://www.dpu.ac.th/economics/promote_eco.html

ภาษาต่างประเทศ

BOOKS

- Aunar,H. (1979). *Childrens Information Services in Southeast Asia*. The School Librarian 27
(1979, March). pp.11-13.
- Bloom, B.S. (1976). *Human Characteristics and School Learning* (5th ed). New
York: Kingsport Press.
- Collins. (1992). *Birmingham University*. Collins Cobuild : English Language Dictionary.
Harper: Collins Publishers.
- Cross,D. & Paris,S.G. (1988). Developmental and Instructional Analysis of Children's
Metacognition and Reading Comprehension, *Journal of Educational Psychology*,
80(2). pp.131-142.
- Crowl,T.K. (1997). *Windows on Teaching Educational Psychology*. U.S.A: Time Minor
Higher Education Group.
- D'Elia, G. P.M. (1979). " *The Determinants of Job Satisfaction among Beginning Librarians,*"
Library Quarterly.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: Mc.Graw-Hill Book Company Inc.
- Kendler, H. H. (1974). *Basic psychology* (3rd ed). Menlo Park, California: W.A.Benjamin.
- Huck, C. S. (1961). *Helper, Susan and Hickman, Janet. Children's Literature in the
Elementary School*. New York: Harcourt Brace Jovanovich.
- Kotler, P. & Armstrong, G. (2001). *Principles of Marketing* (9th ed.). New Jersey: Prentice-
Hall.
- Kellog, R.T. (1994). *The Psychology of Writing*. New York: Oxford.
- O'Neil,H.F. & Abedi. (1996). Reliability and Validity of a State Metacognitive Inventory:
Potential for Alternative Assessment, *The Journal of Educational Research*.
(89). pp. 234-243.

Schraw,G.S. & Dennison,R.S. (1994). Assessing Metacognitive Awareness, *Contemporary Educational Psychology*, 19(4). pp. 460 - 475.

Sewell,E. J. (2003). *Students Choice of Book during Self-Selected Reading*.

Smith, H. C. & Wakeley, J.H. (1972). *Psychology of Industrial Behavior* (3rd ed). New York: McGraw-Hill Book.

Wolman, B. B. (1973). *Dictionary Behavioral Science*. New York: Van Nostrand Reinhold.

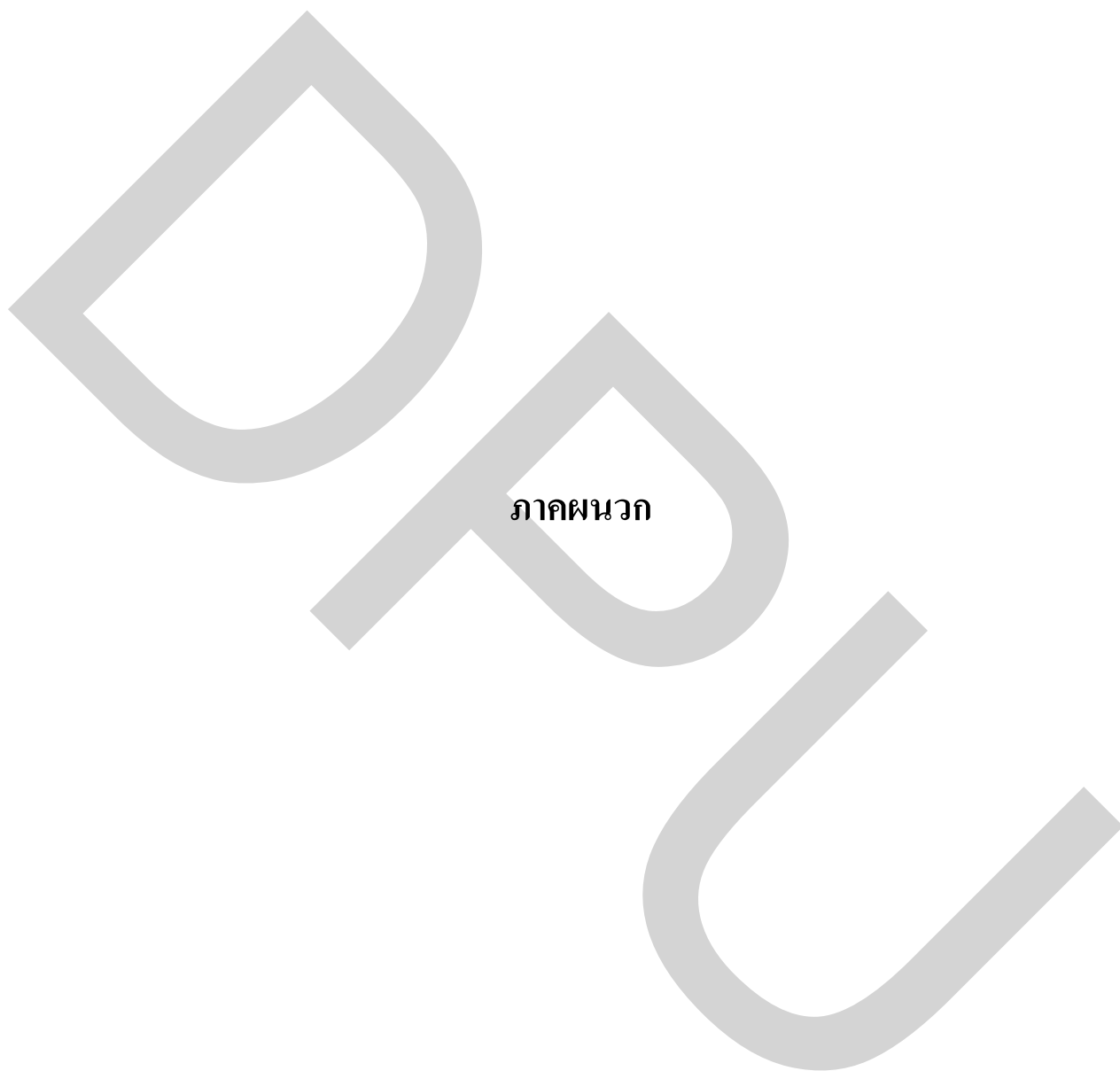
DISSERTATION

Campbell. (1979). *Journal of reading. How readability formulae fall short in matching Student totext in the content arrars*. Doctoral dissertation.

Doyle, P.R. (1987). "*Effect of Center, Sex, Role, Aggression, and Socioeconomic Status on Cartoon Human Perception Male and Female College Students.*" Dissertation Abstracts International. p.48.

ELECTRONIC SOURCES

Huwitt,w. (1997). *Educational Psychology Interactive:Methods of Study*. Retrieved Apill 5, 2013, from <http://www.edpsycinteractive.org/topics/cogsys/sq4r.html>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดป่าชุมชนมิตรสะกิดเศรษฐกิจศาสตร์

จัดทำโดย
อาจารย์หนแน่น วังไศก

คำนำ

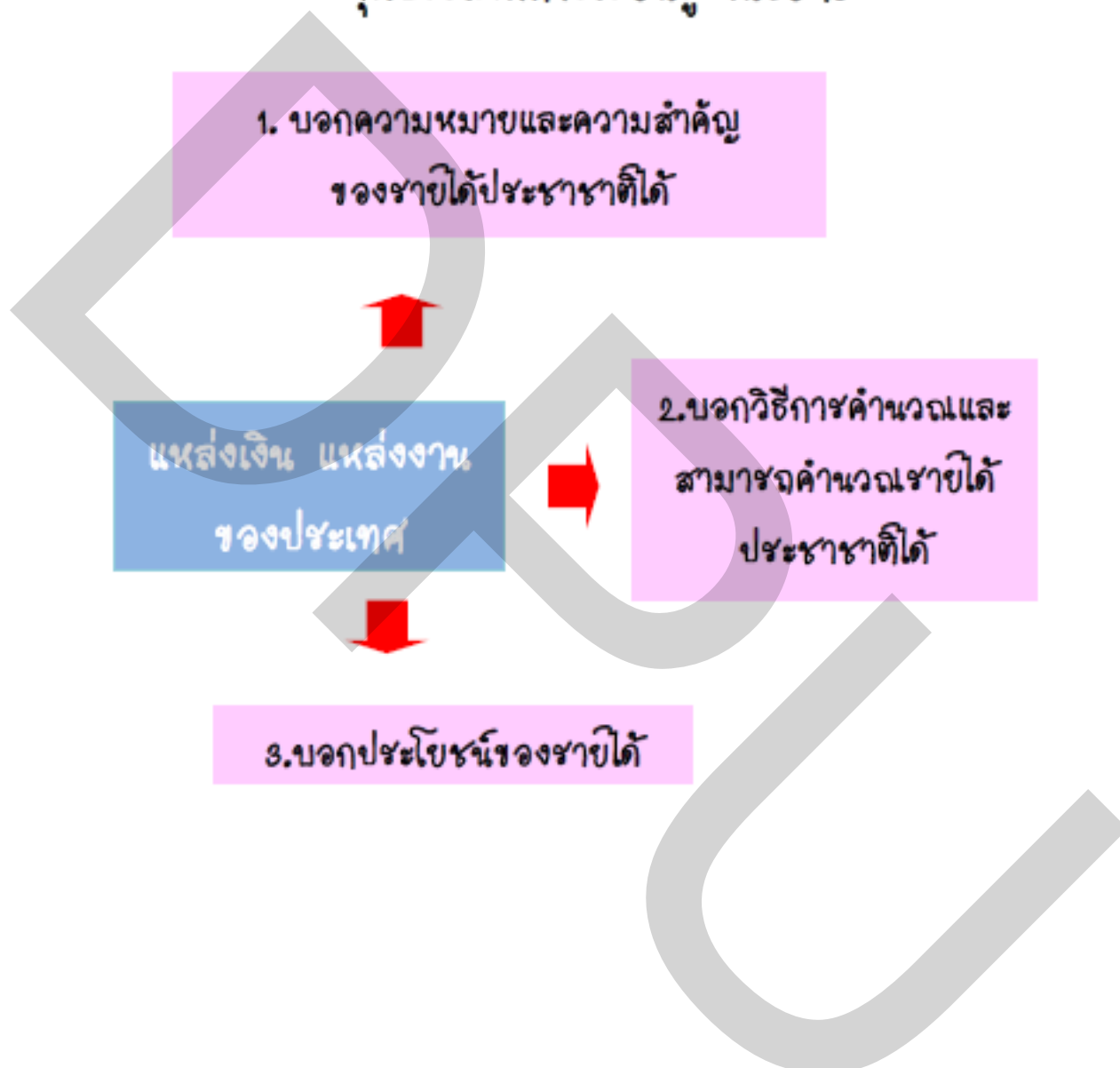
หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดบ่มบ่มมีตระสะกิดเศรษษฐศาสตร์เล่มนี้ เป็นกาสร
ประมวลลองค์ควมรู้จากประสบกาสรณัฐอนันในรายวิชาเศรษษฐศาสตร์เบื้องต้น
โดยเสียบเสียบงบงเสียบใหม่จากมลไปสู่อันมีเนื่อหาประกอบด้วย กาศค้ำ
ระหว่งประเทศ เเงินเฟื่อ เเงินฝืด เเงินตึงตัวและวัณจ้กเศรษษฐกิจ รายปีได้
ประชาชาติและกาสรพัฒนาเศรษษฐกิจ เนื่อหาจะสอดคล้องและเชื่อมโยงต่อเนื่อเป็น
เรื่อราวเต็วกัน ซึ่งมีตัวการ์ตูนเป็นลือเล่าเรื่อราวที่เป็ยมิไปด้วควมรู้และมุง
ชวยที่ทันกับสภาพสังคมีในปัจจุบันและเนื่อให้ทันต่อโลกเศรษษฐกิจที่เปลี่นแปลงไป
ทุกวัน ทุกเวลา ทั้งนี้เนื่อให้สอดคล้องกับกาสรปฏิรูปลการศึกษโดยมีเปื่อหมาย
เนื่อให้กาสรจัดการอาชีวศึกษาของประเทศมีมาตรฐาน

หนังสืออ่านเพิ่มเติม บ่มบ่มมีตระสะกิดเศรษษฐศาสตร์เหมาะสำหรับ
นักเสียบระดับชั้นเประภาคศึยบัตระวิชาชั้นปีที่1-3เพราะเนื่อว่ากาสรเสียบรู้ทุกวันนี้
นักเสียบสามารถเสียบรู้ได้เรื่อวจาเนื่อมาจากนักเสียบมีเคเรื่อมือลือเล่าที่
ทันสมัยมากชึ้น หวังว่าหนังสือเล่มนี้จะมีส่วนชวยในกาสรจัดการเสียบรู้บ้างมี
ประสทธิทิภาพ และผู้เสียบมีคุณภาพทัดเท็ยมระดับสากล

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ.....	ก
สารบัญ.....	๓
บทที่ 1	
แบบทดสอบก่อนเรียน.....	1
สินค้าเรา สินค้าเขา...เราได้อะไร.....	6
แบบทดสอบหลังเรียน.....	15
บทที่ 2	
แบบทดสอบก่อนเรียน.....	20
เงิน เงิน เงิน ชื่อนี้ดี.....แต่มีปัญหา.....	25
แบบทดสอบหลังเรียน.....	52
บทที่ 3	
แบบทดสอบก่อนเรียน.....	57
แหล่งเงิน แหล่งงานของประเทศ.....	62
แบบทดสอบหลังเรียน.....	76
บทที่ 4	
แบบทดสอบก่อนเรียน.....	๘1
การพิมพ์นาเศษษฐกิจ : คำตอบคือคุณภาพชีวิตประชาชน.....	๘6
แบบทดสอบหลังเรียน.....	102
บรรณานุกรม.....	107

จุดประสงค์การเรียนรู้ หน่วยที่ 3

แบบทดสอบก่อนเรียน

หน่วยที่ 3 แหล่งเงิน แหล่งงานของประเทศ

คำชี้แจง จงทำเครื่องหมายกากบาท (x) ลงหน้าข้อที่ถูกต้องที่สุด เพียงคำตอบเดียว

1. ข้อใดไม่มีความหมายเป็นรายได้ประชาชาติ

- ก. รายได้แผ่นดิน
- ข. รายได้ส่วนบุคคลสุทธิ
- ค. ผลิตภัณฑ์ประชาชาติสุทธิ
- ง. ผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้น

2. Net Nation Product หมายถึงข้อใด

- ก. รายได้ประชาชาติ
- ข. ผลิตภัณฑ์ประชาชาติสุทธิ
- ค. ผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้น
- ง. ผลิตภัณฑ์ภายในประเทศเบื้องต้น

3. ข้อใดแสดงถึงอำนาจซื้อของประชาชน

- ก. GDP
- ข. GNP
- ค. PI
- ง. DI

4. การคำนวณรายได้ประชาชาติจะทำทุกระยะเวลาเท่าใด

- ก. 3 เดือน
- ข. 6 เดือน
- ค. 9 เดือน
- ง. 12 เดือน

5. ข้อใดไม่ใช่ภาวะคำนวณรายได้ประชาชาติ

- ก. ภาวะคำนวณรายได้ประชาชาติด้านรายได้
- ข. ภาวะคำนวณรายได้ประชาชาติด้านผลิตภัณฑ์
- ค. ภาวะคำนวณรายได้ประชาชาติด้านรายจ่าย
- ง. ภาวะคำนวณรายได้ประชาชาติด้านภาษารายจ่าย

6. นายอาทิตย์ ซื้อข้าวเปลือกจากชาวนาไปสีเป็นข้าวสารแล้วนำไปแจกชุมชนแออัด อยากรู้ว่าข้าวที่นายอาทิตย์นำไปแจกเป็นสินค้าในชั้นใด

- ก. สินค้าขั้นเตรียม
- ข. สินค้าขั้นต้น
- ค. สินค้าขั้นกลาง
- ง. สินค้าขั้นสุดท้าย

7. ภาวะมีรายได้ประชาชาติที่แท้จริงเฉลี่ยต่อบุคคล สามารถใช้วัดอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจได้ดีที่สุดเพราะได้ขจัด ปัญหาเรื่องใด

- ก. ภาวะเปลี่ยนแปลงของราคาและจำนวนประชากร
- ข. ความเหลื่อมล้ำในภาษารายจ่ายรายได้และทรัพย์สิน
- ค. ภาวะเปลี่ยนแปลงของภาษีที่ใช้ปัจจุบันภาษี และทรัพย์สินทางเศรษฐกิจ
- ง. ความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อมที่เกิดจากภาษีและภาษารายจ่าย

8. ผลิตภัณฑ์ประชาชาติ (GNP) คือข้อใด

- ก. มูลค่าของสินค้าและบริการ ณ ราคาตลาดที่ผลิตขึ้นในอาณาเขตของประเทศในระอบหนึ่งปี
- ข. มูลค่าของสินค้าและบริการ ณ ราคาตลาดที่ผลิตขึ้นด้วยทรัพยากรของประเทศในระอบหนึ่งปี
- ค. มูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้าย ณ ราคาตลาดที่ผลิตขึ้นในอาณาเขตของประเทศในระอบหนึ่งปี
- ง. มูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้าย ณ ราคาตลาดที่ผลิตขึ้นด้วยทรัพยากรของประเทศในระอบหนึ่งปี

9. บริษัทซีพีของไทย ลงทุนตั้งโรงงานผลิตรถจักรยานยนต์ในประเทศจีน รายได้ที่เกิดจากการขายรถจักรยานยนต์คิดเป็น.....

- ก. GDP ของประเทศจีน GNP ของประเทศไทย
- ข. GDP ของประเทศจีน GNP ของประเทศจีน
- ค. GDP ของประเทศไทย GNP ของประเทศไทย
- ง. GDP ของประเทศไทย GNP ของประเทศจีน

10. ข้อใดจัดเป็นผลิตภัณฑ์ในประเทศเบื้องต้น (GDP) ของประเทศไทย

- ก. นายทองดีได้รับเงิน 8,500 บาท จากเจ้าของร้านที่นำมา ผ่าก เลี้ยง
- ข. มารดาให้เงินบุตรเพิ่มเงินอีกเดือนละ 500 บาท ตามค่าครองชีพ ที่เพิ่มขึ้น
- ค. รัฐบาลอนุมัติให้จ่ายเงิน 100 ล้านบาท ช่วยผู้ประสบภัย จังหวัด ทางภาคเหนือ
- ง. นายชูวิทย์จ่ายเงิน 100,000 บาทซื้อหุ้นสามัญธนาคารพาณิชย์ ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

11. ถ้าในรอบปีหนึ่งผลิตภัณฑ์ในประเทศเบื้องต้น (GDP) ของประเทศไทยมีมูลค่า เท่ากับ 500 ล้านบาท มีชาวต่างประเทศเข้ามาประกอบกิจการในประเทศไทย ได้รับรายได้ 50 ล้านบาทในเบื้องต้นและได้อิโณเงินกลับประเทศ ขณะเดียวกันมีคน ไทยไปทำงานในต่างประเทศได้รับรายได้ 30 ล้านบาท และมีค่าเสื่อมราคา สินทรัพย์ของประเทศเท่ากับ 10 ล้านบาท ผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้น (GNP) เท่ากับเท่าใด

- ก. 420 ล้านบาท
- ข. 450 ล้านบาท
- ค. 470 ล้านบาท
- ง. 480 ล้านบาท

12. สาธารณชนบริษัทญี่ปุ่นแห่งหนึ่งประกอบธุรกิจในประเทศไทยมีกำไรในรอบปีที่แล้วจำนวน 10 ล้านบาท แต่ยังมีไดโวนให้บริษัทแม่ ดังนั้นกำไรดังกล่าวจะมีลักษณะตามข้อใด

- ก. GDP ของประเทศไทย
- ข. GNP ของประเทศไทย
- ค. GDP ของประเทศญี่ปุ่น
- ง. GNP ของประเทศญี่ปุ่น

13. GNP และ GDP แตกต่างกันในแง่ใด

- ก. รายได้สุทธิจากต่างประเทศ
- ข. รายได้จากการลงทุนในต่างประเทศ
- ค. รายได้จากภาษีไปทำงานในต่างประเทศ
- ง. รายได้ของชาวต่างประเทศที่เข้ามาลงทุนในประเทศ

14. ข้อใดสัมพันธ์กัน

- ก. $GNP = GDP -$ ค่าใช้จ่ายในการใช้ทุน
- ข. $DI = PI -$ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
- ค. $NNP = GNP -$ ภาษีทางอ้อมหักเงินอุดหนุน
- ง. $PI = NI -$ รายได้สุทธิจากต่างประเทศ

15. ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์ของรายได้ประชาชาติ

- ก. ให้เป็นโครงสร้างการผลิตของประเทศ
- ข. ให้เป็นเครื่องมือในการกำหนดนโยบายของประเทศ
- ค. ให้เป็นเครื่องมือวัดระดับความสำเร็จของรัฐบาลในการบริหารประเทศว่าบรรลุเป้าหมายหรือไม่
- ง. ตัวเลขรายได้ประชาชาติตามราคาตลาดของแต่ละปีสามารถนำมาวิเคราะห์ภาวะเจริญเติบโตของเศรษฐกิจของประเทศ

แม้ว่า **พีเอชดี** ก็ชมเชย น้องจะสอบแล้วนะ เด็ดบวเต๋น
 กังนัมสไตลีสให้ดูเลย ชาติได้ที่พี่ว่าคือชาติได้
 ประชาชาติค๊ะพี่ เพราะบังฉือว่าเป็นชาติได้ของ
 ประเทศ บังไม่ใช่เงินเดือนของเธอ **ชาติได้ประชาชาติ**
(National Income) หมายถึง ชาติได้ ชาติจ่าย
 และมูลค่ารวมของสินค้าและบริการทุกชนิดของ
 ประเทศที่ได้ในปีในรอบระยะเวลา 1 ปี **หน่วยงานที่**
จับมัดชอบ ศ.ศ.ช, สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี

แล้วเรามีวิธีการคำนวณ บังใจ

วิธีการคำนวณหาชาติได้ประชาชาติมี 3 วิธี
 ❶ **คำนวณด้านชาติได้ (Income Approach)** ก็ดูจาก 1.1 ค่าจ้าง / เงินเดือน
 1.2 ค่าเช่า 1.3 กำไร 1.4 ดอกเบี้ย **ยกเว้น**
เงินโอน เงินที่ได้จับจากกาชำระหนี้ **เงินที่**
ผิดกฎหมาย

๒) คำนวณด้านรายจ่าย (Expenditure Approach)

ดูจาก

2.1 อุปโภคและบริโภคของภาคเอกชน (C)

2.2 รายจ่ายสะสมทุน (I)

2.3 รายจ่ายภาครัฐซื้อสินค้าและบริการของรัฐบาล (G)

2.4 การลงทุนสุทธิในต่างประเทศ (X-M)

๓) คำนวณด้านผลผลิต (Product Approach)

ดูจาก

3.1 สินค้าและบริการที่มีราคา

3.2 สินค้าหรือบริการขั้นสุดท้าย

ตายละ พี่ขี้จ้อขอยอขู่ขนาดพี่ฟัน
หลอ บังไม่กล้าขี้มเลข...อืดดดดด

ฮือ...?????????ไม่กล้าอย่างแรง

อ๊ะ..... พี่นี้จะเล่าให้ฟังได้ขงละ เรื่อง
ลักษณะและความสำคัญของชาติ
ประชาชาติ นะ

จัดไปอย่าให้เสีย ลักษณะและความสำคัญของชาติ
ประชาชาติมี 6 ลักษณะคือ

1 GDP (Gross Domestic Product)

คือผลิตภัณฑ์ในประเทศเบื้องต้น หมายถึงมูลค่าเบื้องต้น
ของสินค้าและบริการต่างๆ ที่ผลิตในประเทศภายในรอบ
เวลาหนึ่งปี โดยมีตั้งใจไปสนใจไม่ว่าเจ้าของปัจจัยการผลิต
จะเป็นคนไทย ญี่ปุ่น หรือเยอรมัน จะชาติไหนๆ ก็แล้วแต่
ถ้ามาทำธุรกิจใจในอาณาเขตประเทศไทย ก็เหมาะสมไปใน
GDP ของไทยหมด

② **GNP (Gross National Product)** คือ
ผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้น หมายถึง
มูลค่าเบื้องต้นของผลผลิตที่เกิดจากการใช้
ปัจจัยการผลิตของชาติในรอบหนึ่งปี โดยไม่
สนใจว่าจะผลิตที่ใดในโลก เช่น ที่ดินไทย
แรงงานไทย ทุนไทย ผู้ประกอบการไทย เป็น
ต้น

มีสูตรการคำนวณคือ $GNP = GDP + F$

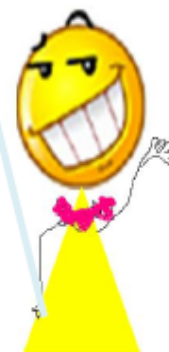

③ **NNP (Net National Product)** คือ
ผลิตภัณฑ์ประชาชาติสุทธิ หมายถึงผลรวม
มูลค่าสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายทั้งหมด ที่
ผลิตขึ้นด้วยทรัพยากรของประเทศ ภายใน
ระยะเวลา 1 ปี โดยที่ทรัพยากรของประเทศที่
ใช้ในการผลิตสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายนี้ จะ
อยู่ในประเทศหรือภายนอกประเทศก็ได้ มีสูตร
ว่า $NNP = GNP -$ ค่าใช้จ่ายใน การลงทุน

④ NI (National Income) คือรายได้
 ประชาชาติ หมายถึง มูลค่าที่เป็นตัวเงินของ
 สินค้าและบริการขั้นสุดท้าย ที่ผลิตด้วย
 ทรัพยากรของประเทศในระยะเวลาหนึ่งๆ ซึ่ง
 ปกติคิดระยะเวลา 1 ปี มีสูตรว่า

$$NI = NNP - \text{ภาษีทางอ้อมหักเงินอุดหนุน}$$

⑤ PI (Personal Income) คือรายได้ส่วนบุคคล
 เป็นรายได้ที่จะตกมาถึงมือบุคคลจริง มีสูตรว่า
 $PI = NI - (\text{ภาษีเงินได้นิติบุคคล} + \text{กำไรที่ยังไม่}$
 $\text{จัดสรร}) + (\text{เงินโอน} + \text{ดอกเบี้ยสุทธิ})$

DI (Disposable Income) คือรายได้อันใช้จ่าย
 จริงเป็นรายได้อันบุคคลที่สามารถนำไปใช้จ่ายซื้อสินค้า
 และบริการได้จริง ๆ เรียกว่าอำนาจซื้อของ
 ประชาชนเลขนะ มีสูตรว่า
 $DI = PI -$ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

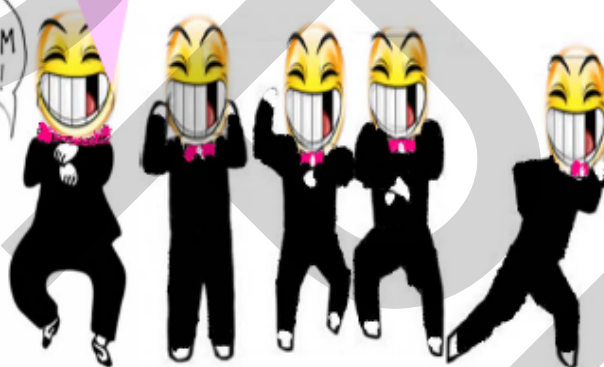
ตอนนำมาคำนวณหารายได้ประชาชาติ มีต้องเอาสูตรมาทำ
 นะ ตัวอย่างเช่น ถ้าในระบอบปีหนึ่งผลิตทั้งหมดในประเทศ
 เบื้องต้น (GDP) ของประเทศไทยมีมูลค่าเท่ากับ 500 ล้าน
 บาท มีชาวต่างประเทศเข้า มาประกอบกิจการในประเทศไทย
 ได้จ่ายรายได้ 50 ล้านบาท ในเบื้องต้นได้โอนเงินกลับประเทศ
 มีคนไทยไปทำงานในต่างประเทศได้จ่ายรายได้ 30 ล้านบาท
 และ มีค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ของประเทศเท่ากับ 10 ล้าน
 บาท ผลิตทั้งหมดประชาชาติเบื้องต้น (GNP) เท่ากับเท่าใด
 สูตรของ GNP คือ $GNP = GDP + F$
 ★ $GNP = 50 + 30 = 530$ ล้านบาท ต่างประเทศโอนเงิน
 กลับประเทศ 50 ล้านบาท ดังนั้น $530 - 50 = 480$ ล้านบาท
 ส่วนค่าเสื่อม 10 ล้านบาทไม่คิดเนื่องจากไม่มีกำหนดในสูตร
 ศัพท์ต่อไปก็คำนวณตามสูตรเขี่ยบอยู่นั่นเอง

เอาล่ะทีนี้ ตามสัญญาพี่เอ็กซ์
เต๋น กังนัมสไตล์ให้ดูเลย

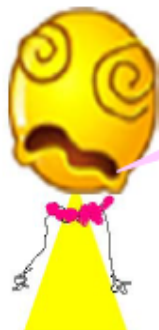
ได้เลย จัดให้ 5 สเตป...สนุกจุงเบย...อ๊อ

OPPAN
GANGNAM
STYLE!

โห... เต๋นมันแสบพี่เอ็กซ์ไม่น่าทำเลย
ตงู จะหยุดเมื่อไหร่ล่ะเนี่ย.....

อ๊อ ...สนุก แต่...เหนื่อย...จะเป็นลม

นี่รู้ใหม่ว่าเกาหลีเขาส่งออกสินค้า
อะไรเป็นส่วนใหญ่!

กาซท์องเท็ยวมัง หรือไม่กี่วัฒนธรรม
กาซบจิดค ประมาณนั้นแหละ

ถูกต้องค่ะพี่ โดยเฉพาะกาซส่งออกวัฒนธรรมของ
กลุ่มศิลปิน นักร้อง นักแสดง เครื่องสำอางเกือบทุก
แบรนด์เลียบ ดังต้งทั้งนั้นในไทยเราเช่น **etude skinfood**
holika Dr Jart แล้วก็พวกมามาเกาหลี ก็มจึ
อาหารแห้ง กาซศิลปะกรรม รวมทั้งซึซึซึที่เขาดูทุกเช้า
เสาร์-อาทิตย์ ทางช่อง 7 สีด้วยนะ รัฐบาลเขาเนี่ย
ทุ่มงบประมาณเต็มทีเลยนะ เพื่อให้ชาวโลกรู้จัก
ประเทศเกาหลีได้มากขึ้น

เขาทำอย่างนี้ได้ก็แสดงว่าเกาหลีใต้
เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วนะซี

ใช้ค่ะพี่ นอกจากจะส่งเสริมการส่งออก
ด้านวัฒนธรรมแล้ว ยังมีเทคโนโลยีที่
ทันสมัยเยอะแยะมากมายที่เขาใช้กันอยู่
ในปัจจุบัน

โปรดติดตามตอนต่อไป หน่วยที่ 4

แบบทดสอบหลังเรียน

หน่วยที่ 3 แหล่งเงิน แหล่งงานของประเทศ

คำชี้แจง จงทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงหน้าข้อที่ถูกต้องที่สุด เพียงคำตอบเดียว

1. ข้อใดไม่มีความหมายเป็นรายได้ประชาชาติ

- ก. รายได้แผ่นดิน
- ข. รายได้ส่วนบุคคลสุทธิ
- ค. ผลิตภัณฑ์ประชาชาติสุทธิ
- ง. ผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้น

2. Net Nation Product หมายถึงข้อใด

- ก. รายได้ประชาชาติ
- ข. ผลิตภัณฑ์ประชาชาติสุทธิ
- ค. ผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้น
- ง. ผลิตภัณฑ์ภายในประเทศเบื้องต้น

3. ข้อใดแสดงถึงอำนาจซื้อของประชาชน

- ก. GDP
- ข. GNP
- ค. PI
- ง. DI

4. ภาวะคำนวณรายได้ประชาชาติจะทำทุกระยะเวลาเท่าใด

- ก. 3 เดือน
- ข. 6 เดือน
- ค. 9 เดือน
- ง. 12 เดือน

5. ข้อใดไม่ใช่ภาวะค่าเงินบาทได้ประชาชาติ

- ก. ภาวะค่าเงินบาทได้ประชาชาติด้านรายได้
- ข. ภาวะค่าเงินบาทได้ประชาชาติด้านผลผลิต
- ค. ภาวะค่าเงินบาทได้ประชาชาติด้านรายจ่าย
- ง. ภาวะค่าเงินบาทได้ประชาชาติด้านเกาสรลงทุน

6. นายอาทิตย์ ซื้อข้าวเปลือกจากชาวนาไปสีเป็นข้าวสารแล้วนำไปแจกชุมชนแออัด อยากรทราบว่าข้าวที่นายอาทิตย์นำไปแจกเป็นสินค้าในชั้นใด

- ก. สินค้าขั้นเตรียม
- ข. สินค้าขั้นต้น
- ค. สินค้าขั้นกลาง
- ง. สินค้าขั้นสุดท้าย

7. ภาวะมีรายได้ประชาชาติที่แท้จริงเฉลี่ยต่อบุคคล สามารถใช้วัดอัตราความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจได้ดีที่สุดเพราะได้ขจัด ปัญหาเรื่องใด

- ก. ภาวะเปลี่ยนแปลงของราคาและจำนวนประชากร
- ข. ความเหลื่อมล้ำในเกาส่งกระจายรายได้และทรัพย์สิน
- ค. ภาวะสิ้นเปลืองของภาษีใช้จ่ายการผลิิต และทรัพย์สินทางเศรษฐกิจ
- ง. ความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อมที่เกิดจากการผลิตและการบริโภค

8. ผลิตภัณฑ์ประชาชาติ (GNP) คือข้อใด

- ก. มูลค่าของสินค้าและบริการ ณ ราคาตลาดที่ผลิตขึ้นในอาณาเขตของประเทศในระอบหนึ่งปี
- ข. มูลค่าของสินค้าและบริการ ณ ราคาตลาดที่ผลิตขึ้นด้วยทรัพยากรของประเทศในระอบหนึ่งปี
- ค. มูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้าย ณ ราคาตลาดที่ผลิตขึ้นในอาณาเขตของประเทศในระอบหนึ่งปี
- ง. มูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้าย ณ ราคาตลาดที่ผลิตขึ้นด้วยทรัพยากรของประเทศในระอบหนึ่งปี

9. บริษัทซีพีของไทย ลงทุนตั้งโรงงานผลิตรถจักรยานยนต์ในประเทศจีน รายได้ที่เกิดจากการขายรถจักรยานยนต์คิดเป็น

- ก. GDP ของประเทศจีน GNP ของประเทศไทย
- ข. GDP ของประเทศจีน GNP ของประเทศจีน
- ค. GDP ของประเทศไทย GNP ของประเทศไทย
- ง. GDP ของประเทศไทย GNP ของประเทศจีน

10. ข้อใดจัดเป็นผลิตภัณฑ์ในประเทศเบื้องต้น(GDP) ของประเทศไทย

- ก. นายทองดีได้รับเงิน 3,500 บาท จากเจ้าของศูนย์ที่นำมา ผ่าก เลี้ยง
- ข. มารดาให้เงินบุตรเพิ่มเงินอีกเดือนละ 500 บาท ตามค่าครองชีพ ที่เพิ่มขึ้น
- ค. รัฐบาลอนุมัติให้จ่ายเงิน 100 ล้านบาท ช่วยผู้ประสบภัย จังหวัด ทางภาคเหนือ
- ง. นายชูวิทย์จ่ายเงิน 100,000 บาทซื้อหุ้นสามัญขนาดราคาหุ้นละ 10 บาทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

11. ถ้าในรอบปีหนึ่งผลิตภัณฑ์ในประเทศเบื้องต้น (GDP) ของประเทศไทยมีมูลค่าเท่ากับ 500 ล้านบาท มีชาวต่างประเทศเจ้า มาประกอบกิจการในประเทศไทย ได้รับรายได้ 50 ล้านบาทในเบื้องต้นและได้อิโณเงินกลับประเทศ ขณะเดียวกันมีคน ไทยไปทำงานในต่างประเทศได้รับรายได้ 30 ล้านบาท และมีค่าเสื่อมราคา สินทรัพย์ของประเทศเท่ากับ 10 ล้านบาท ผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้น (GNP) เท่ากับเท่าใด

- ก. 420 ล้านบาท
- ข. 450 ล้านบาท
- ค. 470 ล้านบาท
- ง. 480 ล้านบาท

12. สาขาของบัญชีญี่ปุ่นแห่งหนึ่งประกอบธุรกิจในประเทศไทยมีกำไรในรอบปีที่แล้วจำนวน 10 ล้านบาท แต่ยังมีไดโวนให้บริษัทแม่ ดังนั้นกำไรดังกล่าวจะมีลักษณะตามข้อใด

- ก. GDP ของประเทศไทย
- ข. GNP ของประเทศไทย
- ค. GDP ของประเทศญี่ปุ่น
- ง. GNP ของประเทศญี่ปุ่น

13. GNP และ GDP แตกต่างกันในเรื่อง

- ก. รายได้สุทธิจากต่างประเทศ
- ข. รายได้จากการลงทุนในต่างประเทศ
- ค. รายได้จากภาษีไปทำงานในต่างประเทศ
- ง. รายได้ของชาวต่างประเทศที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทย

14. ข้อใดสัมพันธ์กัน

- ก. $GNP = GDP -$ ค่าใช้จ่ายในกาใช้ทุน
- ข. $DI = PI -$ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
- ค. $NNP = GNP -$ ภาษีทางอ้อมหักเงินอุดหนุน
- ง. $PI = NI -$ รายได้สุทธิจากต่างประเทศ

15. ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์ของรายได้ประชาชาติ

- ก. ใช้เป็นโครงสร้างการผลิตของประเทศ
- ข. ใช้เป็นเครื่องมือในการกำหนดนโยบายของประเทศ
- ค. ใช้เป็นเครื่องมือวัดระดับความสำเร็จของรัฐบาลในการบริหารประเทศว่าบรรลุเป้าหมายหรือไม่
- ง. ตัวเลขรายได้ประชาชาติตามราคาตลาดของแต่ละปีสามารถนำมาวิเคราะห์การเจริญเติบโตของเศรษฐกิจของประเทศ

คำศัพท์ที่ควรรู้เรื่อง แหล่งเงิน แหล่งงานของประเทศ

National Income	รายได้ประชาชาติ
Income	รายได้
Expenditure	รายจ่าย
Depreciation	ค่าเสื่อมราคา
Gross Domestic Product	ผลิตภัณฑ์ในประเทศเบื้องต้น
Gross National Product	ผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้น
Net National Product	ผลิตภัณฑ์ประชาชาติสุทธิ
National Income	รายได้ประชาชาติ
Personal Income	รายได้ส่วนบุคคล
Disposable Income	รายได้ที่ใช้จ่ายจริง

ภาคผนวก ข

การตรวจสอบดัชนีความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญ

ผลของการหาค่าความสอดคล้องแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2

วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ (ของผู้เชี่ยวชาญ)

หัวข้อ	เนื้อหา	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่			$\sum R$	IOC	แปลผล
		1	2	3			
หน่วยที่ 1	เรื่อง สินค้าเรา สินค้าเขา.....เราได้อะไร 1. ข้อใดคือความหมายของการค้าระหว่าง ประเทศที่สมบูรณ์ที่สุด ค. การส่งออกและนำเข้าสินค้าระหว่าง บุคคล 2 ประเทศ	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	2. การค้าระหว่างประเทศเกิดขึ้นเพราะสาเหตุ ใด ง. ประเทศต่าง ๆ มีความสามารถในการ ผลิตสินค้าที่แตกต่างกัน	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	3. ข้อใดเป็นความแตกต่างที่สำคัญระหว่าง การค้าภายในประเทศและการค้าระหว่าง ประเทศ ข. เงินตราไม่เหมือนกัน	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	4. มูลค่าสินค้าส่งออกน้อยกว่ามูลค่าสินค้านำเข้าเรียกว่า..... ค. การค้าขาดดุลการค้า	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	5. มูลค่าสินค้านำเข้ามากกว่ามูลค่าสินค้านำเข้า เรียกว่า..... ค. การค้าเกินดุลการค้า	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	6. การกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ต่างประเทศ ถูกกำหนดโดยข้อใด ข. ธนาคารกลาง	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้

หัวข้อ	เนื้อหา	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่			$\sum R$	IOC	แปลผล
		1	2	3			
	7.เครื่องมือที่สำคัญในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจของระบบเศรษฐกิจไทยคือข้อใด ข. กลไกราคาของตลาด	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	8. ปัจจุบันประเทศไทยใช้เงินตราสกุลใด ในการค้าระหว่างประเทศ สำหรับชำระค่าสินค้ามากที่สุด ค. ดอลลาร์ ประเทศสหรัฐอเมริกา	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	9. รายรับที่ประเทศได้รับจากต่างประเทศมากกว่ารายจ่ายที่ประเทศจ่ายแก่ต่างประเทศตรงกับข้อใด ก. คุณการชำระเงินเกินดุล	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	10. นักเรียนจะช่วยให้ภาวะดุลการค้าของประเทศไทยดีขึ้นได้อย่างไร ค. ใช้สินค้านำเข้าจากต่างประเทศ	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	11. ประเทศไทยส่งออกสินค้าเกษตรไปขายที่ประเทศญี่ปุ่นมูลค่า 20 ล้านบาทแล้วนำเข้ารถยนต์จากประเทศญี่ปุ่นมาประเทศไทยมูลค่า 50 ล้านบาท กรณีเช่นนี้ประเทศไทยมีดุลการค้าแบบใด ก. ขาดดุล 30 ล้านบาท	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	12. ลักษณะที่สำคัญของประเทศกำลังพัฒนาคือข้อใด ข. ประชากรส่วนใหญ่ขาดการศึกษา	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	13. ทุกข้อเป็นประโยชน์ของการค้าระหว่างประเทศ ยกเว้นข้อใด ข. เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงาน	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้

หัวข้อ	เนื้อหา	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่			$\sum R$	IOC	แปลผล
		1	2	3			
	<p>14.เมื่อมีการค้าระหว่างประเทศครบรอบกำหนดไว้เช่น 1 ปี จะทำให้แต่ละประเทศมีรายรับและรายจ่ายที่เป็นเงินตราต่างประเทศเป็นจำนวนที่ได้จัดบันทึกไว้ตามหลักฐานทางการค้า ซึ่งบันทึกที่รายรับและรายจ่ายที่กล่าวมานี้ เรียกว่า.....</p> <p>ข. ดุลการชำระเงิน</p>	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	<p>15. 1 ใน “อาเซียน +3” คือประเทศใด</p> <p>ข. เกาหลีใต้</p>	+1	+1	0	2.00	0.66	ใช้ได้
หน่วยที่ 2	เรื่อง เงิน เงิน เงิน ชื่อนี้ดี.....แต่มีปัญหา	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	<p>1. ข้อใดเป็นคำจำกัดความของ “เงิน” ที่ดีที่สุด</p> <p>ค. เงิน คือ อะไรก็ได้ที่สังคมยอมรับว่าเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยน</p>	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	<p>2. ข้อใดไม่ใช่สาเหตุของเงินเฟ้อที่เกิดจากด้านอุปทาน</p> <p>ค. การเพิ่มขึ้นของปริมาณเงินในประเทศ</p>	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	<p>3. ข้อใดแสดงถึงการเกิดเงินเฟ้อ</p> <p>ค. สินค้าจำเป็นต่อการครองชีพทั่วไปมีราคาสูงขึ้นเรื่อยๆอย่างต่อเนื่อง</p>	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	<p>4. ถ้าอัตราเงินเฟ้อสูงขึ้นมาก นโยบายในข้อใดจะช่วยแก้ปัญหาเงินเฟ้อด้านอุปทานนี้ได้และเพราะเหตุใด</p> <p>ก. เพิ่มอัตราภาษีให้สูงขึ้น เพื่อลดอำนาจซื้อของประชาชน</p>	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	<p>5. เงินเฟ้อตามข้อใดที่กระตุ้นให้มีการลงทุนเพิ่มขึ้น</p> <p>ข. เงินเฟ้ออย่างอ่อน</p>	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้

หัวข้อ	เนื้อหา	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่			$\sum R$	IOC	แปรผล
		1	2	3			
	6. ภาวะเงินเฟ้อ อาจทำให้บุคคลในข้อใดได้ผล รับประโยชน์มากที่สุด ค. พ่อค้าและนักธุรกิจ	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	7. ข้อใดแสดงถึงภาวะเงินฝืด ง. ภาวะที่ระดับราคาสินค้าโดยทั่วไป ลดลงเรื่อยๆอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	8. ในภาวะเงินฝืด มักทำให้บุคคลในข้อใดต้อง เสียประโยชน์ ก. ลูกหนี้	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	9. ข้อใดเป็นการใช้นโยบายการเงินแก้ ปัญหา เงินฝืด ค. ลดอัตราดอกเบี้ย	0	+1	+1	2.00	0.66	ใช้ได้
	10. ถ้าแต่ละปีประเทศไทยมีเงินตราต่างประเทศ ไหลเข้ามากกว่าไหลออก และธนาคารแห่ง ประเทศไทยไม่ดำเนิน การแทรกแซงใดๆ จะไม่ส่งผลอย่างไร ค. ปริมาณเงินทุนสำรองระหว่างประเทศ ของไทยจะเพิ่มขึ้น	+1	0	+1	2.00	0.66	ใช้ได้
	11. ข้อใดหมายถึงวัฏจักรเศรษฐกิจ ค. การผันผวนของรายได้ประชาชาติที่แท้ จริงเปลี่ยนแปลงขึ้นลงตามเส้นทาง การ เจริญเติบโตของเศรษฐกิจ	0	+1	+1	2.00	0.66	ใช้ได้
	12. สมมุติค่าเงินบาทของไทยแลกได้ 30 บาท จากเดิม 45 บาทเมื่อเทียบกับเงินดอลลาร์ 1 เหรียญสหรัฐฯ อยากรทราบว่าขณะนี้ค่าเงินบาท ของไทย มีลักษณะอย่างไร ค. อ่อนค่า	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้

หัวข้อ	เนื้อหา	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่			$\sum R$	IOC	แปรผล
		1	2	3			
	13. ข้อใดแสดงว่า เงินบาทแข็งค่า เมื่อ เทียบกับ เงินดอลลาร์ สหรัฐฯ ค. ใช้เงินบาทจำนวนน้อยลงในการแลกเงิน ดอลลาร์	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	14. ข้อใด <i>ไม่ใช่</i> ผลของการเกิดภาวะเงินดิ่งตัว ง. การปล่อยสินเชื่อเพิ่มขึ้น	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	15. ข้อใดเป็นการจัดช่วงระยะของวัฏจักร เศรษฐกิจได้ถูกต้อง ง. พื้นตัว รุ่งเรือง ถดถอย ตกต่ำ	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
หน่วยที่ 3	เรื่อง แหล่งเงิน แหล่งงานของประเทศ	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	1. ข้อใด <i>ไม่มี</i> ความหมายเป็นรายได้ประชาชาติ ก. รายได้แผ่นดิน	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	2. “Net National Product” สัมพันธ์กับข้อใด ข. $NNP = GNP -$ ค่าใช้จ่ายในการใช้ทุน	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	3. ข้อใดแสดงถึงอำนาจซื้อของประชาชน ง. DI	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	4. การคำนวณรายได้ประชาชาติของประเทศ ไทยจะทำทุกระยะเวลาเท่าใด ง. 12 เดือน	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	5. ข้อใด <i>ไม่ใช่</i> การคำนวณรายได้ประชา ชาติ ง. การคำนวณรายได้ประชาชาติด้าน การลงทุน	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	6. นายอาทิตย์ ซื้อข้าวเปลือกจากชาวนาไปสี เป็นข้าวสารแล้วนำไปแจกชุมชนแออัด ชาว ชุมชนแออัดนำไปทำแป้งเพื่อทำขนม อยากร ทราบว่าข้าวสารที่นายอาทิตย์นำไปแจกเป็น สินค้าในชั้นใด ค. สินค้าขั้นกลาง	+1	+1	0	2.00	0.66	ใช้ได้

หัวข้อ	เนื้อหา	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่			$\sum R$	IOC	แปรผล
		1	2	3			
	7. รายได้ประชาชาติที่เกิดขึ้นจากการรวมมูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตขึ้นในประเทศในรอบ 1 ปี คืออะไร ง. GDP	0	+1	+1	2.00	0.66	ใช้ได้
	8. ผลิตภัณฑ์ประชาชาติ (GNP) คือข้อใด ง. มูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้าย ณ ราคาตลาดที่ผลิตขึ้นด้วยทรัพยากรของประเทศในรอบหนึ่งปี	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	9. บริษัทซีพีของไทย ลงทุนตั้งโรงงาน ผลิตรถจักรยานยนต์ในประเทศจีนรายได้ ที่เกิดจากการขายรถจักรยานยนต์คิดเป็น ก. GDP ของประเทศจีน GNP ของประเทศไทย	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	10. ข้อใดจัดเป็นผลิตภัณฑ์ในประเทศเบื้องต้น (GDP) ของประเทศไทย ก. นายทองดีได้รับเงิน 3,500 บาท จากเจ้าของสุนัขที่นำมา ฝากเลี้ยง	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	11. ถ้าในรอบปีหนึ่งผลิตภัณฑ์ในประเทศเบื้องต้น (GDP) ของประเทศไทยมีมูลค่าเท่ากับ 500 ล้านบาท มีชาวต่างประเทศเข้า มาประกอบกิจการในประเทศไทยได้รับรายได้ 50 ล้านบาท ในเบื้องต้นและ ได้ออนเงินกลับประเทศ ขณะเดียวกันมีคนไทยไปทำงานในต่างประเทศ ได้รับรายได้ 30 ล้านบาท และมีค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ของประเทศเท่ากับ 10 ล้านบาท ผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้น (GNP) เท่ากับเท่าใด ง. 480 ล้านบาท	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้

หัวข้อ	เนื้อหา	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่			$\sum R$	IOC	แปรผล
		1	2	3			
	12. สาขาของบริษัทญี่ปุ่นแห่งหนึ่งประกอบธุรกิจ ในประเทศไทยมีกำไร ในรอบปีที่แล้วจำนวน 10 ล้านบาท แต่ยังมีไดโอนให้บริษัทแม่ ดังนั้นกำไรดังกล่าวจะมีลักษณะตามข้อใด ก. GDP ของประเทศไทย	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	13. GNP และ GDP แตกต่างกันในเรื่องใด ก. รายได้สุทธิจากต่างประเทศ	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	14. ข้อใดสัมพันธ์กัน ข. $DI = PI -$ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	15. ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์ของรายได้ประชาชาติ ก. เป็นข้อมูลนำมาวิเคราะห์ฐานะทางการเงิน	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
หน่วยที่ 4	เรื่อง การพัฒนาเศรษฐกิจ : คำตอบคือคุณภาพชีวิตประชาชน	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	1. ข้อใดคือความหมายของการพัฒนาเศรษฐกิจ ค. กระบวนการที่ทำให้รายได้ที่แท้จริงเฉลี่ยต่อบุคคลเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง						
	2. ข้อใดเป็นวัตถุประสงค์ของการพัฒนาเศรษฐกิจ ง. ทำให้คนมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวสูงขึ้นโดยที่รายได้ของคนไม่แตกต่างกันมาก	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	3. ข้อใดเป็นการวัดการพัฒนาเศรษฐกิจ ค. รายได้ประชาชาติที่แท้จริงเฉลี่ยต่อบุคคล	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	4. เป้าหมายทางเศรษฐกิจที่สำคัญที่สุดของประเทศไทยในปัจจุบันคือ ก. การมุ่งพัฒนาชนบทยากจน	+1	0	+1	2.00	0.66	ใช้ได้

หัวข้อ	เนื้อหา	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่			$\sum R$	IOC	แปลผล
		1	2	3			
	5. ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจคือข้อใด ง. การพัฒนาคุณภาพของประชากร	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	6. การอยู่ดีกินดีของประชาชน หมายถึงข้อใด ก. การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	7. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมุ่งปรับปรุงและพัฒนาปัจจัยพื้นฐานหรือโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจของประเทศ เป็นแผนพัฒนาฉบับที่เท่าไร ก. ฉบับที่ 1	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	8. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 เน้นเรื่องใดเป็นสำคัญ ง. เน้นเศรษฐกิจพอเพียงคู่กับการบูรณาการที่มีคนเป็นศูนย์กลาง	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	9. ประเทศไทยเริ่มมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับแรกเมื่อใด ค. พ.ศ. 2504	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	10. จุดเด่นของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 คือเรื่องใด ค. ประเทศมั่นคงเป็นธรรม มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	11. วัฏจักรเศรษฐกิจระยะใด ที่สินค้าผลิตค้างไว้ในสต็อกเริ่มทยอยขายออก ราคาสินค้าโดยทั่วไปมีแนวโน้มสูงขึ้น ค. ฟืนตัว	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	12. ข้อใดคือปัจจัยสำคัญที่สุดของการพัฒนาความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ก. คุณภาพประชากร	+1	0	+1	2.00	0.66	ใช้ได้

หัวข้อ	เนื้อหา	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่			$\sum R$	IOC	แปรผล
		1	2	3			
	13. รัฐบาลอาจมีนโยบายแก้ไขภาวะเศรษฐกิจ โดยเพิ่มการลงทุน เช่น สร้างถนน อาคาร สงเคราะห์ การชลประทาน ในระยะวัฏจักร เศรษฐกิจใด ข. ต่ำ	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	14. วัฏจักรของมนุษย์เกิด แก่ เจ็บ ตาย คำว่า “เจ็บ” ตรงกับวัฏจักรเศรษฐกิจระยะใด ก. ถดถอย	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
	15. วัฏจักรเศรษฐกิจระยะใด ที่บุคคลขาย ทรัพย์สินกันมาก ค. ต่ำ	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
รวมทั้งฉบับ0.94.....							

ภาคผนวก ค

การหาคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมจากผู้เชี่ยวชาญ

ผลของการหาคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ สำหรับนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ (ของผู้เชี่ยวชาญ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคน ที่			$\sum R$	IOC	แปลผล
	1	2	3			
1.เนื้อหา						
1.1 จัดลำดับเนื้อหา ทำความเข้าใจได้ง่าย	+1	+1	0	2.00	0.66	ใช้ได้
1.2 ความยาวแต่ละเรื่องเหมาะสมกับวัย และความสนใจของนักเรียน	+1	0	+1	2.00	0.66	ใช้ได้
1.3 ช่วยเพิ่มพูนความรู้ให้กับผู้เรียน	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
1.4 ได้รับความเพลิดเพลินจากการอ่าน	+1	+1	0	2.00	0.66	ใช้ได้
2.การใช้ภาษา						
2.1 การใช้ภาษาสื่อความหมายได้ชัดเจน	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
2.2 ใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับวัยและ เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
2.3 คำชี้แจงของการใช้หนังสือชัดเจน	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
3. ลักษณะรูปเล่มและการพิมพ์						
3.1 การจัดทำรูปเล่มเหมาะสม เปิดอ่าน ง่าย	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
3.2 ลักษณะของปกหนังสือรูปเล่ม สี สัน และขนาดกะทัดรัด สะดวกต่อการพกพา	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
3.3 ตัวอักษรที่ใช้สวยงาม อ่านง่ายและ ชัดเจน	+1	+1	0	2.00	0.66	ใช้ได้
4.ภาพประกอบและแผนที่						
4.1 จำนวนของภาพประกอบ	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
4.2 ภาพประกอบและแผนที่สร้างความ เข้าใจได้	+1	0	+1	2.00	0.66	ใช้ได้

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคน ที่			ΣR	IOC	แปลผล
	1	2	3			
4.3 ตัวการ์ตูนที่ใช้ดำเนินเรื่องให้อารมณ์ หลากหลาย ตามสถานการณ์ชวนให้ติดตาม	+1	+1	0	2.00	0.66	ใช้ได้
5. คุณค่าและประโยชน์ที่จะได้รับ						
5.1 ช่วยให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นปีที่2 มีหนังสืออ่านเพิ่มเติมในวิชา เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
5.2 ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่าน จับ ใจความ จับประเด็นสำคัญ	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
5.3 ช่วยกระตุ้นให้นักเรียน รักการอ่าน อยากรู้ อยากเห็น เป็นการนำไปสู่นิสัยใฝ่ค้นคว้า	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
5.4 ช่วยให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลินใจ	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
5.5 เป็นแนวทางหรือตัวอย่างในการจัดทำ หนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับนักเรียน ครูและ ผู้สนใจได้	+1	+1	+1	3.00	1.00	ใช้ได้
รวมทั้งฉบับ...0.85.....						

ข้อเสนอแนะอื่นๆของผู้เชี่ยวชาญ

- เนื้อหาบางตอนสั้นไปขาดความสมบูรณ์ ควรเพิ่มเนื้อหาให้มากกว่านี้
- ควรปรับตัวการ์ตูนให้ตรงกับวัยของนักเรียน เนื่องจากตัวการ์ตูนไม่ดึงดูดใจ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล

นางสาวหนูแพว วัชโสภ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2547 ปริญญาตรี บรบ. (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ)

สถาบันราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2549 ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู

สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตมหาสารคาม

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

พ.ศ. 2549 - ปัจจุบัน

ครูผู้สอน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์

ประสบการณ์/ ผลงานทางวิชาการ /รางวัล

พ.ศ. 2553 รางวัลเสมอมาทอง

พ.ศ.2555 รางวัลการจัดการเรียนรู้ยอดเยี่ยม

พ.ศ. 2556 รางวัลหนึ่งแสนครูดี

พ.ศ.2557 รางวัลงานวิจัยครูระดับจังหวัดเหรียญเงิน